

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

4 Μαΐου 2016

www.sekonline.gr

No 1221

ΕΛΛΑΔΑ, ΓΑΛΛΙΑ,
ΑΓΓΛΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Εργάτες ενωμένοι ενάντια
στην ΕΕ της λιτότητας
και του ρατσισμού

γυρίστε στις σελίδες 3, 15, 24

ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΜΕ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΕ-ΔΑΤ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΧΡΕΟΣ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Διαγραφή του χρέους, ρήξη με ΕΕ - ΔΝΤ

Η εμπλοκή των διαπραγματεύσεων με το "Κουαρτέτο" δείχνει ανάγλυφα πόσο γελοίες ήταν όλες αυτές οι προσδοκίες που καλλιεργούσε το προηγούμενο διάστημα η κυβέρνηση ότι "μετά την αξιολόγηση" τελειώσαμε. Τίποτα δεν πρόκειται να τελειώσει. Ποτέ στην ιστορία δεν έχει απαλλαγεί κανείς από εκβιαστές με υποχωρήσεις. Το μόνο που καταφέρνουν οι υποχωρήσεις είναι να τους κάνουν ακόμα πιο απαιτητικούς, ακόμα πιο ανένδοτους, ακόμα πιο απειλητικούς και ξετσιπώτους.

Η κυβέρνηση, στη σκιά των αντεγκλήσεων με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ζήτησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση την σύγκληση ενός έκτακτου Eurogroup τη Μεγάλη Πέμπτη. Η απάντηση των "εταίρων μας" ήρθε με μια ανάρτηση στο Twitter του **Γερούνη Ντάι-σελμπλουμ**: "Χρειάζεται περισσότερος χρόνος... Συνάντηση για την πρώτη αξιολόγηση, το πακέτο εφεδρικών μέτρων και το χρέος σε μετέπειτα στάδιο". Θα μπορούσε να είχε βάλει και τον σοφέρ του να πει στον Τσίπρα το "όχι" από το τηλέφωνο...

Από τραγωδία σε τραγωδία

"Η ιστορία επαναλαμβάνεται πάντα δυο φορές", έγραφε, κοροϊδευτικά ο Μαρξ. "Την πρώτη σαν τραγωδία και τη δεύτερη σαν φάρσα". Στην περίπτωση του Τσίπρα και της κυβέρνησής του, όμως, τα πράγματα είναι μάλλον διαφορετικά. Η περσινή τραγωδία που οδήγησε τελικά στην υπογραφή του τρίτου μνημονίου επαναλαμβάνεται τώρα ξανά απλά σαν μια ακόμα τραγωδία. Οι αυταπάτες ότι το "τρίτο μνημόνιο" θα ήταν και το τελευταίο διαψεύδονται όπως ακριβώς είχαν διαψευστεί και οι αντίστοιχες αυταπάτες για το πρώτο και το δεύτερο. Το μόνο που καταφέρνουν τα μνημόνια είναι να ανοίξουν το δρόμο για το επόμενο -με μαθηματική ακρίβεια.

Αυτό δεν είναι τυχαίο. Πέρσι ο Τσίπρας αναγκάστηκε να υπογράψει το τρίτο μνημόνιο κάτω από την απειλή της άμεσης χρεοκοπίας. Η Ελλάδα, αφού "έξυσε", στο όνομα της εξυπηρέτησης του χρέους "τον πάτο του βαρελιού", μαζεύοντας ακόμα και τη τελευταία δεκάρα από δημόσιες υπηρεσίες, δήμους, ασφαλιστικά ταμεία και νοσοκομεία, αναγκάστηκε να παραδεχτεί την ήττα της και να υποχωρήσει.

Ποιοι ήταν αυτοί οι απαιτητικοί πιστωτές που απειλούσαν να "μας χρεοκοπήσουν" αν δεν επιστρέψαμε τα χρεολύσια; Η απάντηση είναι απλή: ήταν η ίδια η Τρόικα. Η κυβέρνηση "έχασε" δυο πληρωμές προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (που έχει μια θεσμοθετημένη ανοχή). Αλλά δεν διανοήθηκε καν να κάνει το ίδιο με τις πληρωμές προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Τα χρέη που έπρεπε να ξεπληρώσει δεν προέρχονταν από το παρελθόν: ήταν χρέη που είχαν προέλθει στα πλαίσια του ίδιου του "προγράμματος διάσωσης". Η Τρόικα με απλά λόγια έχει φροντίσει έτσι ώστε τα προγράμματά της να μην αφήνουν κανένα περιθώριο ανάσας

Ο Τσίπρας σε κοινό πάνελ με τον Σόιμπλε στο Νταβός.

στην όποια ελληνική κυβέρνηση: τα χρέη λήγουν σε σύντομα χρονικά διαστήματα. Αν η Τρόικα ήταν μια εμπορική τράπεζα θα ανακύκλωνε εύκολα αυτά τα χρέη, διαπραγματευόμενη ίσως λίγο τα επιτόκια. Και η Τρόικα τα ανακυκλώνει τελικά. Αλλά το αντάλλαγμα είναι κάθε φορά ένα νέο μνημόνιο: τα ανακυκλώνει με αίμα.

Το μεγαλύτερο κομμάτι από τα 87 δις του τρίτου μνημονίου θα επιστρέψει κατευθείαν στους δανειστές μας, για την αποπληρωμή των δόσεων του πρώτου και του δεύτερου μνημονίου που λήγουν. Το υπόλοιπο πήγε ήδη στους τραπεζίτες για τη διαβόγητη νέα ανακεφαλαιοποίηση.

Πρόσθετα μέτρα

Η αφορμή της εμπλοκής είναι γνωστή: το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο απαιτεί τώρα, εκτός από τα μέτρα περικοπών των 5.6 δις που έχει ήδη υιοθετήσει η κυβέρνηση του Τσίπρα, πρόσθετα μέτρα αξίας 3.6 δις. Αλλιώς αρνείται να υπογράψει την έκθεση της πρώτης αξιολόγησης (του τρίτου μνημονίου). Αν δεν κλείσει η αξιολόγηση άμεσα η Ελλάδα κινδυνεύει να χρεοκοπήσει: τον Ιούλιο πρέπει να επιστρέψει στους πιστωτές της 3,5 δισεκατομμύρια Ευρώ. Χωρίς την έγκριση της αξιολόγησης και την εκταμίευση της "δόσης" δεν θα τα καταφέρει. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ξέρει πολύ καλά ότι ο χρόνος είναι υπέρ του. Το είχε πει άλλωστε ανοιχτά ο Τόμσεν στην συνομιλία του με την Ντάλια Βελκουλέσκου που διέρρευσε στα Wikileaks: η Ελλάδα, όταν φτάσει στα όρια της χρεοκοπίας, θα συμβιβαστεί.

Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί με την υπογραφή του Τρίτου Μνημονίου για "πρωτογενές πλεόνασμα" (το πρωτογενές πλεόνασμα είναι η διαφορά ανάμεσα στα έσοδα και τα έξοδα του κράτους, πλην τόκων) 3.5% του ΑΕΠ το 2018. Οι υπολογισμοί της ίδιας της κυβέρνησης δείχνουν ότι ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί με τα μέτρα που έχουν ήδη προγραμματιστεί. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όμως,

αμφισβητεί και τους υπολογισμούς και το αποτέλεσμα. Και επιμένει στη νομοθέτηση αυτού του πρόσθετου πακέτου περικοπών των 3,6 δις -που περιλαμβάνει πρόσθετες μειώσεις στις συντάξεις και τους μισθούς, απολύσεις και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς.

Πώς δικαιολογεί η Τρόικα την απαίτησή της για αυτό το θηριώδες πρωτογενές πλεόνασμα; Μα με το πάγιο κόλπο των δόσεων του χρέους φυσικά. Η Ελλάδα πρέπει να επιστρέψει 16 δισεκατομμύρια τη φετινή χρονιά. Το 2017 είναι ελαφρώς ευκολότερο -έχει να πληρώσει "μόνο" 10 δις. Το 2018 ακόμα πιο εύκολη -τα χρεολύσια δεν ξεπερνούν τα 5 δις. Το 2019, όμως, έρχεται άλλο ένα "βουνό" 14 δισεκατομμυρίων. Πώς θα το πληρώσετε; αναρωτιέται "αθώα" η **Κριστίν Λαγκαρντ**. Στην πραγματικότητα αυτές οι πληρωμές έχουν ακριβώς αυτό τον στόχο: να αφήνουν το θύμα τους μόνιμα στα νύχια του θύτη. Να διαιωνίζουν τον έλεγχο. Να μονιμοποιούν τον εκβιασμό.

Διαπραγματεύσεις

Η κυβέρνηση μοιάζει σαν να μην έχει μάθει τίποτα από την περσινή της πανωλεθρία. Το υπουργείο Οικονομίας έχει αρχίσει και πάλι να "ξύνει τον πάτο του βαρελιού" μαζεύοντας ό,τι έχουν και δεν έχουν οι δημόσιες υπηρεσίες. Ο Τσίπρας στέλνει επιστολές στους "ευρωπαϊκούς θεσμούς" (αυτούς που στέλνουν τις απαντήσεις τους μέσω twitter) για να παρακαλέσει για μια νέα σύγκληση του Eurogroup... Η Ελλάδα έχει τηρήσει στο ακέραιο τις δεσμεύσεις της, σύμφωνα με τα όσα υπέγραψε τον περασμένο Ιούλιο, επαναλαμβάνει. Τώρα πρέπει και οι δανειστές να τηρήσουν τις δικές τους.

"Το δίκιο χωρίς δύναμη είναι τσουβάλι τρύπιο" λέει ένα παλιό τραγούδι. Οι υπογραφές και οι δεσμεύσεις είναι τσουβάλια τρύπια χωρίς τη δύναμη του ΟΧΙ.

Η κυβέρνηση προσπάθησε να παίξει το χαρτί των διαιρέσεων ανάμεσα στην "καλή" Ευρωπαϊκή Ένωση και το "κακό" και "παράλογο" Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτό το χαρτί κήκε

όπως ακριβώς είχε καεί και πέρσι. Μόνο ο τόπος ήταν διαφορετικός: πέρσι το "ελληνικό ζήτημα" έκλεισε, ερήμην της ελληνικής κυβέρνησης, στο Βερολίνο. Φέτος με τον ίδιο ακριβώς τρόπο στην Ουάσιγκτον. "Χρειάζεται περισσότερος χρόνος λέει τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση. «Το ΔΝΤ πρέπει να μείνει στο ελληνικό πρόγραμμα» λέει ο **Σόιμπλε**. Το συμπέρασμα: «ο Τσίπρας πρέπει να υπογράψει. Να τα υπογράψει όλα. Δεν υπάρχει άλλη λύση».

Οι δανειστές και «εταίροι μας» δεν θέλουν να σώσουν την Ελλάδα. Τα δισεκατομμύρια που έδωσε η Τρόικα στα πλαίσια των μνημονίων στην Ελλάδα είχαν σαν μοναδικό στόχο να αναχαιτίσουν το κύμα της χρεοκοπίας πριν φτάσει στην κεντρική Ευρώπη -όπως ακριβώς κάνουν τώρα και με το "κύμα" των προσφύγων. Τα δισεκατομμύρια έσωσαν τις γαλλικές και τις γερμανικές τράπεζες. Το χρέος, όμως, "εγκλωβίστηκε" εδώ -για πάντα.

Ο Τσίπρας έχει αρχίσει ήδη τις "θετικές" προσφορές: να νομοθετήσουμε έναν "αυτόματο διακόπτη" -που θα επιβάλλει μέτρα αυτόματα όταν ξεφεύγουμε από τους στόχους. Η Τρόικα, προς το παρόν, αρνείται.

Χρειάζεται να βάλουμε ένα τέλος σε αυτόν τον κατήφορο. Είναι γελοίο να επιμένει κανείς, μετά από όλα αυτά, να μιλάει για "ευρωπαϊκές αξίες" και "ευρωπαϊκά κεκτημένα". Οι πραγματικές "αξίες" της "Ενωμένης Ευρώπης" είναι η λιτότητα, η καταστολή, οι ψεύτικες υποσχέσεις και οι ωμοί εκβιασμοί. Η μόνη λύση είναι η έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση -όχι οι αυταπάτες για τη "μεταρρύθμισή" της. Και το ίδιο ισχύει προφανώς για το Ευρώ και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να χρυσώσει το χάπι των μέτρων με την υπόσχεση της ρύθμισης του χρέους. Το χρέος, όμως, δεν πρόκειται ποτέ να γίνει βιώσιμο μέσα από διαπραγματεύσεις με αυτά τα τέρατα. Μόνο μια λύση υπάρχει για να απαλλαγούμε από αυτό: να αρνηθούμε να το πληρώσουμε. Να το διαγράψουμε -μονομερώς.

Η Τρόικα και οι σύμμαχοί της εδώ στην Ελλάδα (η άρχουσα τάξη του "Μένουμε Ευρώπη") σπέρνουν το πανικό απέναντι σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο: θα απομονωθούμε, λένε. Ο τουρισμός θα πεθάνει. Η οικονομία θα πατώσει. Θα ξεμεινουμε από καύσιμα και τρόφιμα. Λένε ψέματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πάνω από 500 εκατομμύρια κατοίκους. Η πλειοψηφία τους είναι εργάτες, φτωχοί, θύματα και οι ίδιοι των τραπεζιτών, των τοκογλύφων και των πολιτικών που πιέζουν τώρα για πρόσθετα μέτρα στην Ελλάδα. Μια "ανταρσία" εδώ θα προκαλούσε κύματα ενθousιασμού σε όλη την Ευρώπη -και όχι μόνο στην Ευρώπη. Ο Σόιμπλε, ο Ντάισελμπλουμ και ο **Τουσκ** μπορούν εύκολα να απαντάνε "μέσω του σοφέρ" στον Τσίπρα. Αλλά θα το σκεφτούν διπλά και τρίδιπλα πριν κάνουν το ίδιο απέναντι σε ένα ξεσηκωμένο 99% της Ευρώπης.

Σωτήρης Κοντογιάννης

30/4 Στουτγκάρδη, αντιρατσιστική διαδήλωση έξω από το συνέδριο του ακροδεξιού AfD

Εργάτες ενωμένοι ενάντια στην ΕΕ της λιτότητας και του ρατσισμού

Μπήκε ο Μάης, τέλειωσαν οι μέρες του Πάσχα και η σύγκρουση της λεγόμενης «αξιολόγησης» είναι μπροστά μας. Ο Αλέξης Τσίπρας προσπαθεί να αποφύγει τις αντιδράσεις του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι «οι συμμαχίες υπέρ των ελληνικών θέσεων είναι ισχυρότερες από κάθε άλλη φορά» (<http://news.in.gr/greece/article/?aid=1500074795>)

Αυτό που εννοεί είναι ότι ο ίδιος, η κυβέρνηση και το κόμμα του έχουν μετατοπιστεί τόσο κοντά στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία ώστε έχει την ελπίδα πως ο Ρέντσι και ο Ολάντ θα τον βοηθήσουν να βρει μια φόρμουλα που θα εξωραϊζει τα έξτρα σκληρά μέτρα που απαιτούν ΕΕ και ΔΝΤ. Άλλωστε, ετοιμάζεται για

πρώτη φορά να πάει στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος μέσα στον Μάη.

Υπάρχει, όμως, ένας παράγοντας που χαλάει αυτή τη σούπα των «προοδευτικών συμμαχιών» μέσα στην ΕΕ: η μαζική έκρηξη των εργατών και της νεολαίας στη Γαλλία ενάντια στο νόμο του Ολάντ που διαλύει τις εργασιακές σχέσεις.

Τέρμα δεξιά

Μια φορά κι έναν καιρό ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρούσε τον εαυτό του ριζοσπαστική αριστερά και ο Τσίπρας αποκαλούσε τον Ολάντ «Ολαντρέου». Από τότε ο Ολάντ έχει γίνει ακόμη πιο δεξιός και το έχει δείξει με χίλιους δυο τρόπους: με επέμβαση στο Μαλί, βομβαρδισμούς στη Συρία, κήρυξη έκτακτης ανάγκης μέσα στη Γαλλία. Ο νόμος για την «εργασιακή μεταρρύθμιση» είναι το επιστέγασμα αυτής της πορείας. Και βρίσκεται απέναντί του το πιο μεγάλο κίνημα εδώ και δέκα χρόνια, από τότε που οι φοιτητικές καταλήψεις και οι εργατικές απεργίες ακύρωσαν έναν αντίστοιχο νόμο της δεξιάς.

Κι' όμως, αυτή τη στιγμή επιλέγει ο Αλέξης Τσίπρας για να πει ότι οι σύμμαχοι των εργα-

τών και της Αριστεράς στην Ευρώπη δεν είναι τα κινήματα εργατικής αντίστασης αλλά οι σοσιαλφιλελεύθερες κυβερνήσεις. Πρόκειται για άλλη μια επιβεβαίωση για το πόσο δεξιά έχει κατακυλίσει με την υπογραφή του για το τρίτο Μνημόνιο και τη στήριξή του για τη ρατσιστική Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας.

Φτάνουμε, λοιπόν, στον γιορτασμό της Πρωτομαγιάς την Κυριακή 8 Μάη με τα στρατόπεδα καθαρά χαραγμένα. Ο Τσίπρας και η κυβέρνησή του στο στρατόπεδο των σοσιαλφιλελεύθερων που σπρώχνουν τις αντεργατικές επιθέσεις και κλείνουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες κι εμείς στο στρατόπεδο των εργατών και της νεολαίας που αντιστέκεται και κλιμακώνει με 48ωρη Πανεργατική μετά την πρωτομαγιάτικη κινητοποίηση.

Πρέπει να μας είναι ξεκάθαρο τίνος οι συμμαχίες ενισχύονται. Παλεύοντας ενάντια στα Μνημόνια και τον ρατσισμό δεν είμαστε μόνοι. Έχουμε στο πλευρό μας το κίνημα στη Γαλλία, τους αντιρατσιστές διαδηλωτές της Γερμανίας που πολιορκήσαν το συνέδριο της ακροδεξιάς στη Στουτγκάρδη, τον εργατόκοσμο της Βρετανίας που δίνει μάχη για να νικήσει η έξοδος από την ΕΕ στο δημοψήφισμα του Ιούνη.

Μαζί με αυτά τα κινήματα θα διαμορφώσουμε τη γνήσια αριστερή εναλλακτική διεκδικώντας ρήξη με ΕΕ-ΔΝΤ, διαγραφή του χρέους, κρατικοποίηση των τραπεζών, ανοιχτά σύνορα και ανοιχτή αγκαλιά αντί για φράχτες και «Αμυγδαλέζες» για τους πρόσφυγες. Για μια κοινωνία όπου «ευρωπαίοι» και «μεσανατολίτες» θα μπορούμε να ζούμε μαζί χωρίς φτώχεια και διακρίσεις γιατί τον έλεγχο θα τον έχουν οι εργάτες ανεξάρτητα από χρώμα, θρησκεία και καταγωγή.

Πλησιάζει το τετραήμερο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2016

Δηλώστε συμμετοχή και ετοιμαστείτε. Περισσότερα στις σελίδες 18, 19

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 28.690 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 12.400 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τις προηγούμενες μέρες.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που οργάνωσαν εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές και συγκέντρωσαν: 26 ευρώ στο νοσοκομείο Χανίων, 25 ευρώ στο ΥΠΑΝ, 22 στο Αγία Σοφία, 20 στο Λαϊκό, από 15 στο δήμο Καλλιθέας και στο Τζάνειο νοσ/μείο, 12 στο ΠΑΓΝΗ, από 10 στη ΔΕΗ Ρουφ, στο Κρατικό Νίκαιας και στο Θριάσιο, από 8 στο Μεταξά και στο Δήμο Κερατσινίου, από 5 στον Άγιο Σάββα και στον Δήμο Ζωγράφου, 13 ευρώ στη λαϊκή στα Εξάρχεια και 22 στις πλατείες του Πειραιά.

Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Αποστόλης Λ. 300 ευρώ, από 100 Μαρία Ν., Δάνος Π., Γιώργος Τ., Γιάννης Μ., Δημήτρης Λ., Μαρία Ν., Γιάννης Π. 60, από 50 ευρώ Λευτέρης Α., Χρήστος Θ., Μυρτώ Μ., Χρίστος Α., Ζανέτα Λ., Τόλης Μ., Γιάννης Π., Μαριάννα Θ., Κατερίνα Π., Σίσσυ Ζ., Γιάννης Κ., από 40 Βασίλης Κ. και Βασίλης Σ., Φωτεινή Λ. 35, από 30 Θράσος Τ., Παρασκευάς Ψ., Νίκος Φ., Βαγγέλης Μ., από 20 ευρώ 20 Αντώνης Α., Ηλίας Τ., Μάνος Γ., Κατερίνα Τ., Σάκης Κ., Δημήτρης Κ., Νικηφόρος Π., από 15 Πωλίνα Γ. και Σωκράτης Τ., από 10 Μαρία Γ., Δήμητρα Τ., Χριστίνα Λ., Βαγγέλης Π., Νίκος Τ., Δημήτρης Α., Μαρία Α., Εύη Π., Θεοδωρής Π., Έφη Σ., Πάνος Λ., Θάλεια Γ., από 5 ευρώ Παναγιώτης Π., Κωνσταντίνος Τ., Δημήτρης Μ., Αγγελική Κ., Ράνια Κ., Αρετή Κ., Κώστας Κ., Μαρία Μ., Ευγενία Γ., Θανάσης Κ.

Ευχαριστούμε τέλος, τους Νίκο Θ., Τάκη Ζ., Μωϋσή Λ., Φωτεινή Π., Ντίνα Θ., Θανάση Δ. και Ντίνα Π., που ανανέωσαν τη συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Συνεχίζουμε την οικονομική καμπάνια με την ίδια ορμή, μέσα σ' όλες τις μάχες ενάντια σε μνημόνια και ρατσισμό!

Όχι λάσπη στους απεργούς

Επιθέσεις από όλες τις πλευρές δέχτηκε η απεργία των εργαζομένων στα ΜΜΕ.

Από τη μια ακούστηκε ότι η απεργία είναι “στην υπηρεσία” της κυβέρνησης για να περάσει τα μέτρα χωρίς να ενημερωθεί ο κόσμος. Ο καλύτερος τρόπος για να “αντισταθείς” λένε είναι να δουλέψεις κανονικά και να ενημερώσεις τον κόσμο για τα μέτρα. Έχει σημασία ποι-οί ήταν αυτοί που υπερασπίστηκαν με πάθος αυτή την άποψη και δεν ήταν άλλοι από τους διευθυντάδες των ΜΜΕ και τα γνωστά παπαγαλάκια. Από φιλοκυβερνητικά στόματα έγινε το αντίθετο πέσιμο, ότι η απεργία έχει στο πλευρό της τους εργοδότες για “να φέρουν από την πίσω πόρτα τον Μητσοτάκη”.

Το γεγονός ότι οι πιέσεις μπαίνουν τόσο από τους εργοδότες και τα τσιράκια τους όσο και από την κυβέρνηση είναι γιατί η απεργία δημιουργεί πρόβλημα και στους δύο.

Στο επιχείρημα περί ενημέρωσης του κόσμου, την απάντηση τη δίνουν οι ίδιοι οι απεργοί με την απόφασή τους που μιλάει ξεκάθαρα για απεργιακά δελτία για την παροχή της απαραίτητης – και μόνο - ενημέρωσης για την απεργία και την αντίσταση στην κυβερνητική επίθεση.

Άλλωστε παραλλαγές της ίδιας μομφής διατυπώνονται για κάθε κλάδο που απεργεί με τελικό στόχο την ποινικοποίηση και την κατάργηση του απεργιακού δικαιώματος. Οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ απεργούν για να μείνει ο κόσμος ανενημέρωτος. Οι εκπαιδευτικοί απεργούν για να μείνει ο κόσμος αμόρφωτος. Οι ιδιωτικοί υπάλληλοι κάθε τομέα για να εξοικονομήσουν μεροκάματα τα αφεντικά. Οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες για να ταλαιπωρηθεί ο φτωχός κόσμος που τις χρησιμοποιεί. Οι εργάτες της τάδε επιχείρησης απεργούν προς όφελος της ανταγωνιστικής εταιρίας. Ελάχιστα άμα ξύσεις αυτές τις κατηγορίες δεν θα βρεις άλλη πηγή παρά τα ίδια τα αφεντικά και στη σπέκουλά τους δεν πρέπει να τιμπάει κανένας.

Στις αντίθετες – φιλοκυβερνητικές - κατηγορίες περί “απεργίας με τις πλάτες των εργοδοτών”, εκτός από το προφανές, ότι αν βόλευε τα αφεντικά η απεργία ούτε τις πιέσεις από τη μεριά τους θα είχαμε, ούτε τις προσπάθειες απεργοσπασίας, έχει σημασία η ουσία των μέτρων.

Αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις

Στο νέο ασφαλιστικό περιλαμβάνεται εκτός των άλλων βάρβαρων αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων, η κατάργηση του αγγελιόσημου. Αγγελιόσημο είναι το τίμημα που ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλουν οι εργοδότες των ΜΜΕ, από τα έσοδα των διαφημίσεων, υπέρ του ασφαλιστικού ταμείου των εργαζομένων. Πρόκειται για εργοδοτική εισφορά, η κατάργηση της οποίας αποτελεί το καλύτερο δώρο για τους μιντιάρχες και την ταυτόχρονη καταδίκη για τα ασφαλιστικά ταμεία του κλάδου.

Είναι όμως συντεχνιακή η απεργία, όπως ακούστηκε από άλλες πλευρές; Οι εργαζόμενοι των ΜΜΕ απεργούν μόνο για το αγγελιόσημο; Η ίδια η απεργία βγήκε κάτω από την πίεση των πιο μαχητικών κομματιών της βάσης τα οποία από την πρώτη στιγμή πάλεψαν για “ενιαίο απεργιακό αγώνα διαρκείας μαζί με όλη την κοινωνία μέχρι τη νίκη” (βλ. ανακοίνωση του Μετώπου για την Ανατροπή) αναγκάζοντας και την ίδια την ΠΟΕΣΥ να προκηρύξει την απεργία με στόχο “την απόσυρση και καταψήφιση του εξοντωτικού αντεργατικού κυβερνητικού ασφαλιστικού νομοσχεδίου, που εξαθλιώνει όλους τους εργαζόμενους και συνταξιούχους της χώρας”. Ο χαρακτηρισμός της απεργίας ως συντεχνιακός το μόνο που παρέχει είναι άλλοθι για την αδράνεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ιδιαίτερα, σε μια φάση που αν προχωρούσαν κι άλλοι κλάδοι σε απεργία διαρκείας, θα μπορούσαν να στείλουν το ασφαλιστικό του Κατρούγκαλου να συναντήσει αυτά του Γιαννίτση και του Μαγγίνα.

Μέχρι το μεσημέρι της Τρίτης 26/4 κράτησε η απεργία διαρκείας των εργαζομένων στα ΜΜΕ ενάντια στην αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης.

Με ανακοίνωσή της η ΠΟΕΣΥ αποφάσισε τη “συνέχεια του αγώνα” με άλλους τρόπους καλώντας τις εφημερίδες να κανουν “εκτεταμένη αναφορά στις επιπτώσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου” και να προβάλλουν τις θέσεις του κλάδου στα πρωτοσέλιδα και το εσωτερικό τους. Αντίστοιχα για τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς η απόφαση του συνδικάτου μιλάει για “μετάδοση σε όλα τα δελτία ειδήσεων και τις ενημερωτικές εκπομπές μονόλεπτου μηνύματος της ομοσπονδίας” και ανάλογα είναι τα όσα προβλέπει για τις ενημερωτικές ιστοσελίδες.

Μόνη ψήφος υπέρ της συνέχισης κι όχι της αναστολής της απεργίας στο ΔΣ της ΠΟΕΣΥ, ήταν αυτή της Μ. Μείντάνη από το **Μετώπο για την Ανατροπή**, του συνδικαλιστικού σχήματος που έχουν συγκροτήσει αντικαπιταλιστικές συλλογικότητες των ΜΜΕ από Αθήνα και Θεσσαλονίκη. *“Υποστήριξε ότι ειδικά τώρα δεν πρέπει να σπάσει η απεργία. Δεν μπορεί μετά από μία συνάντηση που η άλλη πλευρά σε κολλά στον τοίχο, εσύ να κάνεις πίσω. Δεν μπορεί να μιλάς για την μάχη των μαχών για τον κλάδο και στον κίνδυνο της απεργοσπασίας να οπισθοχωρείς. Δεν μπορεί το μήνυμα που δίνεις στην κοινωνία να είναι ότι πάλι παίζουμε με τις εξαιρέσεις. Να δίνεις το μήνυμα στο υπουργείο και στους εργοδότες ότι μπορούν να σε πατήσουν στο λαιμό. Ότι αν δείξουμε πως φοβόμαστε τους απεργοσπάστες ποτέ δεν θα κάνουμε απεργία”* αναφέρει σε ρεπορτάζ του το μπλογκ του **Ασύνταχτου Τύπου** (σχήμα δημοσιογράφων στη Θεσσαλονίκη που συμμετέχει στο Μέτωπο για την Ανατροπή).

Πρόκειται για υποχώρηση της ηγεσίας της ΠΟΕΣΥ απέναντι στις πιέσεις που δέχτηκε η απεργία από τους εργοδότες και τα πρωτοπαλικάρά τους. Είχε προηγηθεί η σύσκεψη τη Δευτέρα 25/4 μεταξύ ΠΟΕΣΥ, ΕΣΗΕΑ και διευθυντικών στελεχών των ΜΜΕ, στην οποία έμπαιναν όλες οι πιέσεις για το σπάσιμο της απεργίας με “επιχειρήματα” για την ανάγκη ενημέρωσης της κοινωνίας για την επίθεση, αλλιώς “κάνουμε πλάτες στην κυβέρνηση”, όπως επίσης και η άκαρπη όπως αποδείχτηκε συνάντηση Κατρούγκαλου, συνδικάτων κι εργοδοτών την επόμενη μέρα.

Είχε προηγηθεί όμως και η μάχη που έδωσαν δεκάδες απεργοί το βράδυ της Δευτέρας για να μην κυκλοφορήσει κανένας απεργοσπαστικό φύλλο. Από το μεσημέρι της ίδιας μέρας στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ άρχισαν να συγκεντρώνονται αγωνιστές κι αγωνίστριες προκειμένου να συγκροτηθούν συνεργεία περιφρούρησης που θα πήγαιναν στα “μαγαζιά” που προβλεπόταν απεργοσπασία. Όσο πέρναγε η ώρα και γινόταν γνωστή η συσπείρωση

των απεργών και οι προετοιμασίες για την περιφρούρηση της απεργίας, η μία εφημερίδα μετά την άλλη ακύρωναν την εκτύπωσή τους. Τελικά κανένα έντυπο δεν βγήκε με την τελική μάχη να δίνεται τα μεσάνυχτα στο τυπογραφείο. Εκεί δεκάδες απεργοί έπεισαν τους συναδέλφους τους τυπογράφους (το σωματείο τους με ευθύνη του ΠΑΜΕ δεν συμμετείχε στην απεργία) να σταθούν στο πλευρό τους και να μην τυπώσουν τα απεργοσπαστικά φύλλα. Η δυναμική φάνηκε. Ακόμα κι εκεί που πέρασε η απεργοσπασία όπως στο ΣΚΑΙ των απολύσεων και της εργοδοτικής τρομοκρατίας ή στις ιστοσελίδες – γαλέρες της ελαστικής εργασίας, μπορούσε τις επόμενες μέρες να επιβληθεί η επιτυχία της απεργίας με τις κατάλληλες παρεμβάσεις από τα συνεργεία της περιφρούρησης.

Πρώτο βήμα

Όπου κι αν έφτασε η απεργία των ΜΜΕ έκανε το πρώτο βήμα. Ένα βήμα που θα έπρεπε να ακολουθήσουν όλα τα εργατικά συνδικάτα. Της άμεσης σύγκρουσης με τα αντιασφαλιστικά μέτρα κι όχι της αναμονής που έχει επιβάλει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία για τη μέρα που θα κατατεθεί το νομοσχέδιο στην ολομέλεια της Βουλής. Πρόκειται για μια απεργία που επιβλήθηκε στην ηγεσία από τα πιο μαχητικά κομμάτια του κλάδου.

Η ηγεσία προσπάθησε να αναστείλει τη μάχη μόλις δύο μέρες μετά την έναρξή της και δεν πέρασε κάτω από την πίεση του

κόσμου. Παρά τις αποφάσεις για απεργιακά δελτία, έκδοση εντύπου κλπ δεν έκανε κανένα βήμα για να τα οργανώσει αφήνοντας όλα τα περιθώρια στην απέναντι πλευρά να ασκεί πιέσεις. Και παρ’όλα αυτά μπήκαν μπροστά αγωνιστές κι αγωνίστριες του κλάδου κι έδωσαν τη μάχη. Αυτός ο κόσμος βράζει μετά το κλείσιμο της απεργίας. Στο χέρι του είναι να οργανώσει την αναζωπύρωση του αγώνα.

Η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ προσπαθεί να συμμαζέψει το ξεπούλημα προαναγγέλοντας διαγραφές απεργοσπαστών.

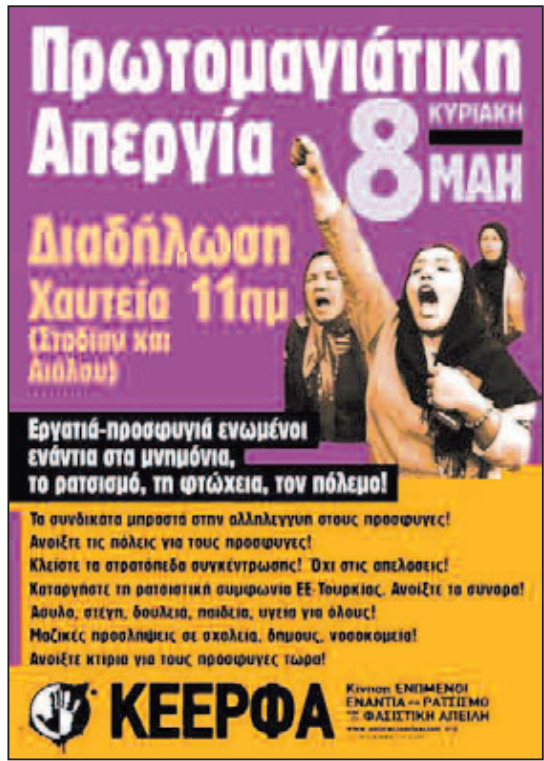
“Τα ονόματα όσων βρίσκονται σήμερα στο τιμόνι των ενώσεων του κλάδου θα γραφούν με μαύρα, ανεξίτηλα γράμματα στην ιστορία του” τονίζει η ανακοίνωση του Μετώπου για την Ανατροπή. *“Τώρα, όμως, δεν είναι ώρα για μοιρολατρία. Τώρα κρίνεται το μέλλον μας. Ο αγώνας μπορεί και πρέπει να συνεχιστεί. ... Μόνη διέξοδος είναι ο αγώνας να περάσει πλέον στα χέρια των ίδιων των εργαζομένων, στα δικά μας χέρια”* συνεχίζει μεταξύ άλλων. *“Οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των ‘προθύμων’ μίλησαν. Τώρα, τον λόγο έχει ο αγωνιζόμενος λαός. Το αμέσως επόμενο διάστημα θα βρεθούμε μαζί με εργαζόμενους και άνεργους, μαζί με τους συνταξιούχους και τους ανασφάλιστους νέους, μαζί με την κοινωνία που αγωνιά και θα δώσει την μάχη του ασφαλιστικού ενάντια στο νέο σφαγείο που φέρνει η κυβέρνηση, μαζί με την ΕΕ, το ΔΝΤ και τους εργοδότες”.*

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΟΕ – ΟΤΑ

Καταλήψεις στα δημαρχεία, τα αμαξοστάσια, τις χωματερές κι άλλων δημοτικών εγκαταστάσεων ετοιμάζουν οι εργαζόμενοι στους δήμους την Πέμπτη 5 Μάη. Οι καταλήψεις φιλοδοξούν να παίξουν προετοιμαστικό ρόλο για την 48ωρη γενική απεργία τις μέρες ψήφισης του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου.

Ανάλογες κινητοποιήσεις είχαν πραγματοποιηθεί τόσο στις 4/11 της περασμένης χρονιάς καθ’οδόν για την γενική απεργία στις 12/11, όσο και λίγες μέρες πριν τη μεγάλη πανεργατική στις 4/2, φέτος. Οι καταλήψεις σε πολλές περιπτώσεις αποδείχτηκαν ιδιαίτερα επιτυχημένες συσπειρώνοντας τόσο τους εργαζόμενους των δήμων όσο και ευρύτερα αγωνιστές κι αγωνίστριες της κάθε γειτονιάς, πραγματοποιήθηκαν συνελεύσεις, συζητήσεις, ακόμα και τοπικές διαδηλώσεις, διαμορφώνοντας με τον καλύτερο τρόπο το κλίμα για τις επερχόμενες πανεργατικές απεργίες.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 8 ΜΑΗ: Το πρώτο βήμα

Με απεργιακά συλλαλητήρια στις 8 Μάη θα τιμηθεί η Εργατική Πρωτομαγιά που σαν κύρια αιχμή της φέτος έχει την αντίσταση στη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης.

Στην Αθήνα, απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στα Χαυτεία καλεί ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια**, η **ΚΕΕΡΦΑ** κ.α.

Παρότι Κυριακή, τα συνδικατά επέλεξαν τη μεταφορά της Εργατικής Πρωτομαγιάς τη συγκεκριμένη μέρα – καθότι την 1η Μάη πέφτει το Πάσχα – προκειμένου να στηρίξουν την απεργία στο εμπόριο. Η Κυριακή 8 Μάη είναι μία ακόμα Κυριακή που επρόκειτο τα μαγαζιά να είναι ανοιχτά, ένα αντεργατικό μέτρο που όπως και πολλά άλλα υποτίθεται ότι θα καταργούσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Συγκεντρώσεις

Αθήνα: 11πμ, Χαυτεία, **Θεσσαλονίκη:** 11πμ, ΕΚΘ, **Ξάνθη:** 11πμ, Εργατικό Κέντρο, **Γιαννιανά:** 11πμ, Εργατικό Κέντρο, **Αλεξανδρούπολη:** 10πμ, Εργατικό Κέντρο, **Βόλος:** 11πμ, Πλατεία Ελευθερίας **Ιωάννινα:** 10.30πμ, Εργατικό Κέντρο

Δεμένα θα μένουν τα

πλοία την Κυριακή 8 Μάη καθώς η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία, ανακοίνωσε τη συμμετοχή της στην 24ωρη απεργία της Εργατικής Πρωτομαγιάς.

Σύμφωνα με την ΠΝΟ, η απεργία στις 8 Μάη, αποτελεί ένα ακόμα βήμα αντίστασης στα σχέδια διάλυσης της κοινωνικής ασφάλισης, με επόμενο τη 48ωρη γενική απεργία τις μέρες ψήφισης του νομοσχεδίου.

“Οργάνωση – πάλη και πολύμορφος αγώνας διαρκείας πρέπει να είναι η μόνη απάντηση των εργαζομένων για να μπει τέλος στην καταστροφική αυτή πολιτική και να ανοί-

ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ

ξει ο δρόμος για μια άλλη

πορεία σε όφελος του λαού και των εργαζομένων έξω από τις λυκοσυμμαχίες και τον ευρωμονόδρομο της Ε.Ε και της ζώνης του ευρώ. Αφετηρία αυτής της πορείας μπορεί και πρέπει να αποτελέσει η 24ωρη απεργία για τον γιορτασμό της εργατικής Πρωτομαγιάς στις 8/5”, επισημαίνει η ΠΕΝΕΝ σε κάλεσμά της για την απεργία της ΠΝΟ.

Στα πλαίσια των κινητοποιήσεων για το ασφαλιστικό, την Πέμπτη 21/4, μέλη της ΠΕΝΕΝ και δεκάδες συνταξιούχοι ναυτεργάτες προχώρησαν σε κατάληψη του ΝΑΤ, του ασφαλιστικού ταμείου των ναυτεργατών.

Εμπρός για πανεργατική κλιμάκωση

Πανεργατικός σεισμός θα πρέπει να είναι η 48ωρη απεργία που έχουν υποσχεθεί η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ αλλά ακόμα καθυστερούν να προκηρύξουν.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μετά από όλα τα ψέματα που αράδιαζε το προηγούμενο διάστημα για το «κοινωνικό πρόσημο» που έχει η πολιτική της, φέρνει για ψήφιση στη βουλή ένα ολόκληρο πακέτο σκληρών επιθέσεων ενάντια στους εργαζόμενους.

Μπορεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να καθυστέρησε όσο μπορούσε την ώρα της σύγκρουσης με αποτέλεσμα το νομοσχέδιο να φτάσει να μπει στη Βουλή, άλλα περιθώρια για τρεναρίσματα όμως δεν υπάρχουν.

Το μαρτυρούν μια σειρά κλάδοι και χιλιάδες εργαζόμενοι, που προσπάθησαν να σπάσουν το κλίμα της αναμονής και βγήκαν στη μάχη όλο το τελευταίο διάστημα. Οι αναπληρωτές

εκπαιδευτικοί με τις επανειλημμένες κινητοποιήσεις τους στο υπουργείο Παιδείας. Οι εργαζόμενοι των ΜΜΕ με την απεργία διαρκείας. Οι υγειονομικοί που διεκδικούν στο δρόμο προσλήψεις με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας για τους εργολαβικούς εργαζόμενους.

Καταλήψεις

Οι καθαρίστριες των λεωφορείων που οργανώθηκαν κι απήργησαν ενάντια στην τρομοκρατία της εργοδότριας εταιρίας. Οι εργαζόμενοι στους δήμους που ετοιμάζονται για καταλήψεις στα δημαρχεία. Οι ναυτεργάτες που θα απεργήσουν στις 8 Μάη. Οι εμπορούπάλληλοι που θα κάνουν το ίδιο.

Σε αυτή την κατεύθυνση, ήδη εδώ κι αρκετές ημέρες, οι αγωνιστές κι οι αγωνίστριες του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια έχουν ριχτεί στη μάχη για την οργάνωση και την επιτυ-

χία της απεργίας.

“Πρέπει να σημάνει συναγερμός σε κάθε χώρο δουλειάς. Να συγκροτηθούν απεργιακές επιτροπές και επιτροπές αγώνα που να πάρουν στα χέρια τους την ενημέρωση και την οργάνωση της απεργίας. Με περιοδείες και εξορμήσεις να συζητήσουμε με όλους τους συναδέλφους. Να οργανώσουμε την περιφρούρηση του χώρου, και τις δύο μέρες της απεργίας, να ετοιμάσουμε το πανό και να συμμετέχουμε στις απεργιακές συγκεντρώσεις των συνδικάτων. Να οργανώσουμε απεργιακή συγκέντρωση στο Σύνταγμα και την δεύτερη ημέρα της 48ωρης απεργίας.

Απέναντι στα ψέματα της κυβέρνησης ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος οι εργαζόμενοι προβάλλουμε το δικό μας δρόμο” αναφέρει η προκήρυξη του Συντονισμού που ήδη έχει φτάσει σε πολλές εκατοντάδες εργατικά χέρια.

Σ.Μ.

Και οι πρόσφυγες στην απεργία

“Θα είμαστε στην απεργία μαζί με τους εργάτες από την Ελλάδα για να παλέψουμε μαζί. Όλα τα παιδιά εδώ θέλουν να παλέψουν για ελευθερία και δικαιώματα. Θέλουμε να ακούσουν όλοι τη φωνή μας. Η κατάσταση στους καταυλισμούς των προσφύγων είναι τραγική. Δεν θέλουμε να πάμε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης που θα μας έχουν φυλακισμένους έξω από τις πόλεις. Γνωρίζουμε ότι και οι έλληνες εργάτες ξέρουν από προσφυγιά και μπορούν να μας καταλάβουν. Ξέρουμε να αγωνιζόμαστε και ξέρουμε ότι ο καλύτερος τρόπος είναι μαζί με τους εργάτες στην απεργία. Θα είμαστε όλοι μαζί στο δρόμο”.

Αμζάτ, Σύριος πρόσφυγας από το λιμάνι του Πειραιά

Απεργία στα τρένα

Σε απεργία προχώρησε η Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης (σωματείο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών) από το Μεγάλο Σάββατο έως τη Δευτέρα του Πάσχα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ.

Όπως αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι: «Παρά τις προεκλογικές εξαγγελίες της Κυβέρνησης και την κοινή παραδοχή ότι η Ελλάδα κινδυνεύει να είναι η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα χωρίς δημόσια σιδηροδρομική εταιρεία, η πολιτική απόφαση για την ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ παραμένει και υλοποιείται κανονικά.

Η κυβέρνηση θα πρέπει ν’ απαντήσει σε κρίσιμα ερωτήματα: Ποιος θα εγγυηθεί την πλήρη λειτουργία και αξιοποίηση του σιδηροδρομικού δικτύου την επόμενη μέρα της ιδιωτικοποίησης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, δικτύου για την κατασκευή του οποίου έχουν ξοδευτεί δισεκατομμύρια ευρώ.

Ποιος θα εγγυηθεί την κοινωνική πολιτική στην τιμολογιακή πολιτική στις σιδηροδρομικές επιβατικές μεταφορές και αν τελικά μετά την ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ οδηγούμαστε σε ένα ιδιωτικό μονοπώλιο στο σιδηρόδρομο που θέτει σε άμεσο κίνδυνο την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Για ποιο λόγο εδώ και 16 μήνες δεν έχουν προχωρήσει οι προσλήψεις Μηχανοδηγών παρά τις δημόσιες τοποθετήσεις κυβερνητικών στελεχών για το θέμα και την ύπαρξη μελέτης που αποδεικνύει ότι μπορούσε άμεσα η ΤΡΑΙΝΟΣΕ να προσλάβει 105 Μηχανοδηγούς χωρίς να υπάρχει καμία επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Σήμερα οι Μηχανοδηγοί εργάζονται μέχρι και 29 ημέρες το μήνα για να μην υπάρξουν καταργήσεις δρομολογίων και για να τρέξουν οι εμπορευματικές συμφωνίες με ότι αυτό συνεπάγεται για την προσωπική τους ζωή και την ασφάλεια της κυκλοφορίας».

ΟΣΥ Πληρώστε τις καθαρίστριες

Συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους οι καθαρίστριες της Ο.ΣΥ (των λεωφορείων της Αθήνας) για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους. Την Μεγάλη Πέμπτη προχώρησαν σε συγκέντρωση-διαμαρτυρία έξω από τα γραφεία της Link Up, της εργολαβικής εταιρίας που έχει αναλάβει τον καθαρισμό των λεωφορείων.

Την Δευτέρα και την Τρίτη 25 και 26/4 είχαν

NOKIA Στάση εργασίας

Στάση εργασίας πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι της Nokia Ελλάδος την Τετάρτη 20/4 διεκδικώντας την υπογραφή Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

“Μίας ΕΣΣΕ, που συντάχθηκε και εγκρίθηκε από ένα πολύ ευρύ κύκλο εργαζομένων, εξασφαλίζει κατώτατα όρια αυξήσεων ανάλογα με την προϋπηρεσία, την εξειδίκευση και τα προσόντα του κάθε εργαζόμενου, ρυθμίζει τον τρό-

πραγματοποιήσει με επιτυχία 48ωρη απεργία. Μάλιστα, οργάνωσαν και απεργιακές φρουρές όπου κατέφεραν να πείσουν και νέες καθαρίστριες να μην μπουν για δουλειά, μεταφέροντάς τους την εμπειρία της απληρωσιάς και των συνθηκών εργασίας. Εκτός από τα δεδουλευμένα τους, οι καθαρίστριες ζητούν την επαναπρόσληψη συναδέλφου τους και να σταματήσει η τρομοκρατία από τη μεριά της εργοδοσίας.

πο εργασίας και εξασφαλίζει την ελάχιστη οικογενειακή και προσωπική εξέλιξη του καθένα. Ως πυξίδα είχαμε τις ανάγκες των εργαζομένων αλλά και τις ΕΣΣΕ για τις οποίες έχουν αγωνιστεί και κερδίσει και άλλα σωματεία στον κλάδο μας, αλλά και πέρα από αυτόν” τονίζει το σωματείο σε ανακοίνωσή του. Η στάση εργασίας αποτελεί το πρώτο αγωνιστικό βήμα διεκδίκησης της ΕΣΣΕ μετά την απόρριψη υπογραφής της από τη μεριά της εργοδοσίας.

Νίκη των εκπαιδευτικών!

Πήρε πίσω την τροπολογία ο Φίλης

Ο Φίλης και η κυβέρνηση έκαναν πίσω! Κάτω από την πίεση του ξεσηκωμού των εκπαιδευτικών πήραν πίσω την άθλια τροπολογία πρόσληψης των αναπληρωτών που είχαν στα σχέδιά τους.

Οι εκπαιδευτικοί συνεχίζουν τον αγώνα τους, διεκδικώντας να αποσυρθεί και η τροπολογία για τη διάλυση των νηπιαγωγείων, να καταργηθεί ο νόμος Διαμαντοπούλου και να γίνουν άμεσα μαζικοί διορισμοί.

Όπως δήλωσαν οι εκπρόσωποι των **Παρεμβάσεων** στην **ΟΛΜΕ**: «Η απόσυρση της διάταξης για τον τρόπο πρόσληψης των αναπληρωτών που ανακοίνωσε σήμερα (σ.σ. 26/4) στη Βουλή ο υπουργός Παιδείας, δείχνει ότι μόνο οι συλλογικοί, οργανωμένοι και ανυποχώρητοι αγώνες μπορούν να τους σταματήσουν!

Η μαχητικότητα και η δυναμική των κινητοποιήσεων, το πολιτικό κόστος από τον προσανατολισμό τους «φοβίζει» τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις και τις αναγκάζει σε υποχώρησι κι όχι οι δήθεν εθνικοί διάλογοι και τα άθλια παζάρια του γραφειοκρατικού, κυβερνητικού συνδικαλισμού για τους όρους χειροτέρευσης της ζωής μας».

Η υποχώρηση Φίλη ήρθε μετά

την πετυχημένη μέρα πανελλαδικής κινητοποίησης στις 21/4 με συγκεντρώσεις στο υπουργείο Παιδείας στην **Αθήνα** και σε άλλες πόλεις. Στο υπουργείο Παιδείας εκατοντάδες δάσκαλοι και καθηγητές έκαναν νέα συγκέντρωση μετά την προηγούμενη που είχε γίνει στις 15/4. «Τσίπρα και Φίλη ακούστε το καλά, η τροπολογία θα μείνει στα χαρτιά», «Τέρμα πια στην κοροϊδία, δάσκαλοι και καθηγητές σε όλα τα σχολεία», «Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών, όχι στην Παιδεία των περικοπών» ήταν μερικά από τα συνθήματα που ακούγονταν.

Μαζική συγκέντρωση στο άγαλμα Βενιζέλου και πορεία στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης

έγινε την ίδια μέρα και στη **Θεσσαλονίκη**. Στο **Ρέθυμνο** έγινε κατάληψη στα γραφεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Στα **Χανιά** οι αναπληρωτές συντονίζονται με τους μόνιμους συναδέλφους τους. Γενική Συνέλευση έγινε την Τετάρτη 20/4.

Επιτροπή αναπληρωτών

Ο **Στέλιος Γιαννούλης**, αναπληρωτής, μας έδωσε την εικόνα από τη συνέλευση και την δράση της τοπικής επιτροπής αναπληρωτών:

«Οι κινητοποιήσεις είναι εντυπωσιακές. Η μαζικότητά τους είναι φοβερή από άκρη σε άκρη της χώρας. Αυτό στα **Χανιά** συγκεκριμενοποιείται στο τι ειπώθηκε και τι συζητήθηκε στη Γενική Συνέλευση της προηγούμενης Τετάρτης

(20/4). Απαιτούμε να καταργηθεί ο νόμος 3848 της Διαμαντοπούλου, να αποσυρθούν οι τροπολογίες για τους αναπληρωτές και τα νηπιαγωγεία εδώ και τώρα και ότι αυτό ανοίγει μια μεγάλη μάχη για μόνιμους διορισμούς, την οποία τη δίνουμε κόντρα στην αδράνεια και την υποτίμηση των ηγεσιών των Ομοσπονδιών. Καλούμε με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης για 48ωρη απεργία και Γενικές Συνελεύσεις σε όλους τους συλλόγους με το άνοιγμα των σχολείων.

Η επιτροπή των αναπληρωτών θα κάνει μάζεμα με το που ανοίξουν τα σχολεία για να οργανώσουμε την παρέμβασή μας. Έτσι κι αλλιώς αυτός είναι ο τρόπος που λειτουργούσαμε και το προηγούμενο διάστημα. Υπήρχαν μαζέματα είτε υπήρχε κάτι να οργανώσουμε είτε όχι. Εκεί συζητούσαμε και οργανώναμε το πώς θα συνεχίσουμε και αυτό χρειάζεται να γίνει και τώρα. Η παρέμβαση της επιτροπής αναπληρωτών είναι πολύ κρίσιμη για όλη τη διαδικασία της Συνέλευσης. Στην προηγούμενη ένα τεράστιο κομμάτι αναπληρωτών συμμετείχε. Οι αποφάσεις κρίνονται σε μεγάλο βαθμό από το τι λέει η επιτροπή».

Νεκ. Δ.

ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ

24ωρη απεργία

Σε 24ωρη απεργία προχώρησαν την Τρίτη 26 Απρίλη οι εργαζόμενοι στα σούπερ Μάρκετ «Καρυπίδης» (πρώην «Αρβανιτίδης»). Διεκδικούν τα δεδουλευμένα 3-4 μηνών που τους οφείλονται και τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας τους. Συγκέντρωση πραγματοποιήσαν στη Θεσσαλονίκη, στο κατάστημα της οδού Καρόλου Ντηλ, ενώ στη συνέχεια έκαναν πορεία μέχρι το υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Το σωματείο σε ανακοίνωσή του αναφέρει: «Εδώ και τέσσερα χρόνια οι εργαζόμενοι στα σούπερ μάρκετ "Καρυπίδης" (πρώην "Αρβανιτίδης") ζούμε σε μια μόνιμη κατάσταση ανασφάλειας και απληρωσιάς. Από τη μία μας έχουν κάνει μπαλάκι της μίας και της άλλης εργοδοσίας, να ζούμε με την ανασφάλεια για το ποιος θα πάρει τα καταστήματα και αν θα μας κρατήσει όλους, από την άλλη ζούμε με την απληρωσιά μηνών.

Σήμερα, μας χρωστάει η εταιρεία 3-4 μισθούς, ενώ το μεγαλύτερο μέρος των εργαζομένων δεν έχει πάρει ούτε το καλοκαιρινό επίδομα αδείας. Και ενώ βρισκόμαστε σε αυτή την κατάσταση, οι εξελίξεις στο χώρο των σούπερ μάρκετ μας δημιουργούν επιπλέον ανασφάλεια».

24ωρη στου Ζούρα

Συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι στου Ζούρα (Συνεργαζόμενες Πτηνοτροφικές Επιχειρήσεις) για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους αφού είναι ήδη 6 μήνες απλήρωτοι. Την Πέμπτη 21/4 προχώρησαν σε 24ωρη απεργία και συγκεντρώσεις τόσο στο Καπανδρίτι όπου βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία της εταιρίας, όσο και στις εργοστασιακές εγκαταστάσεις στην Ξάνθη.

Οι εργαζόμενοι εκτός από τα δεδουλευμένα διεκδικούν να κρατήσουν τις δουλειές τους, να τηρούνται τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, να πάρει πίσω η εργοδοσία τις μειώσεις μισθών και να υπογραφεί Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Παράλληλα, αποφάσισαν να συμμετέχουν στη 48ωρη απεργία μόλις αποφασιστεί από τις Συνομοσπονδίες.

ΚΑΖΙΝΟ

48ωρη απεργία

Σε 48ωρη απεργία προχώρησε από το Σάββατο 30 Απρίλη η Ομοσπονδία Συλλόγων Εργαζόμενων Τυχερών Παιχνιδιών (ΟΣΕΤΥΠ). Η απεργία ξεκίνησε στις 8πμ το Μεγάλο Σάββατο και διήρκησε μέχρι τη Δευτέρα του Πάσχα στις 8πμ.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν: «άμεση εξόφληση των καθυστερούμενων δεδουλευμένων αποδοχών και επιδομάτων των συναδέλφων εργαζόμενων στα καζίνο Λουτρακίου, Ρίο, Αλεξανδρούπολης, Κέρκυρας, Σύρου και Ρόδου, υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας σε όλες τις επιχειρήσεις καζίνο, διασφάλιση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας με πλήρη και σταθερή εργασία, να σταματήσει εδώ και τώρα η παράνομη λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εργαζόμενων στο καζίνο της Σύρου, από το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης και να τηρηθεί άμεσα η οδηγία της αρχής προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περί της «χρήσης συστημάτων βιντεοεπιτήρησης για την προστασία προσώπων και αγαθών».

ΣΕΗ

Μια έδρα στην Ανατρεπτική Συσπείρωση

Μία έδρα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών κατάφερε να πάρει για πρώτη φορά η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, παράταξη που στηρίζεται από τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ. Εξέλεξε επίσης από έναν αντιπρόσωπο στο ΕΚΑ και στην ΠΟΘΑ.

Την πρώτη θέση πήρε η Δημοκρατική Ενότητα Ηθοποιών (ΠΑΜΕ), ενώ στις εκλογές δεν συμμετείχαν οι παρατάξεις που στηρίζονταν από το ΣΥΡΙΖΑ και τη δεξιά. Καλούσαν, μάλιστα, σε αποχή από τις διαδικασίες του σωματείου και είχαν αποχωρήσει από την τελευταία εκλογαπολογιστική συνέλευση.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα έχουν ως εξής: Ψήφισαν 449, τα άκυρα ήταν 13 και τα λευκά 25. Πήραν: **ΔΕΗ** (ΠΑΜΕ) 293 ψήφους, 12 έδρες στο ΔΣ, 4 αντιπροσώπους στο ΕΚΑ και 6 αντιπροσώπους στην ΠΟΘΑ, **Αλήθεια-Αλληλεγγύη** 93 ψήφους, 4 έδρες στο ΔΣ, 1 αντιπρόσωπο στο ΕΚΑ και 2 αντιπροσώπους στην ΠΟΘΑ, **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών** 24 ψήφους, 1 έδρα στο ΔΣ, 1 αντιπρόσωπο στο ΕΚΑ και 1 αντιπρόσωπο στην ΠΟΘΑ, **ανεξάρτητος** υποψήφιος 1 ψήφο.

ΣΕΙΙΝΑΠ

«Ας πλαισιώσουμε το σωματείο»

Την πρώτη θέση στις εκλογές του Συλλόγου Έμμισθων Ιατρών Ιδιωτικών Νοσηλευτριών Αθήνας Πειραιά (ΣΕΙΙΝΑΠ) πήρε το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

Ψήφισαν συνολικά 74, με 1 άκυρο ψηφοδέλτιο. Για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο το **Ενωτικό Κίνημα** πήρε 43 ψήφους και 4 έδρες και η **ΔΗΠΑΚ** (ΠΑΜΕ) 30 ψήφους και 3 έδρες.

Για τους αντιπροσώπους στο ΕΚΑ και την ΟΣΝΙΕ ψήφισαν 69, με ένα άκυρο ψηφοδέλτιο. Το Ενωτικό Κίνημα πήρε 43 ψήφους και από 1 αντιπρόσωπο στα δευτεροβάθμια όργανα, ενώ η **ΔΗΠΑΚ** 25 ψήφους.

Στην ανακοίνωσή του μετά τις εκλογές το Ενωτικό κίνημα επισημαίνει: «Ήταν μια δύσκολη μάχη ενάντια στους φόβους μας, στην εργοδοτική τρομοκρατία, στην υποταγή στις αναξιοπραπίες συνθήκες-όρους εργασίας μας, στο χρόνιο εξευτελισμό του συνδικαλισμού από ΓΣΕΕ- ΑΔΕ-ΔΥ- ιατρικούς συλλόγους κ.λπ.

Συγχαρητήρια στο νέο ΔΣ (είναι όλοι αξιόλογοι συνάδελφοι και μαχητικοί-όχι καρεκλοκένταυροι) και ας πλαισιώσουμε όλοι το σωματείο για να υπάρξει υποστήριξη σε ό,τι συμβαίνει στη δύσκολη καθημερινότητά μας σε κλινικές, διαγνωστικά και γενικά δομές ιδιωτικής υγείας!».

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΦΑΓΕΙΟ Κάτω τα χέρια από τις συντάξεις!

Η μάχη του ασφαλιστικού δικαίως έχει χαρακτηριστεί ως η μητέρα των μαχών. Ανέκαθεν αποτελούσε casus belli για την εργατική τάξη. Κάθε κυβέρνηση που επέλεξε μια τέτοιου είδους επίθεση τουλάχιστον την τελευταία 20ετία κατέληγε να τη μαζεύει άρον άρον και ο αρμόδιος υπουργός να φεύγει με την ουρά στα σκέλια.

Η κυβέρνηση του Τσίπρα το ξέρει πολύ καλά αυτό και γι'αυτό προσπαθούν με ψέματα να καθησυχάσουν την οργή. Πραγματικά όμως πρόκειται για ένα ασφαλιστικό σφαγείο. Ας δούμε πως κωδικοποιεί τα μέτρα του νομοσχεδίου στην ιστοσελίδα του, ένας δικός τους – μέχρι πρότινος – ο **Αλέξης Μητρόπουλος**:

Αυξάνει τον θεμελιωτικό χρόνο για πλήρη σύνταξη στα 20 έτη από 15 έτη.

Το νέο αυτό όριο, πάγιο αίτημα των δανειστών, είναι απαγορευτικό για τον μισό περίπου σήμερα ασφαλισμένο πληθυσμό της χώρας, με πρώτα θύματα τις γυναίκες και τους νέους, που, στα νέα δεδομένα της

ανεργιογόνας, φτηνής και ευέλικτης αγοράς εργασίας, δύσκολα θα φτάνουν στην πολυπόθητη σύνταξη!

Χορηγεί την πλήρη εθνική σύνταξη των 384 ευρώ ΜΟΝΟ με 40 χρόνια εργασίας στο 62ο έτος ηλικίας ή με 20 χρόνια στο 67ο, αποκλείοντας έτσι τους μισούς ασφαλισμένους από την πλήρη εθνική σύνταξη!

Καθιερώνει «εθνική» σύνταξη πολλών ταχυτήτων, αφού προβλέπει 20 περίπου διαφορετικά «είδη» «εθνικής» σύνταξης ανάλογα με το ύψος της. Έτσι στο νέο ασφαλιστικό τοπίο θα έχουμε «εθνική» σύνταξη των 384 ευρώ και 346 ευρώ με 20 ή 15 έτη εργασίας, αντιστοίχως, στο 67ο, αλλά και «εθνική» των 192 ευρώ και των 153 ευρώ για τους αναπήρους με ποσοστό αναπηρίας πάνω και κάτω από 50%, αντιστοίχως!

Διατηρεί και για την εθνική σύνταξη την εξοντωτική ποινή ύψους 40% για όσους αναγκάζονται ή αποφασίζουν να εξέλθουν με μειωμένη σύνταξη στο 62ο έτος ηλικίας και θα λαμβάνουν «εθνική» σύνταξη ύψους 207,60 ευρώ!

Προς τα κάτω

Περιορίζει την προσωρινή σύνταξη μέχρι του ύψους δύο «εθνικών», δηλαδή στο ποσό των 768 ευρώ με κλιμακώσεις προς τα κάτω!

Καταργεί τα κατώτατα όρια της σύνταξης, με συνέπεια να χορηγούνται εφεξής χιλιάδες συντάξεις των 200-300 ευρώ!

Αυστηροποιεί απάνθρωπα τις συντάξεις χρειάς και διαζευγμένων, με ρυθμίσεις που προσκρούουν στις συνταγματικές διατάξεις περί προστασίας της οικογένειας.

Αυστηροποιεί περαιτέρω τις υποθέσεις της σύνταξης από διαδοχική ασφάλιση.

Κηρύσσει διωγμό κατά των αναπήρων, αφού χορηγεί αναπηρικές συντάξεις με τέσσερις κλίμακες (384, 288, 192 και 153 ευρώ) ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας, ωσάν να μην είναι κοινό χαρακτηριστικό τους η αδυναμία εργασίας εντός ενός εργασιακού πεδίου, όπου ακόμη και οι πιο προσοντούχοι και υγιείς νέοι ξενιτεύονται αφού η εσωτερική αγορά της πλήρους και ασφαλισμένης εργασίας έχει καταρρεύσει!

Τιμωρεί εξοντωτικά την εργασία των συνταξιούχων με την πρωτοφανή παρακράτηση του 60% της σύνταξης!

Τριπλασιάζει τις εισφορές για επιτηδευματίες, επιστήμονες, αγρότες, σε συνθήκες κατάρρευσης της οικο-

νομίας και των εισοδημάτων, κυρίως των νέων ασφαλισμένων!

Διατηρεί σε ισχύ την τριτομημονιακή ρύθμιση για «πάγωμα» των κατωτάτων ορίων σύνταξης μέχρι το 2021, αφού «Μέχρι την 31.12.2021 τα κατώτατα όρια σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των οργανισμών κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, όπως αυτά προβλέπονται από τις οικείες καταστατικές και γενικές διατάξεις, διατηρούνται στο ύψος που ισχύει την 31.7.2015».

Καταργεί το ΕΚΑΣ, τον κοινωνικό-θεσμό του Ελληνικού Συνταξιοδοτικού Συστήματος, μέχρι τα τέλη του 2019, με συνέπεια, από 1-1-2020, 350.000 σημερινοί δικαιούχοι του ΕΚΑΣ να περιπέσουν αυτόματα σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας.

Στερεί το ΕΚΑΣ από τους νέους δικαιούχους κατωτάτων συντάξεων που παράγονται μαζικά στο νέο αντι-κοινωνικό ασφαλιστικό τοπίο.

Καθιστά σχεδόν απαγορευτικό το επίδομα των ανασφάλιστων υπερηλίκων με τα νέα εισοδηματικά κριτήρια.

Με ένα νόμο, ένα άρθρο θα καταργούσε ο ΣΥΡΙΖΑ τα μνημόνια. Τελικά με ένα νόμο και πολλά άρθρα, ασφαλιστικό και φορολογικό μαζί προσαρμόζονται στις απαιτήσεις του τρίτου μνημονίου. Για «εκρηκτικό κοκτέιλ από 16 μέτρα -φορολογικά και ασφαλιστικά- τα οποία θα μειώσουν το διαθέσιμο εισόδημα κατά τουλάχιστον 2,7 δισ. ευρώ μόνο μέσα στο 2016», μιλά η Ναυτεμπορική (24/4) και συνεχίζει «ο τελικός λογαριασμός των μέτρων αυτού του νομοσχεδίου εκτιμάται ότι θα ξεπεράσει τα 5,4 δισ. Ευρώ».

Έτσι δίπλα στο τσεκούρι των συντάξεων, την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, τη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων και δικαιωμάτων (αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης), ένα φορολογικό «σοκ» περιμένει χιλιάδες μισθωτούς και συνταξιούχους.

Οι αλλαγές είναι σαρωτικές. Η πρώτη επίθεση αφορά στο αφορολόγητο όριο. Η έκπτωση φόρου μειώνεται από τα 2.100 στα 1.800 ευρώ για όσους δεν έχουν προστατευόμενα τέκνα, στα 1.900 ευρώ για όσους έχουν ένα προστατευόμενο τέκνο και στα 2.000 ευρώ για όσους έχουν περισσότερα, διαμορφώνοντας το αφορολόγητο στα 8.182, 8.637 και 9.090 αντίστοιχα, από 9.545 ευρώ σήμερα. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι του ιδιωτικού τομέα με αποδοχές της τάξης των 650 ευρώ το μήνα ή του δημόσιου τομέα με αποδοχές της τάξης των 757 ευρώ το μήνα, που ως τώρα καλύπτονταν από το αφορολόγητο, θα υποστούν επιβαρύνσεις μέχρι και 300 ευρώ το χρόνο. Αυτή κι αν είναι «προστασία των ασθενέστερων».

Το προκλητικό είναι ότι η κυβέρνηση, που πέρσι τέτοιο καιρό υποσχόταν την επαναφορά του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ, πανηγύριζε μέχρι πρόσφατα γιατί «δεν υπέκυψε στη μείωσή του στα 8.181 ευρώ όπως ζητούσαν οι δανειστές». Τελικά, και αυτό το αποδέχτηκε. Ούτε βέβαια αλλάζει κάτι σχετικά με το άδικο φορολογικό καθεστώς των «αυτοαπασχολούμενων» που εξαιρούνται από το αφορολόγητο.

Φορολογήστε τους πλούσιους!

Έτσι εργαζόμενοι που αναγκάζονται να δουλεύουν με δελτίο παροχής υπηρεσιών, τα γνωστά «μπλοκάκια», θα συνεχίσουν να στερούνται έστω κι αυτών των κουτσουρεμένων ρυθμίσεων πληρώνοντας φόρο από το πρώτο ευρώ.

Από εκεί και πέρα, το νομοσχέδιο καθιερώνει ενιαία φορολογική κλίμακα για μισθωτούς, συνταξιούχους, ελεύθερους επαγγελματίες και ατομικές επιχειρήσεις με αύξηση των φορολογικών συντελεστών: στο 22% για ετήσιο εισόδημα μέχρι 20.000 ευρώ, στο 29% από 20.000 έως 30.000 ευρώ, στο 37% από 30.000 μέχρι 40.000 και στο 45% από εκεί και πάνω. Ενώ παγώνεται και αυξάνεται δραματικά η εισφορά αλληλεγγύης: από 0,7% στο 2,2% για εισοδήματα από 12.001 έως 20.000 ευρώ, από 1,4% στο 5% για εισοδήματα από 20.001 έως

30.000 ευρώ, από 2% στο 6,5% για εισοδήματα από 30.001 έως 40.000 ευρώ κλπ.

Επιβαρύνσεις

Πόσο «δικαιότερο» είναι μια ατομική επιχείρηση να φορολογείται με την ίδια κλίμακα με ένα μισθωτό, αυτό μόνο ο **Τσακαλώτος** το ξέρει. Οι μεγάλοι χαμένοι είναι οι φορολογούμενοι με ετήσια εισοδήματα από 9.100 έως και 27.000 ευρώ. Οι επιβαρύνσεις τους θα φτάνουν τα 400 με 500 ευρώ. Ένας εργαζόμενος π.χ με εισόδημα 10.000 ευρώ θα πληρώσει διπλάσιο από πέρσι φόρο. Και όλοι ξέρουμε ότι εδώ βρίσκεται ο μεγάλος όγκος των χαμηλόμισθων εργαζόμενων και των συνταξιούχων. Γιατί στο τεράστιο κομμάτι όσων οι αποδοχές δεν ξεπέρασαν ποτέ αυτή την κατηγορία, προστέ-

θηκαν εκατοντάδες χιλιάδες ακόμα, μετά τις άγριες μνημονιακές περικοπές σε μισθούς και συντάξεις τα τελευταία χρόνια.

Η επίθεση συνεχίζεται και σε όσους έχουν αμοιβή τόσο από μισθό όσο και από «μπλοκάκι». Μέχρι σήμερα τα εισοδήματα αυτά φορολογούνταν ξεχωριστά. Στο εξής θα αθροίζονται και ο φόρος θα υπολογίζεται με την παραπάνω ενιαία κλίμακα.

Ούτε ένα από τα προνόμια των πλουσίων - των εφοπλιστών, των τραπεζιτών, των βιομήχανων- δε θίγεται με το νέο νομοσχέδιο. Όλοι αυτοί θα συνεχίσουν να απολαμβάνουν, όπως δεκαετίες τώρα, όλο το πλέγμα των μειωμένων συντελεστών, των φοροαπαλλαγών και των χαριστικών ρυθμίσεων που πρακτικά τους γλυτώνει από κάθε φορολογία.

Ανάλογη είναι η αντιμετώπιση της Εκκλησίας. Δε θα δει καμία αλλαγή στο προκλητικά ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς της. Μπορεί ένας φτωχός να «τιμωρείται» επειδή έχει ένα σπίτι που νοικιάζει, αλλά η τεράστια εκκλησιαστική ακίνητη περιουσία θα μείνει στο απυρόβλητο.

Ούτε ο ισχυρισμός της κυβέρνησης ότι γίνεται «δικαιότερη κατανομή των βαρών» μέσα από την αύξηση του φορολογικού συντελεστή των μερισμάτων από επιχειρηματικά κέρδη στο 15% από 10% σήμερα, μπορεί να πείσει. Όχι «μόνο» γιατί η φορολογία αυτή είναι πολύ χαμηλότερη και από τον κατώτατο συντελεστή του 22% που θα ισχύσει για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Αλλά και γιατί το πρόσφατο σκάνδαλο των Panama Papers έδειξε που γράφουν οι πλούσιοι τους νόμους και τι κάνουν τα λεφτά τους όταν θέλουν να φοροδιαφύγουν: οφ σορ που τα μεταφέρουν «νόμιμα» στους φορολογικούς παράδεισους αυτού του πλανήτη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αυτά τα νομοσχέδια πρέπει να μείνουν στα χαρτιά. Η κλιμάκωση των εργατικών αγώνων είναι η μόνη απάντηση στην επίθεση και η 48ωρη πανεργατική απεργία που έρχεται, μόνο η αρχή.

Λένα Βερδός

Το Ελληνικό αγκαλιάζει τους πρόσφυγες

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στο χώρο αφίξεων του παλιού Αεροδρομίου στο Ελληνικό, την Τρίτη 26 Απρίλη. Την εκδήλωση κάλεσαν και συμμετείχαν η ΚΕΕΡΦΑ Ελληνικού, η Επιτροπή προσφύγων από το Ελληνικό, ο Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Ελληνικού-Αργυρούπολης, το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών Δήμου Αγ. Δημητρίου, η Κοινωνική Κουζίνα «Άλλος Άνθρωπος», η Πρωτοβουλία πολιτών ενάντια στο ΤΑΙΠΕΔ.

Ο Χρίστος Ευθυμίου, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Αγ. Δημητρίου, άνοιξε την εκδήλωση θυμίζοντας τους αγώνες που έχουν γίνει στο Ελληνικό για να παραμείνει ο χώρος δημόσιος και ανοιχτός για όλους. “Δώσαμε μάχες ενάντια στα κάγκελα, τη σιδερόφραχτη παραλία, ενάντια στους μπράβους, ενάντια στα γραφεία της Χρυσής Αυγής που προσπάθησαν να ανοίξουν λίγο παρακάτω. Όλοι μαζί μία γροθιά για να διώξουμε τα μνημόνια, τους φασίστες και το ρατσισμό. Το έχουμε χρέος σε όσους ξέφυγαν από τον πόλεμο και είναι σήμερα εδώ μαζί μας”.

“Ευχαριστώ τους διοργανωτές της εκδήλωσης για τη συμπαράσταση τους”, είπε στο τέλος της εκδήλωσης ο **Νάσερ**, εκπρόσωπος των προσφύγων του Ελληνικού. “Δεν είμαστε έτοιμοι να εγκαταλείψουμε αυτή την περιοχή, παρόλο που θα θέλαμε να μέναμε στο κέντρο της Αθήνας. Θέλουμε όμως να νομιμοποιηθούμε και θέλουμε τη στήριξή σας στις προσπάθειες που κάνουμε. Όπως έχουν κάθε δικαίωμα οι άνθρωποι στη Γαλλία να διεκδικούν μία ασφαλή ζωή, έτσι έχουν κάθε δικαίωμα και οι άνθρωποι στην Καμπούλ”.

Παλιό Αεροδρόμιο, 26/4

Θα πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε καλύτερο, έτσι ώστε όσοι φτάνουν στη χώρα μας, να φιλοξενούνται σε χώρους ανοιχτούς και μικρής κλίμακας, όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης και γκέτο, με αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης.

Την ευθύνη για τη λειτουργία τους και τη χρηματοδότησή τους να την έχει το κράτος και η τοπική αυτοδιοίκηση και συμπληρωματικά να βοηθούν οι εθελοντές. Προς αυτή την κατεύθυνση πιστεύουμε ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να κάνει πολύ περισσότερα για τη δημιουργία τέτοιων χώρων. Ένας τέτοιος χώρος φιλοξενίας νομίζουμε ότι μπορεί να λειτουργεί και εδώ στο Ελληνικό. Αυτό δε σημαίνει ότι εδώ μπορούν να συγκεντρωθούν χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες όπως έχει ήδη γίνει. Εδώ πρέπει να βελτιωθούν οι συνθήκες σίτισης, υγιεινής και ταυτόχρονα πρέπει να ασχοληθούμε με και το θέμα της εκπαίδευσης των παιδιών.

Είμαστε αντίθετοι σε κάθε φωνή που καλλιεργεί την ξενοφοβία και το ρατσισμό, όπως δυστυχώς συμβαίνει με δυνάμεις από τους γειτονικούς δήμους και με προεξέχουσα τη δημοτική αρχή του Ελληνικού - Αργυρούπολης. Πιστεύουμε ότι οι ελληνες εργαζόμενοι και οι αλλόδαποί εργαζόμενοι, οι μετανάστες, οι πρόσφυγες έχουμε κοινά συμφέροντα απέναντι στην πολιτική του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Είναι κοινό το συμφέρον να ανατραπεί η πολιτική της ΕΕ που αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες με κλειστά σύνορα και χωρίς δικαιώματα.

Χρήστος Κορτζίδης,
Επικεφαλής Δημοκρατικής
Συνεργασίας

Φύγαμε από το Αφγανιστάν γιατί εδώ και 30 χρόνια αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρότατο πρόβλημα ασφάλειας. Αυτό μας υποχρεώνει να εγκαταλείψουμε τη χώρα μας και να ψάχνουμε μία διαβίωση κάτω από ασφαλείς συνθήκες.

Δεν έχουμε καμία διαφορά από τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που προέρχονται από τη Συρία ή άλλες χώρες. Η μόνη διαφορά είναι ότι ενώ οι Σύριοι ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες εδώ και πέντε χρόνια εμείς υποφέρουμε εδώ και 30 χρόνια. Η κατάσταση στην Καμπούλ είναι πάρα πολύ άσχημη. Τώρα η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι να υπερασπιστούμε τα ανθρώπινα δικαιώματά μας. Ζητάμε επέκταση των αδειών παραμονής στην Ελλάδα για να είμαστε νόμιμοι και το δεύτερο είναι να έχουμε τα βασικά δικαιώματα στη μόρφωση, την υγεία και σωστές συνθήκες διαβίωσης. Ευχαριστούμε την ΚΕΕΡΦΑ για τη συμπαράσταση στα καθημερινά μας προβλήματα.

Χαμαγιούν Ομάρ, Αφγανός πρόσφυγας

Όλοι έχουμε έρθει εδώ για τους ίδιους λόγους. Δεν πρέπει να μας χωρίζει το γεγονός ότι είμαστε Αφγανοί ή Πακιστανοί ή Σύριοι. Έχουμε όλοι τα ίδια προβλήματα είμαστε όλοι άνθρωποι. Δε θέλουμε να συνεχίσουμε να ζούμε σε σκηνές. Θέλουμε να ζήσουμε μία καλύτερη ζωή και ξέρουμε ότι ο ελληνικός λαός μας καταλαβαίνει.

Μας λένε ότι δεν μπορούν να ανοίξουν τα σύνορα και δεν μπορούν να αποφασίσουν τι θα γίνει με εμάς. Όταν όμως αποφάσισαν για τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και στη Συρία πήραν την απόφαση μέσα σε ένα λεπτό και την υλοποίησαν στο 100%. Για τους απλούς ανθρώπους δε νοιάζονται. Πρέπει όλοι να αγωνιστούμε. Όπως στη Συρία και στο Αφγανιστάν αγωνιστήκαμε για την ελευθερία μας, έτσι και εδώ πρέπει να αγωνιστούμε για τα δικαιώματά μας.

Αμζάτ, πρόσφυγας από τη Συρία

Το 1951, 149 κράτη ψήφισαν ότι οποιοσδήποτε άνθρωπος φεύγει από τη χώρα του είτε για λόγους πολέμου είτε για λόγους θρησκευτικούς, πολιτικούς, σεξουαλικότητας, οικονομικούς, τότε όλα αυτά τα κράτη πρέπει να ανοίξουν τα σύνορά τους και να τον δεχτούν για να μπορέσει να ζήσει ελεύθερος. Τα ίδια αυτά κράτη που το ψήφισαν δεν το τηρούν. Εμείς οι άνθρωποι μόνοι μας πρέπει να παλέψουμε για να κάνουμε την αλλαγή στις ζωές μας. Δε με νοιάζει καμία σημαία. Ούτε τι όνομα έχει ο Θεός. Είμαστε όλοι άνθρωποι διαφορετικοί αλλά ίσοι.

Κωνσταντίνος Πολυχρονόπουλος,
Κοινωνική Κουζίνα «ο Άλλος Άνθρωπος»

Σας καλούμε όλους να έρθετε στη 48ωρη απεργία και να διαδηλώσουμε μαζί. Θέλουμε να διεκδικήσουμε γιατρούς και νοσηλευτές στα νοσοκομεία και για τους φτωχούς Έλληνες και για τους φτωχούς πρόσφυγες. Θέλουμε τα νοσοκομεία να είναι ανοιχτά για όλους, να έρχονται κλιμάκια γιατρών εδώ στο Ελληνικό, στον Πειραιά παντού.

Ελάτε μαζί μας να διαδηλώσουμε για να δείξουμε στην κυβέρνηση ότι οι ντόπιοι, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες είμαστε αδέρφια. Θα βάλουμε τέλος στην κρίση και θα χτίσουμε μία κοινωνία χωρίς σύνορα και χωρίς πολέμους. Είμαστε περήφανοι που είστε ανάμεσά μας, είμαστε πιο δυνατοί γιατί εσείς έχετε κάνει την Αραβική Άνοιξη και θέλουμε να μας βοηθήσετε να την κάνουμε και εμείς στην Ελλάδα.

Χρίστος Αργύρης,
ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου Γεννηματάς.

Η συμφωνία της ΕΕ με την Τουρκία είναι απαράδεκτη. Η ΕΕ στο όνομα του να αποφύγει την ενδυνάμωση των ακροδεξιών φωνών, υπέκυψε στην ακροδεξιά ρητορεία και πρακτική.

Στην πραγματικότητα σήκωσε ψηλά τα χέρια. Δεν θέλει να κάνει τίποτα για τους πρόσφυγες που βρίσκονται μακριά από τις πατρίδες τους λόγω των πολέμων, που η ίδια η ΕΕ συνδημιουργεί μαζί με τα ανελεύθερα καθεστώτα στις χώρες όπου μαίνονται οι πόλεμοι. Έτσι λοιπόν έχουμε μπροστά μας τον αγώνα να αλλάξουν αυτές οι συμφωνίες, να πέσουν οι φράχτες, να ανοίξουν τα σύνορα. Οι άνθρωποι να διακινηθούν σε όποια χώρα θέλουν.

Δεύτερον, πρέπει να βοηθήσουμε με όποιον τρόπο μπορούμε για να γίνει πιο ανθρώπινη η καθημερινή ζωή όσων μέινετε στη χώρα μας. Ξέρουμε ότι χιλιάδες αδιάθετα τετραγωνικά μέτρα υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας ενώ χιλιάδες άνθρωποι δεν έχουν σπίτι, πολύ περισσότερο οι πρόσφυγες και οι μετανάστες.

Ελένη Πορτάλιου,
Πρωτοβουλία πολιτών κατά του ΤΑΙΠΕΔ

Θα παλέψουμε για να ανοίξουν τα σύνορα και μέχρι τότε θα παλέψουμε για να ανοίξουμε τις πόλεις μας στους πρόσφυγες. Είμαστε μία χώρα που πέρσι είχαμε 28 εκατομμύρια τουρίστες.

Έχουμε πολλά ξενοδοχεία μέσα στις πόλεις, τα οποία έχουν κλείσει. Ζητάμε άμεση λύση στο στεγαστικό πρόβλημα και αυτό πρέπει να το κάνει η κυβέρνηση. Να προσλάβει μαγειρούς, προσωπικό που να φροντίζει τις γυναίκες και τα παιδιά, κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους. Χρειάζεται να ενισχυθούν οι δομές της τοπικής αυτοδιοίκησης για να μπορεί ο κάθε δήμος να φιλοξενεί με ανθρωπιά τους πρόσφυγες.

Όπως θέλουμε να μην υπάρχει κανένας φτωχός στην Ελλάδα, κανένας άστεγος, έτσι θέλουμε να μην υπάρχει κανένας πρόσφυγας εξαθλιωμένος σε αυτόν τον τόπο. Θέλουμε οι πρόσφυγες να έχουν δικαίωμα στη δουλειά, να παλέψουν μαζί μας για να ανοίξουν τα κλειστά εργοστάσια. Αντί για σπατάλες που πάνε στην αστυνόμευση θέλουμε τα παιδιά των προσφύγων να γραφτούν στα σχολεία. Να γίνουν τάξεις υποδοχής. Καλούμε τους πρόσφυγες να οργανωθούν μαζί μας, στα συνδικάτα, στην Ένωση Μεταναστών Εργατών, να παλέψουμε μαζί για δικαιώματα, όπως παλέψαμε στη Μανωλάδα. Προτείνω να φτιαχτούν σε κάθε καταυλισμό κοινές επιτροπές, χωρίς διάκριση εθνότητας και φύλου και σαν πρώτη δράση να κατεβείτε μαζί μας στη μεγάλη 48ωρη απεργία.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ

Ο Αμίρ είναι 32 χρονών. Είναι από το Αφγανιστάν, ζει στην Ελλάδα και δουλεύει στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα ως μεταφραστής. Ανέβηκε τον Αύγουστο στην Ειδομένη ως εθελοντής. Έφυγε από το Ιράν 16 χρονών και έφτασε στην Ελλάδα με σκοπό να βρει δουλειά για να μαζέψει τα χρήματα που χρειαζόταν για να πάει στη Γερμανία. Δεν μπόρεσε τελικά, τόσο γιατί, όπως λέει, ήταν πλέον αργά για να φύγει όταν είχε τη δυνατότητα, όσο και γιατί με την απειλή της επιστροφής στην Ελλάδα από άλλη ευρωπαϊκή χώρα, θα έχανε ό,τι είχε αποκτήσει, χαρτιά και δουλειά. Μετά από 14 χρόνια εργασίας στην Ελλάδα, και έχοντας αποκτήσει άδεια “επί μακρόν διαμένοντος”, αντιμετωπίζει ακόμα την απειλή να γίνει ξαφνικά “παράνομος”, εάν χάσει τη δουλειά του. Μίλησε στις αρχές του Απριλίου, στην Ειδομένη, στο Μανώλη Σπαθή.

“Πρέπει να τους δεχτούμε!” Συνέντευξη με τον Αμίρ στην Ειδομένη

χάσει δικούς τους ανθρώπους στη θάλασσα, είτε γιατί κάποιοι βρίσκονται ήδη στη Γερμανία ή σε άλλες χώρες και οι υπόλοιποι έχουν εγκλωβιστεί εδώ. Το βλέπουμε πάρα πολύ, γυναίκες μόνες με παιδιά.

Ποια είναι η εικόνα της Ειδομένης σήμερα;

Τον Αύγουστο η κατάσταση ήταν καλύτερη από τώρα. Ερχότανε πολύ λίγος κόσμος, 20 με 40 άτομα περπατώντας και περνούσαν αμέσως. Τα πράγματα άρχισαν να δυσκολεύουν πριν 1,5 μήνα περίπου, όταν, με τη δικαιολογία ότι είναι οικονομικοί μετανάστες, δεν άφηναν τους Αφγανούς να περάσουν. Μετά άρχισαν οι δυσκολίες και με τα έγγραφα των προσφύγων. Έπρεπε να αποδείξεις ότι είσαι από τη Συρία ή έπρεπε να έχεις ταυτότητα ή διαβατήριο. Από τότε που έκλεισαν τα σύνορα, από 100-200 άτομα έχουν φτάσει χιλιάδες.

Διαχωρίζουν τους πρόσφυγες ανάλογα με τις εθνικότητες. Οι Σύριοι είναι πρόσφυγες πολέμου, οι Αφγανοί “οικονομικοί μετανάστες”. Λένε ότι “δεν έχει αρκετό πόλεμο” και ότι οι πρόσφυγες φεύγουν από κει μόνο για οικονομικούς λόγους. Στην πραγματικότητα, για μια διαδρομή 2 ωρών μπορεί να κάνεις και 8, διότι θα υπάρχει στρατός σε πολλά σημεία ανάμεσα σε δύο πόλεις. Άλλωστε πριν από 3 μήνες έγινε αυτή η σφαγή από το ISIS, με θύματα και μικρά παιδιά. Και είχαμε και τον βομβαρδισμό του νοσοκομείου των ΓΧΣ το καλοκαίρι.

Οι συνθήκες ζωής στην Ειδομένη ποιές είναι; Τα κανάλια παρουσιάζουν μια ανεξέλεγκτη κατάσταση.

Δεν υπάρχει χάος και πείνα, βοηθάνε και οι αλληλέγγυοι από εδώ και από άλλες χώρες και σε συνδυασμό με τις οργανώσεις μαγειρεύουν και μοιράζουν πάνω από 3-4 χιλιάδες μερίδες τη μέρα. Υπάρχουν εντάσεις μεταξύ των προσφύγων, οι πιο πολλοί είναι κουρασμένοι, απελπισμένοι, υπάρχουν νεύρα, είναι απόλυτα φυσιολογικό με όλα αυτά. Δε θέλουν να πάνε αλλού όμως, τα περισσότερα κέντρα φιλοξενίας είναι χειρότερα από εδώ. Δεν επιτρέπονται κάμερες και συνήθως ούτε εθελοντές. Εθελοντές επιτρέπονται στα Διαβατά. Επίσης έχω ακούσει ότι στη Βέροια που μετέφεραν πρόσφυγες πριν από κάποιες μέρες οι συνθήκες είναι καλές, διότι βρίσκονται μέσα σε κτίριο. Αλλού όμως, όπως στο Χέρσο, είναι όλα μέσα στη λά-

Χιλιάδες εγκλωβισμένοι και άθλιες συνθήκες στην Ειδομένη. Φωτό Μανώλης Σπαθής

στη και το νερό.

Το χειμώνα έχεις το πρόβλημα του κρύου και της βροχής και το καλοκαίρι το πρόβλημα του ήλιου. Για μια περίοδο το μόνο που έφερναν οι εθελοντές ήταν αντιηλιακές κρέμες. Κόσμος περνούσε από τα σπίτια στο χωριό και ζητούσαν να κάσουν κάτω από τα δέντρα. Φέτος το καλοκαίρι που είναι πολύ περισσότεροι και που όλοι θα βρίσκονται στον κάμπο χωρίς ούτε ένα δέντρο θα υπάρχει μεγάλο πρόβλημα. Δεν ξέρω πώς θα επιβιώσουνε. Ακόμη και μέσα στις σκηνές δεν ξέρω τι θα γίνει με τη θερμοκρασία, πώς θα αντέξουν στις μικρές σκηνές με 35-40 βαθμούς.

Ο δήμος Παιονίας ή η Περιφέρεια βοηθάνε; Το κράτος έχει συνεισφέρει σε κάτι; Οι οργανώσεις εθελοντών και οι ΜΚΟ τι ρόλο παίζουν; Τι πιστεύεις ότι πρέπει να γίνει;

Το κράτος ποτέ δεν ήταν εδώ και δεν είναι εδώ γενικά. Πολλές φορές έρχονται διάφοροι υπουργοί και βουλευτές, κάνουν τη βόλτα τους, βλέπουν την κατάσταση, κάνουν και μια δήλωση για την τηλεόραση και φεύγουν. Η δε τηλεόραση είναι κάθε μέρα εδώ και θέλει να δείχνει μόνο υπερβολές, δε δείχνει τη σωστή εικόνα του τι συμβαίνει. Πάρα πολλοί δημοσιογράφοι, από τις 7 το πρωί είναι εδώ.

Το μόνο που βλέπω να κάνει ο δή-

μος Παιονίας είναι να μαζεύει μερικές φορές τα σκουπίδια. Ενώ υπήρχε δυνατότητα για βοήθεια από διάφορα μέρη, άνθρωποι να φέρνουν κάδους και να μαζεύουν, και το μόνο που θέλαμε ήταν η τεχνογνωσία από μεριάς του δήμου, ο δήμαρχος χρησιμοποίησε διάφορες δικαιολογίες για να μη συνεργαστεί, άλλες φορές το ότι έχει δικούς του ανθρώπους γι' αυτό, άλλες φορές το ότι δεν έχει την οικονομική δυνατότητα.

Η παρουσία των ΜΚΟ εδώ έχει τα θετικά και τα αρνητικά της. Άλλες φορές υπάρχουν υλικά αλλά δεν υπάρχουν εθελοντές, άλλες φορές υπάρχουν εθελοντές αλλά όχι υλικά, άλλες φορές αναλαμβάνουν να οργανώσουν πράγματα και άλλες βρίσκονται εδώ για τα μάτια του κόσμου.

Εμείς μπορούμε να συνεχίσουμε να βοηθάμε με όποιον τρόπο μπορεί ο καθένας. Από το να προσφέρει φιλοξενία στο σπίτι του έστω για μια νύχτα, για ένα μπάνιο και έναν ύπνο, μέχρι να φέρνει πράγματα. Ακόμα και βιβλία ψάχνουν κάποιοι πρόσφυγες, ρωτάνε που έχει κανένα βιβλιοπωλείο, να περνάει έστω κάπως η ώρα τους.

Αυτό που πρέπει να γίνει γενικά, είναι πρώτον να σταματήσει ο πόλεμος. Όλες αυτές οι χώρες που τώρα βάζουν την υπογραφή τους στο να συνεχίσουν να υποφέρουν οι άνθρωποι από τα κλειστά σύνορα, την έχουν βάλει και για να γίνεται όλο αυτό το χάος σε Συρία, Ιράκ, Αφγανιστάν και όλες αυτές τις χώρες στις οποίες έχει πόλεμο, είτε είναι “λίγος” είτε είναι “πολύς”. Μετά, όσους δεν μπορούν πια να φύγουν απο δω, πρέπει να τους δεχτούμε.

Το παράδειγμα της Κυλλήνης

Μπορεί να γίνει στους δήμους όλης της χώρας αυτό που έγινε στην Κυλλήνη. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ της ΕφΣυν:

“Στις 31 Μαρτίου, λεωφορεία μετέφεραν 340 πρόσφυγες από το λιμάνι, στο παραθεριστικό κέντρο «LM Village» που παραχωρήθηκε από τον Δήμο Ανδραβίδας-Κυλλήνης για προσωρινή φιλοξενία οικογενειών από τη Συρία. Ήταν μια φωτοβουλία του συριακής καταγωγής Έλληνα δημάρχου, **Ναμπίλ Ιωσήφ Μοράντ**, που έγινε σχεδόν ομόφωνα δεκτή (με μόνο μία αρνητική ψήφο) από το δημοτικό συμβούλιο και αγκαλιάστηκε αμέσως από την τοπική κοινωνία.

«Όταν είδα το δράμα των παιδιών στον Πειραιά, δεν δίστασα καθόλου. Συζήτησα το θέμα με το δημοτικό συμβούλιο και προσφέραμε αυτόν τον οικισμό, που παρέμενε τα τελευταία χρόνια κλειστός. Διαθέτει 38 διώροφες κατοικίες, παιδική χαρά, νεροτσουλήθρα, πισίνα, εστιατόριο και γήπεδο. Τώρα ο εγκαταλεειμένος οικισμός έχει γεμίσει ζωή

και ελπίδα», δηλώνει στην «Εφ.Συν.» ο Ναμπίλ Μοράντ, χριστιανός από τη Χομς, που έφυγε από τη Συρία 17 χρόνων, για να σπουδάσει Ιατρική στην Ευρώπη.

«Όταν πήραμε την απόφαση, υπήρξαν κάποιες λίγες αντιδράσεις, κάποιοι χρυσαυγίτες φώναξαν συνθήματα, αλλά όταν έφτασαν οι πρόσφυγες και άρχισαν να κατεβαίνουν τα παιδιά από τα λεωφορεία, όταν αντικρίσαμε τα χαμόγελά τους και την έκπληξή τους για τις πολύ καλές συνθήκες του οικισμού, έσπασε ο πάγος και οι πλέον δύσπιστοι πείστηκαν ότι κάναμε το σωστό. Η Χρυσή Αυγή θεωρεί εκεί που δεν υπάρχει κράτος, πρόνοια, δόμες, εκεί που υπάρχει κενό. Εμείς νιώσαμε ως δήμος, ως κοινωνία, πως έπρεπε να συμβάλουμε θετικά στο προσφυγικό, όπως είχαμε πάρει πρωτοβουλίες να βοηθήσουμε και τους Έλληνες συμπολίτες μας στα χρόνια της κρίσης. Δεν είμαστε πλούσιος δήμος, προσφέρουμε αυτό που μπορούμε» τόνισε ο δήμαρχος”.

Τι έχει αλλιάξει στην Ειδομένη μετά το κλείσιμο των συνόρων και τη συμφωνία; Η συμπεριφορά των ανθρώπων, η συμμετοχή των αλληλέγγυων έχει αλλιάξει;

Οι αλληλέγγυοι δεν έχουν σταματήσει να έρχονται, αντιθέτως βρίσκονται συνέχεια άτομα που ρωτάνε τι μπορούν να κάνουν, τι να μαζέψουν. Μέχρι κι απ' τον Πειραιά στέλνουν πράγματα.

Αυτό που λένε “η ελπίδα πεθαίνει τελευταία” επικρατεί εδώ. Κανείς δε θέλει να φύγει γιατί ακόμα ελπίζουν ότι τα σύνορα μπορεί να ανοίξουν. Ακόμη και για μια νύχτα να κοιμηθούν σε ένα σπίτι ή να κάνουν ένα μπάνιο και να πλύνουν ρούχα διστάζουν. Φοβούνται μην ανοίξουν τα σύνορα κι αυτοί μείνουν πίσω.

Ωστόσο τις προάλλες στην ΕΚΟ ένα παιδί πήγε να αυτοκτονήσει. Είπε ότι δεν αντέχει άλλο, θέλει να γυρίσει πίσω στη Συρία. Και δεν είναι ο μόνος. Έχω συναντήσει πολλούς που έχουν πει ότι θα προτιμούσαν να πέθαιναν στη χώρα τους παρά να βλέπουν τα παιδιά και τις οικογένειές τους να υποφέρουν εδώ. Είναι παγιδευμένοι, είναι τραγικό να μην ξέρεις τι πρέπει να κάνεις. Και κανείς να μη γνωρίζει να σου πει τι πρέπει να κάνεις. Πολλές οικογένειες έχουν χωριστεί. Είτε γιατί έχουν

Η αντίσταση κλιμακώνεται

Ένας μήνας έκλεισε από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας - κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ήδη έχουμε αρχίσει να γινόμαστε μάρτυρες των ζοφερών της συνεπειών.

Ένας νεκρός πρόσφυγας στην Ειδομένη, σύμφωνα με την ΕΛ.ΑΣ «ενώ εκτελούσε εργασίες εξωτερικά της σκηνής του, έχασε την ισορροπία του και κατά την πτώση του στο έδαφος επέπεσε στην πλαϊνή πλευρά διερχόμενου αστυνομικού οχήματος...» σε μια «ομαλή» κατά τα άλλα επιχείρηση «απομάκρυνσης» των προσφύγων.

Επιχειρήσεις καταστολής εναντίον των ανήλικων προσφύγων, των εθελοντών και των αλληλεγγυών στα νησιά. Ανύπαρκτοι έως υποτυπώδεις χώροι «φιλοξενίας», σύγχρονα γκέτο, που η κυβέρνηση επιδιώκει να κάνει άβατο για όλους - εκτός από τον στρατό και την ΕΛ.ΑΣ.

Και δίπλα σε όλα αυτά τους 1000 ξεπέρασαν οι νεκροί πρόσφυγες τις δύο τελευταίες εβδομάδες. Σε 400 υπολογίζονται οι πρόσφυγες που πνίγηκαν την Δευτέρα 18/4 προσπαθώντας να περάσουν πάνω σε σκάφος από την Αίγυπτο στην Ιταλία. 500 έχασαν τη ζωή τους σε άλλο ναυάγιο στις 23/4. Σαράντα ένας άνθρωποι από τη Σομαλία, το Σουδάν και την Αιθιοπία από αυτό το ναυάγιο, την Κυριακή αποβιβάστηκαν στην Καλαμάτα και κατήγγειλαν ότι 500 τουλάχιστον πρόσφυγες πνίγηκαν όταν μεσοπέλαγα οι διακινητές επιχείρησαν να τους ανεβάσουν σε άλλο γεμάτο σκάφος που ανατράπηκε.

Και άλλοι 100 τη Μεγάλη Παρασκευή έξω από τη Λιβύη, την ίδια ώρα που η Frontex ανακοίνωνε «θεαματική μείωση των ροών στο Αιγαίο», καθώς μόλις 3.500 άτομα έφτασαν στην Ελλάδα μετά την έναρξη εφαρμογής της συμφωνίας στις 21 Μαρτίου.

Κλιμακώνεται η ρατσιστική πολιτική ΕΕ-κυβέρνησης, αλλά κλιμακώνεται η αντίσταση και η αλληλεγγύη. Δεκάδες σωματεία μπαίνουν μπροστά για να απαιτήσουν στέγαση, σίτιση, περίθαλψη και εκπαίδευση για πρόσφυγες και μετανάστες την ίδια στιγμή που παλεύουν ενάντια στα μνημόνια λιτότητας και ρατσισμού της κυβέρνησης.

Δεκαπέντε χιλιάδες νέοι και νέες συμμετείχαν στη συναυλία αλληλεγγύης που οργάνωσαν τα «Αντισώματα» στο Γκάζι. Γεμάτες παλμό και αγωνιστικότητα είναι οι εκδηλώσεις και οι συγκεντρώσεις που οργανώνουν η ΚΕΕΡΦΑ και τα σωματεία από το λιμάνι του Πειραιά και το Ελληνικό μέχρι την Καβάλα και την Ξάνθη. Κλιμακώνεται η προσπάθεια να υπάρξουν εστίες αντίστασης και διεκδίκησης σε κάθε γειτονία να ανοίξει τις πόρτες και τους άδειους χώρους για τους πρόσφυγες και μετανάστες. Με επόμενο άμεσο βήμα τη συμμετοχή των προσφύγων στη 48ωρη πανεργατική απεργία.

Γ.Π.

Τελικά η «μεγαλειώδης εκδήλωση» που απειλούσε να κάνει η Χ.Α. στη Γλαύκη, στην Ξάνθη εξελίχθηκε σε ένα φιάσκο μεγέθους καφεενείου που έγινε κρυφά, αιφνιδιαστικά και υπό την κάλυψη της ΕΛ.ΑΣ. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης:

«Ήρθαν και έφυγαν νύχτα οι ναζί της Χρυσής Αυγής, όπως αρμόζει σε μια μαφιόζικη συμμορία δολοφόνων. Για να περιορίσουν το φιάσκο και να γλιτώσουν απ' το κύμα οργής που ακόμα δεν έχει κοπάσει στη μειονότητα, ο Λαγός, με περίπου 20 μέλη των ταγμάτων εφόδου, «φιλοξενούμενοι» μιας δράκας ξεπουλημένων τομαριών του ΥΠΕΞ, κάνανε τη φασιστομάζωξή τους, δέκα μέρες πριν και στα μουλωχτά, στη Γλαύκη, κάτω

Ήττα της Χ.Α. στην Ξάνθη

από την πλήρη κάλυψη της αστυνομίας του Τόσκα, που έφτασε στο σημείο να κάνει ελέγχους ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει απ' το χωριό! Είναι εξοργιστικό η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να αντιμετωπίζει μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση σαν ένα κόμμα που εκφράζει «απόψεις». Οι χρυσαυγίτες, από τον Αύγουστο του 2012, όταν άνοιξε το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη, μέχρι να τους σαρώσει η αντιφασιστική πλημμύρα του Απρίλη του 2013, φρόντισαν να γνωστοποιήσουν τις «απόψεις» τους, τραμπουκίζοντας γυναίκες με μαντίλα, βεβηλώνοντας τζαμιά, ανοίγοντας κεφάλια αντιφασιστών αγωνιστών της μειονότητας».

Με το που έγινε γνωστή η πρόθεση των νεοναζί να οργανώσουν φασιστοσύναξη στη Γλαύκη υπήρξε άμεσο κάλεσμα εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ σε «αντιφασιστικό ξεσηκωμό τους Δήμους Μύκης και Ξάνθης, τις γειτονίες και τα χωριά της μειονότητας, όλες τις οργανώσεις της αριστεράς και κάθε αντιφασίστα/-τρια, το Εργατικό Κέντρο και όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία και τους εργαζόμενους».

«Στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης στο Εργατικό Κέντρο της πόλης που έγινε με τη συμμετοχή καλλιτεχνών, δασκάλων, εργαζόμενων από το νοσοκομείο, συνολικά του κόσμου της αλληλεγγύης, στις 22 Απρίλη, αποφασίστηκε να

υπάρξει άμεση απάντηση στην πρόκληση των νεοναζί της Χρυσής Αυγής και μπήκε προγραμματισμός για περιοδείες στις γειτονίες της Ξάνθης και τα χωριά» δήλωσε στην εργατική αλληλεγγύη ο **Παντελής** από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ. «Επίσης συζητήθηκε η ανάγκη να απαιτήσουμε τώρα αξιοπρεπείς χώρους στέγασης για τους πρόσφυγες στο δημοτικό συμβούλιο. Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο **Κώστας Τορπουζίδης**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης και ο **Λουάι**, Σύριος πρόσφυγας από τον καταυλισμό στο Χαλκερό, που περιέγραψε τις τραγικές συνθήκες που επικρατούν εκεί».

Ν. ΙΩΝΙΑ: Θέλουμε προσλήψεις για τις ανάγκες ντόπιων και προσφύγων

Ν. Ιωνία, Σάββατο 23/4

Πορεία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 23 Απρίλη στις γειτονίες της Νέας Ιωνίας και του Ηρακλείου. Στην διαδήλωση που καλούσαν σωματεία και φορείς της περιοχής συμμετείχαν με πανό η ΚΕΕΡΦΑ, η Εργατική Λέσχη Ν. Ιωνίας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, τα αντικαπιταλιστικά δημοτικά σχήματα Εκτός Σχεδίου(Ν. Ιωνία), Ρήξη και Ανατροπή(Ν. Ηρακλείο) και Εκτός των Τειχών(Μαρούσι), η Λαϊκή Αντίσταση και δεκάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες.

«Συγκεντρωθήκαμε το πρωί στην πλατεία Σημηριώτη και μέσω της λεωφ. Ηρακλείου βαδίσαμε στην πλατεία του Ν. Ηρακλείου. Η ανταπόκριση του κόσμου που έβγαине για ψώνια εκείνη την ώρα ήταν θετική, πολλοί έπαιρναν το φυλλάδιο ή υπέγραφαν το κείμενο», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Δήμητρα Λιναρδάκη** από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ.

Την προηγούμενη μέρα το απόγευμα, η **ΚΕΕΡΦΑ Ν.Ιωνίας** σε συνεργασία με τη **Δ' ΕΛΜΕ Αν. Αττικής** και το **Σύλλογο Εργαζομένων Νοσοκομείου Αγ. Όλγα**, πραγματοποίησαν ανοιχτή εκδήλωση - συζήτηση με θέμα: "Να καταργήσουμε τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας Όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης - Όχι απελάσεις - Ανοιχτά σύνορα - Έξω το ΝΑΤΟ και η Frontex - Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες - Άσυλο, στέγη και πλήρη δικαιώματα".

Ομιλητές στην εκδήλωση στην οποία έγινε πλούσια συζήτηση με παρεμβάσεις από κάτω, ήταν ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημ.σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, ο **Χρήστος Ζαβιτσάνος**, πρόεδρος της Δ'

ΕΛΜΕ Αν. Αττικής και η **Μαργαρίτα Χάιδη** από το Δ.Σ. Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου Αγ. Όλγα. Εκτενή παρουσίαση της εκδήλωσης είχε ο **Α. Σαλονικίδης** στην ιστοσελίδα ionianet.gr:

Η Μ. Χάιδη, τόνισε ότι «Οι υγειονομικοί διεκδικούμε την απαραίτητη χρηματοδότηση για να μπορέσει να ανταποκριθεί το Δημόσιο Σύστημα Υγείας στην ανθρωπιστική κρίση, που δημιουργήθηκε λόγω των μνημονίων και των λογικών αυτών. Διεκδικούμε προσλήψεις σε υγειονομικό προσωπικό, σε ποσοστό τέτοιο, ώστε να αντιμετωπίσει τις ανάγκες του ντόπιου πληθυσμού, αλλά και των προσφύγων! Να ανοίξουν επιτέλους οι δομές της Δημόσιας Υγείας, που είναι ένα πάγιο αίτημά μας, χρόνια τώρα, καθώς και τα Νοσοκομεία που έκλεισαν, και να παρέχονται δωρεάν εξετάσεις σε ανέργους, ανασφάλιστους, πρόσφυγες και μετανάστες, με ή χωρίς «χαρτιά»... Όπως καταφέραμε να έχουν πρόσβαση στην Υγεία οι ανασφάλιστοι, μπορούμε να καταφέρουμε το ίδιο και για τους πρόσφυγες, μέσα από τους αγώνες μας. Χρειάζεται τα Σωματεία μας, μαζί με τους άλλους κοινωνικούς φορείς, τις οργανώσεις του αντιρατσιστικού κινήματος, τους αλληλέγγυους και τους εργαζόμενους στις γειτονίες μας, να λειτουργήσουμε συντονισμένα, για να επιβάλλουμε πλόντα τα αυτονόητα».

Ο Χ. Ζαβιτσάνος τόνισε ότι «οι πρόσφυγες και οι μετανάστες πρέπει να ενταχθούν κανονικά στο κοινωνικό σύνολο, να έχουν νόμιμα δικαιώματα, να τους παραχωρείται με γρήγορες διαδικασίες άσυλο, να ανοίξουν τα σύνορα και να μπορούν να ζουν ελεύθεροι και ασφαλείς με τα παιδιά τους».

CITY PLAZA

“Οι τώως εργαζόμενοι του ξενοδοχείου “CITY PLAZA” εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους πρόσφυγες που κατέφυγαν στο ξενοδοχείο, το οποίο παραμένει κλειστό εδώ και 6 χρόνια.

Παραμένουμε απλήρωτοι όλα αυτά τα χρόνια, ενώ μας οφείλονται αποζημιώσεις συνολικού ύψους περί τις 180.000 ευρώ, διότι η ιδιοκτήτρια του ακινήτου παρακρατούσε τον κινητό εξοπλισμό του ξενοδοχείου ο οποίος έπρεπε να έχει εκποιηθεί για να πληρωθούμε.

Μέσα στο ξενοδοχείο αυτό, στον κινητό εξοπλισμό του, σε κάθε του γωνία, υπάρχει ο ιδρώτας και ο μόχθος μας. Δεκαετίες δουλέψαμε σκληρά εκεί μέσα, για να βρεθούμε στο δρόμο χωρίς αποζημιώσεις. Κάποιοι από εμάς λίγο πριν τη σύνταξη. Δηλώνουμε ότι ο κινητός εξοπλισμός του ξενοδοχείου δεν ανήκει στην ιδιοκτήτρια του ακινήτου. Ανήκει στην πτώχευση και στην ουσία ανήκει σε εμάς. Από την πώληση του θα αποζημιωθούμε.

Πρόσφυγες και εμείς μέσα στη χώρα μας, κατατρεγμένοι από τους ισχυρούς, συμμεριζόμαστε τον πόνο κάθε κατατρεγμένου, ντόπιου ή ξένου. Αλλά και δεν παραδίνουμε τα όπλα. Δεν πρόκειται να σταματήσουμε τον αγώνα για την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων, των αναγκών και των δικαιωμάτων μας”.

Η επιτροπή των εργαζομένων του ξενοδοχείου “CITY PLAZA”

Με τη συμμετοχή σωματείων, συλλογικοτήτων και φορέων των περιοχών της Αγίας Παρασκευής, του Χαλανδρίου, του Χολαργού και των Βριλησίων πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 21 Απρίλη η σύσκεψη της ΠΟΣΠΕΡΤ για τους πρόσφυγες.

Αποφασίστηκε να πραγματοποιηθούν ανοιχτή εκδήλωση στις 13 Μαΐου στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής και παρεμβάσεις- κινητοποιήσεις στα δημ. συμβούλια των περιοχών της Αγ.Παρασκευής, Χολαργού, Χαλανδρίου και Βριλησίων με αιτήματα:

"Να ανοίξουν τα κλειστά κτίρια των περιοχών της Αγίας Παρασκευής, του Χαλανδρίου, του Χολαργού και των Βριλησίων και να μετατραπούν σε χώρους φιλοξενίας για τους πρόσφυγες (κλειστά σχολικά κτίρια, κλειστά νοσοκομεία, κλειστά εργοστάσια, κλειστά ξενοδοχεία). Να αναλάβουν η Περιφέρεια, οι Δήμοι και τα νοσοκομεία τη σίτιση και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των προσφύγων. Έκτακτη κρατική χρηματοδότηση στους ΟΤΑ. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να στελεχώσουν κατάλληλες κοινωνικές δομές στέγασης, καθαριότητας, ψυχολογικής υποστήριξης των προσφύγων".

"Είναι ώρα να πάρουμε πρωτοβουλίες ώστε να εξασφαλίσουμε την ανθρώπινη υποδοχή, την στέγαση και τη φιλοξενία των προσφύγων σε αξιοπρεπείς χώρους" αναφέρει το δελτίο Τύπου. "Απαιτούμε: Εγγραφή των προσφυγόπουλων στα δημόσια σχολεία, τάξεις υποδοχής, διορισμούς Δασκάλων και Καθηγητών. Κατάργηση της ρατσιστικής Συμφωνίας Κυβέρνησης- ΕΕ- Τουρκίας. Καμία εφαρμογή των διατάξεων του νόμου που ψηφίστηκε από τη Βουλή την 1/4 και αφορά φυλακίσεις και αναγκαστι-

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Τα σωματεία στην πρώτη γραμμή

κές απελάσεις στην Τουρκία. Ανοιχτά Σύνορα, Όχι στην Ευρώπη- Φρούριο, ρίξτε τους φράχτες. Δικαίωμα στο Άσυλο- νομιμοποίηση των μεταναστών. Stop στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, έξω το ΝΑΤΟ και η FRONTEX. Έξω οι φασίστες από τις γειτονιές".

Στη σύσκεψη συμμετείχαν τα εξής σωματεία και συλλογικότητες: ΠΟΣΠΕΡΤ, Α'-Γ' ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής, Σωματεία Εργ. Δήμων Αγίας Παρασκευής και Χαλανδρίου, Σωματείο Εργ. ΓΝΑ Γεννηματάς, Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους Πρόσφυγες Χολαργού/Παπάγου, Δημ. Κίνηση Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή, Συντονισμός φορέων και συλλογικοτήτων Βριλησίων, Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή, Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ Χαλ./Βριλ.-Αγ.Παρ./Χολ., Λαϊκή Ενότητα Αγ. Παρασκευής.

"Έχουμε κάνει δράσεις αλληλεγγύης στα σχολεία αλλά η κατάσταση μας ξεπερνάει" τόνισε ο πρόεδρος της Α'-Γ' ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής, "Χρειάζεται να ανοίξουν τα σχολεία με τάξεις υποδοχής, να δοθούν χώροι για στέγαση". Στην ανάγκη για ανοιχτά νοσοκομεία με προσλήψεις επέμεινε και ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός από το νοσοκομείο Γεννηματάς, ενώ ο Γαβρίλος Κασιμάτης από την ΠΟΣΠΕΡΤ τόνισε ότι "και στην ΕΡΤ έχουμε μαζέψει πράγματα για τους πρόσφυγες και έχουν απευθύνει αίτημα προς τη διοίκηση για τον χώρο του γυμναστηρίου της ΕΡΤ". Η Στέλλα Τζανίνη από το σωματείο του Δήμου Αγίας Παρασκευής πρότεινε την πραγματοποίηση κοινής εκδήλωσης, ενώ ο Θάνος Ανδρίτσος, δημοτικός σύμβουλος Αγίας Παρασκευής ανέφερε ότι "έχει ανοίξει ήδη δύο φορές το θέμα στο Δημοτικό συμβούλιο, ενώ σε εξέλιξη είναι προσπάθεια καταγραφής των χώρων στέγασης".

Δράσεις

- Μικροφωνική και εξόρμηση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες πραγματοποίησε η ΚΕΕΡΦΑ την Πέμπτη 21 Απρίλη στην πλατεία Γεωργίου στην **Πάτρα**. "Η ανταπόκριση ήταν καλή, ο κόσμος σταμάταγε, συζητούσε και αρκετοί υπέγραφαν το κείμενο που διακινούσαμε ή άφηναν τηλέφωνο για να οργανώσουμε τη συνέχεια της δράσης", μας είπε ο Γιώργος Πέλεκουδας.
- Την Τετάρτη 20 Απρίλη η Επιτροπή Αγώνα στην οποία συμμετέχουν όλα τα σωματεία της πόλης έκανε για δεύτερη φορά παρέμβαση στο δημοτικό συμβούλιο **Ν.Φιλαδέλφειας-Ν.Χαλκηδόνας** καταθέτοντας ψήφισμα και απαιτώντας την έμπρακτη στήριξη των προσφύγων από την πλευρά του Δήμου και απαιτώντας τη χρήση κτηρίων δημοσίων ή ιδιωτικών που υπάρχουν και είναι κλειστά. Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου επέτρεψε μόνο την ανάγνωση του ψηφίσματος και αρνήθηκε να τοβάλει προ ημερησίας παραπέμποντας το θέμα στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο. Κανείς από τους επικεφαλής των παρατάξεων δεν το έβαλε προ ημερησίας. Στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο θα υπάρξει νέα παρέμβαση.
- Εκδήλωση για το ασφαλιστικό-προσφυγικό πραγματοποίησε η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Φθιώπιδας** στη **Λαμία** την Τετάρτη 20 Απριλίου με ομιλητές την **Πόπη Γαννιάρη** μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τον **Θανάση Καμπαγιάννη**, δικηγόρο από την ΚΕΕΡΦΑ. Τις εισηγήσεις ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και τοποθετήσεις, ενώ το παρών έδωσε ο κόσμος της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που βρίσκονται στις Θερμοπύλες και έχει την στήριξη πολλών σωματείων της πόλης. Την προηγούμενη βδομάδα, μετά από μαζική κινητοποίηση εργαζομένων, σωματείων και κινήσεων της πόλης, ανάγκασαν τη διοίκηση του ΤΕΕ στη Λαμία να πάρει πίσω την απαράδεκτη απόφαση να παραχωρήσει στη Χ.Α την αίθυσά του για να κάνει φασιστοσύναξη.

• Επίσκεψη αλληλεγγύης πραγματοποίησαν την Κυριακή 24/2 στο στρατόπεδο της **Μαλακάσας**, όπου φιλοξενούνται 1500 περίπου άτομα σε αντίσκηνα ο **Αντιφασιστικός Συντονισμός Μαρουσιού** και η **Επιτροπή Αγώνα Κηφισιάς**. Όπως μας μετέφερε η **Δήμητρα**, 30 περίπου άτομα έφτασαν με πούλμαν στη Μαλακάσα για να μεταφέρουν μεγάλο όγκο πραγμάτων που είχαν συγκεντρωθεί για τις ανάγκες των προσφύγων το προηγούμενο διάστημα. Μεγάλες είναι οι ανάγκες σε είδη για μωρά, καθώς φιλοξενούνται πολλά παιδιά και μωρά ενώ στο χώρο υπήρχαν μια μόνο υπάλληλος από το υπουργείο και καμιά δεκαπενταριά στρατιώτες. Αυτό που πραγματικά βγάζει μάτι είναι ότι ο χώρος βρίσκεται σε πλήρη απομόνωση.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Σύσκεψη για τον συντονισμό των δράσεων για τους πρόσφυγες πραγματοποιήθηκε από την ΚΕΕΡΦΑ την Πέμπτη 21 Απρίλη στο Περιστέρι. Στη συζήτηση δόθηκε έμφαση στις δυνατότητες να συσπειρωθούν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές της περιοχής γύρω από τη μάχη της στέγασης προσφύγων σε δημοτικούς χώρους και το άνοιγμα των σχολείων στα παιδιά των προσφύγων.

Στο Περιστέρι η δημοτική αρχή έχει αρνηθεί επιμελώς το προηγούμενο διάστημα να προσφέρει το παραμικρό, πέρα από κάποια τρόφιμα συμβολικά για τους πρόσφυγες. Το Περιστέρι όμως είναι ένας από τους μεγαλύτερους δήμους του λεκανοπεδίου, με πληθώρα κλειστών δημοτικών κτιρίων, γυμναστηρίων, και εργατικό δυναμικό που μπορεί να φιλοξενήσει εκατοντάδες ή χιλιάδες πρόσφυγες. Γράφεται προκήρυξη για να ανοίξει το θέμα και σε συντονισμό με φορείς, συνδικάτα και την αριστερά της πόλης, θα οργανωθεί διαδήλωση το επόμενο διάστημα με στόχο να γίνουν πράξη οι τοπικοί στόχοι. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Βασίλης Μυρσινιάς

ΜΟΡΙΑ

“Περνώντας το μεσημέρι έξω από την πτέρυγα της Μόριας όπου κρατούνται ανήλικοι, οι δύο υπουργοί και οι αστυνομικοί που τους συνόδευαν δέχτηκαν επίθεση, αρχικά σε φραστικό επίπεδο και στη συνέχεια με έναν πίδακα νερού από πυροσβεστική εγκατάσταση την οποία άνοιξε και έστρεψε εναντίον τους μια ομάδα ανήλικων προσφύγων φωνάζοντας «Freedom» («ελευθερία»).

Ο κ. Μουζάλας, που δέχτηκε ποσότητα νερού, και ο Ολλανδός ομόλογός του φυγαδεύτηκαν από τους αστυνομικούς και μεταφέρθηκαν σε ασφαλές σημείο εκτός της Μόριας, την ώρα που οι ανήλικοι έσπαζαν την κλειδαριά, έριχναν την πόρτα της πτέρυγας τους και ενσωματώνονταν στον κύριο όγκο των μεταναστών και προσφύγων... Οι αστυνομικοί έκαναν χρήση βομβίδων κρότου-λάμψης και χημικών...” Αυτό είναι το ρεπορτάζ του Έθνους από τα γεγονότα που συνέβησαν στη Μόρια την Τρίτη 26 Απριλίου.

Σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ αναφέρει: “Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους πρόσφυγες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στη Μόρια Μυτιλήνης. Άμεση απελευθέρωση όλων τώρα, με κλείσιμο των Γκουαντάναμο της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας.

Η εξέγερση των ανήλικων προσφύγων στη Μόρια της Μυτιλήνης γενικεύτηκε με τη συμμετοχή εκατοντάδων προσφύγων σε όλο το στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ήταν έκφραση της δίκαιης αγανάκτησης για τη φυλάκιση ανθρώπων, που το μόνο έγκλημα τους ήταν ότι προσπάθησαν να ξεφύγουν από το θάνατο στις χώρες καταγωγής τους. Είναι κατάντια και ξεπεσμός η προσπάθεια του Γ. Μουζάλα να εξηγήσει την εξέγερση ως “αποτέλεσμα διαμάχης προσφύγων διαφορετικών εθνοτήτων”. Το αίτημα τους ήταν απλό: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

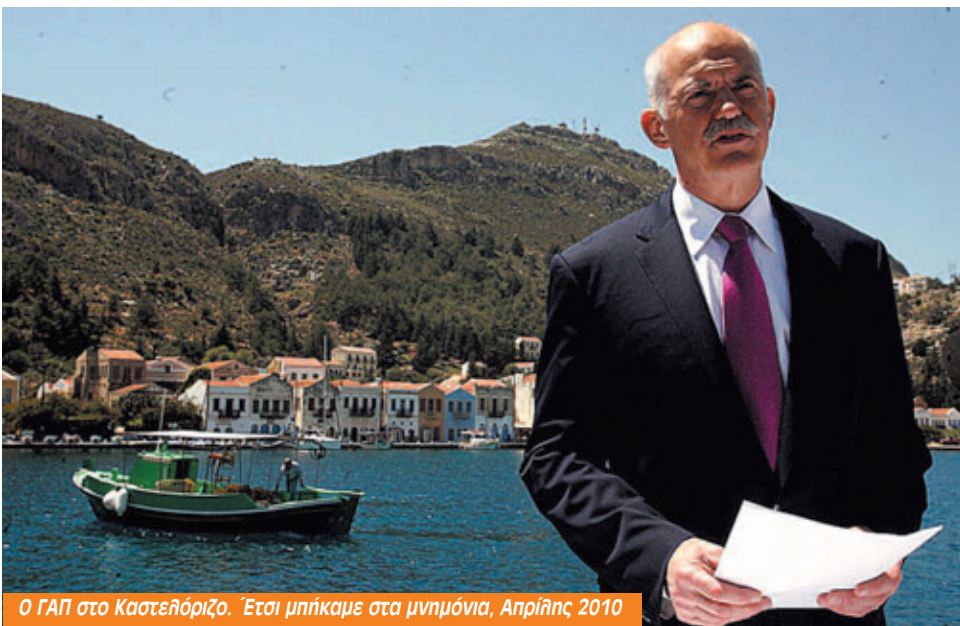
Οι τελευταίες απελάσεις ήταν ο πραγματικός πυροδότης της εξέγερσης. Είχαν προηγηθεί “αποφάσεις” επιτροπών ασύλου, που έστελναν στην Τουρκία Σύριους πρόσφυγες με μόνη αιτιολογία ότι η χώρα αυτή ‘αποτελεί ασφαλή προορισμό’. Καλούμε τα εργατικά συνδικάτα και την αριστερά να στηρίξουν το δίκαιο αγώνα για να μην γίνουν τα νησιά του Αιγαίου Γκουαντάναμο της ΕΕ και να απαιτήσουν την άμεση απελευθέρωση όλων των προσφύγων...”.

ΧΑΝΙΑ

“Να παραχωρηθεί άμεσα το σύνολο του ψυχιατρείου στο Δήμο Χανίων. Να δημιουργηθούν κοινωνικές δομές για πρόσφυγες και ντόπιους. Να υπάρξουν διορισμοί εργαζομένων για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες των προσφύγων. Ο Δήμος να πάρει το ψυχιατρείο εγκαθιστώντας σ’ αυτό δομές του, τώρα. Να οργανωθεί στο άμεσως επόμενο διάστημα μια κίνηση - εκδήλωση διεκδίκησης έξω από το ψυχιατρείο, που θα καλέσει ο Δήμος και θα πλαισιωθεί από όλους τους φορείς της πόλης. Στρατόπεδα συγκέντρωσης ποτέ και πουθενά”.

Αυτά προτείνει στην ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στα Χανιά**, μετά την ανακοίνωση του **Σταθάκη** για παραχώρηση του παλιού ψυχιατρείου από το ΤΑΙΠΕΔ στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, αλλά και τη μεθόδευση επιχειρηματικών κύκλων και δημοτικών συμβούλων να ανααιρεθεί η προηγούμενη απόφαση του ΔΣ για το παλιό ψυχιατρείο.

Όπως τονίζει: «Αυτό σημαίνει ότι το ψυχιατρείο θα μετατραπεί σε μια δομή κλειστού τύπου- φυλακή για πρόσφυγες...Υπεύθυνη για αυτή την εξέλιξη είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ που υπέγραψε τη συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας παρουσιάζοντάς τη μάλιστα ως εθνική επιτυχία... Αυτός είναι ο βασικός λόγος της παραχώρησης του ψυχιατρείου, έστω και τμήματος αυτού, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Ευθύνη έχουν όμως και η ΝΔ του Μητσοτάκη καθώς και τα αποκαϊδία του πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ που στήριξαν τη συμφωνία αλλά και ζητούσαν επίμονα σκληρότερη αντιμετώπιση των προσφύγων...»

Ο ΓΑΠ στο Καστελόριζο. Έτσι μπήκαμε στα μνημόνια, Απρίλης 2010

Πανεργατική 5 Μάη 2010, πολιορκία της Βουλής

12 Φλεβάρη 2012, Σύνταγμα

Γενική απεργία ενάντια στο κλείσιμο της ΕΡΤ, 13/6/2013

Κυκλοφόρησε το χρονικό των αγώνων της τελευταίας εξετασίας «Η εργατική αντίσταση στα Μνημόνια», μια εκδοτική συνεργασία του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου και του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια.

Συγγραφείς του βιβλίου είναι η Λένα Βερδέ και ο Στέλιος Μιχαηλίδης, δημοσιογράφοι της Εργατικής Αλληλεγγύης. Στο βιβλίο συμπεριλαμβάνονται κείμενα της Λ. Βερδέ από το αντίστοιχο χρονικό που είχε κυκλοφορήσει το Φλεβάρη του 2012.

Οι δύο δημοσιογράφοι που έχουν άμεση άποψη για τα γεγονότα της τελευταίας εξετασίας είτε μέσα από το ρεπορτάζ είτε επειδή συμμετείχαν ως διαδηλωτές στις μεγάλες εργατικές μάχες, μεταφέρουν σε περίπου 120 σελίδες πως φτάσαμε από τους αγώνες ενάντια στο πρώτο Μνημόνιο στις σημερινές μάχες απέναντι στο ασφαλιστικό-σφαγείο.

Το βιβλίο είναι ιδιαίτερα ευκολοδιάβαστο. Σημαντικό ρόλο για αυτό παίζει το χρονολόγιο που «τρέχει» δίπλα στο κυρίως κείμενο και βοηθά στην υπενθύμιση όλων των μαχών που ξέσπασαν.

Η αφήγηση ξεκινάει από τους τελευταίους μήνες του 2009, τις πρώτες μάχες με την κυβέρνηση Παπανδρέου και το λησμονημένο πια Πρόγραμμα Σταθερότητας. Από την απεργία του Δεκεμβρίου του 2009 που έμεινε γνωστή ως «Πανεργατική από τα κάτω» μέχρι τις πρώτες Γενικές Απεργίες.

Πριν ο Παπανδρέου ανακοινώσει από το Καστελόριζο την ένταξη στο μηχανισμό στήριξης ΔΝΤ-ΕΕ, είχαν προηγηθεί μεγάλες μάχες που έστρωσαν το δρόμο για το μεγάλο απεργιακό ποτάμι της 5ης Μάης του 2010. Το χρονικό θυμίζει ότι πολλοί απεργιοί επιχείρησαν να κάνουν πράξη το σύνθημα «είμαστε χιλιάδες, είμαστε πολλοί, σήμερα θα μπούμε μέσα στη Βουλή» αφού έφτασαν στα σκαλιά του κοινοβουλίου.

Τα πρώτα δύο χρόνια των Μνημονίων δεν υπήρξαν «κενά» ανάμεσα στις πανεργατικές απεργίες. Ένα από τα μεγάλα προχωρήματα του κινήματος ήταν ότι «τα μεγάλα ποτάμια των πανεργατικών άρχισαν γρήγορα να μετατρέπονται σε πολλούς και άγριους χείμαρρους αντίστασης», ενώ «οι απεργίες τροφοδοτούσαν την πολιτική κρίση που επισημοποιήθηκε με αριθμούς στις τοπικές εκλογές του Νοέμβρη» του

Μια έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου σε συνεργασία με τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια

2010 όπου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ έχασαν 2 εκατομμύρια ψήφους.

Από τις αρχές του 2011 μέχρι την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου στα τέλη Ιουνίου, δεν υπήρξε χώρος ή κλάδος που να μην βγήκε σε απεργιακή κινητοποίηση. Οι καταλήψεις στις πλατείες που ξέσπασαν τέλη Μάη πρόσθεσαν νέες δυνάμεις στο κίνημα. Η κυβέρνηση Παπανδρέου μπορεί να χτύπησε με άγρια καταστολή τις Πανεργατικές ή να άδειασε το Σύνταγμα με τη βία, αλλά δεν κατάφερε να κρατήσει παρά 24 μήνες στη θέση της.

Κατάρρευση

Το κεφάλαιο του βιβλίου «Ενα κίνημα που γκρεμίζει κυβερνήσεις» θυμίζει αναλυτικά τις κινητοποιήσεις που έφτασαν στην έκρηξη της 28ης Οκτώβρη, όπου στις παρελάσεις τα κυβερνητικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ κυνηγούνται από τον κόσμο και η κυβέρνηση καταρρέει.

Ταυτόχρονα, επισημαίνει το σημαντικό ρόλο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ να προβάλλουν ως κεντρικό σύνθημα τη μη πληρωμή του χρέους και το σημαντικό ρόλο τους για να οργανωθεί το εργατικό κομμάτι που προτείνει κλιμάκωση με το «μπλοκ του

Λένα Βερδέ

Στέλιος Μιχαηλίδης

Μουσείου» σε κάθε Πανεργατική.

Στο κεφάλαιο «Από τον Παπαδήμο στο Σαμαρά» το χρονικό θυμίζει ότι η άρχουσα τάξη δεν κατάφερε να αξιοποιήσει ούτε τη λύση με ένα τεχνοκράτη στη θέση του πρωθυπουργού. Από τον Οκτώβρη του 2011 μέχρι την ιστορική διαδήλωση που γκρέμισε το Παπαδόμο στις 12 Φλεβάρη του 2012, ξεσπούν μεγάλες μάχες στον ιδιωτικό τομέα. Γίνονται τα πρώτα βήματα εργατικού ελέγχου. Όπως αναφέρει το βιβλίο «Το σύνθημα “Χωρίς εσέ-με γρανάζι δεν γυρνά” απλώθηκε από τους Χαλυβουργούς σε όλα τα κομμάτια»: από την κατάληψη στο Άλτερ μέχρι μικρά εργοστάσια σαν του Λουκίσα.

Αυτοί οι αγώνες οδήγησαν στο «διπλό εκλογικό σεισμό» του 2012 όπου «η άρχουσα τάξη έχασε το κόμμα που την ξελάσπωνε, κάθε φορά που οι επιθέσεις της στόμωναν μπροστά

κεφάλαιο αφιερωμένο σε αυτόν τον αγώνα από τις 11 Ιούνη του 2013 που έπεσε το «μαύρο» μέχρι δυο χρόνια μετά που οι εργαζόμενοι ανάγκασαν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πλέον να τους δώσει πίσω τη δουλειά τους. Το χρονικό θυμίζει πως αποφασίστηκε η κατάρρευση του Ραδιομεγάρου, πως οργανώθηκε η καμπάνια συμπαράστασης, πως η ΕΡΤ έγινε «η φωνή του κάθε αγωνιστή», πως συνεχίστηκε η μάχη μετά την επέμβαση των ΜΑΤ.

Η κατάληψη και η λειτουργία της ΕΡΤ υπό εργατικό έλεγχο έδωσε το σύνθημα: «να γίνει παντού της ΕΡΤ», έδωσε πνοή στο εργατικό κίνημα. Το χρονικό στο κεφάλαιο «Από την ΕΡΤ στην πτώση των Σαμαροβενιζέλων» θυμίζει τις μεγάλες μάχες ενάντια στο πολυνομοσχέδιο των απολύσεων, τις μάχες ενάντια στο κλείσιμο των νοσοκομείων, τις συγκλονιστικές προσπάθειες των καθηγητών να βγάλουν απεργία διαρκείας κόντρα σε θεούς και δαίμονες, τις πενήνήμερες απεργίες των διοικητικών στα Πανεπιστήμια, τις καθαρίστριες που έγιναν σύμβολο ανυποχώρητου αγώνα.

Πολιτικές εξελίξεις

Περιγράφει πως το 2014 έγινε η χρονιά της ανατροπής που έφερε και συγκλονιστικές πολιτικές εξελίξεις με τις δημοτικές εκλογές και τις Ευρωεκλογές, οι οποίες επιβεβαίωσαν τη μαζική στροφή προς τα αριστερά.

Η Πανεργατική Απεργία για τον προϋπολογισμό στις 27 Νοέμβρη ήταν η χαριστική βολή στην κυβέρνηση και το κίνημα γιόρταζε το Δεκέμβρη την κατάρρευση των Σαμαροβενιζέλων αφού δεν κατάφεραν να προχωρήσουν στην εκλογή Προέδρου.

Όμως, το χρονικό δεν ξεχνάει να επισημαίνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κλιμάκωνε τις κινησεις «υπευθυνότητας» με την επίσκεψη Μηττού και Σταθάκη στο Σίτι του Λονδίνου ή με τις δηλώσεις ότι «υπάρχει χώρος για συμφωνία και αμοιβαίο όφελος».

Οι εκλογές του Γενάρη του 2015 έδωσαν τη νίκη στο ΣΥΡΙΖΑ με σαρωτικό τρόπο αφού ιδιαίτερα οι εργατογαιοτινές περίμεναν την ευκαιρία να ξεφορτωθούν ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Αλλά, όπως αναφέρει και το χρονικό, «με το ξεκίνημα των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές και παρά τα επι- του το χρονικό έχει ένα ολόκληρο

οι εργατικές κατακτήσεις θα κρίνονταν πάλι στο πεζοδρόμιο».

Στο κεφάλαιο «Η Αριστερά στην κυβέρνηση, οι εργάτες στους δρόμους» περιγράφονται αναλυτικά οι μάχες που έχουμε δώσει όλο τον τελευταίο χρόνο μέχρι και τη μεγάλη Πανεργατική Απεργία στις 4 του Φλεβάρη ενάντια στη διάλυση του ασφαλιστικού. Από την μάχη ενάντια στο πρώτο πιστωρίσμο, την Συμφωνία της 20ης Φλεβάρη, τις πρώτες απεργίες με την «κυβέρνηση της αριστεράς», το μεγάλο ταξικό ΟΧΙ στο δημοψήφισμα και τις Πανεργατικές Απεργίες αμέσως μετά τη δεύτερη επικράτηση του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του Σεπτεμβρίου.

Το χρονικό κλείνει με δύο κεφάλαια. Το ένα είναι αφιερωμένο «στο κίνημα ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες». Θυμίζει την κορυφαία στιγμή της αντιφασιστικής έκρηξης μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα που οδήγησε τους χρυσαυγίτες στη φυλακή και στη δίκη τους που συνεχίζεται, ενώ επισημαίνει τον καθοριστικό ρόλο της ΚΕΕΡΦΑ τόσο στην οργάνωση του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος, όσο και στη σύνδεσή του με τις εργατικές μάχες.

Το άλλο κεφάλαιο είναι αφιερωμένο στο Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια. Θυμίζει πως προέκυψε αυτή η πρωτοβουλία μία μέρα μετά την εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ, επισημαίνει το ρόλο των αγωνιστών που συμμετείχαν στο Συντονισμό για την οργάνωση των αγώνων από τα κάτω και τη σημασία που έχει να δυναμώσει αυτό το δίκτυο που συνδέει τις οικονομικές και πολιτικές μάχες της τάξης μας για να είναι νικηφόρες.

Κάθε εργαζόμενος και νεολαίος που συμμετείχε στους αγώνες της τελευταίας εξετασίας αξίζει να διαβάσει αυτό το βιβλίο. Θα αναγνωρίσει τον εαυτό του σε πολλές από τις σελίδες του αφού το χρονικό δεν αφήνει καμιά μάχη παραπονεμένη. Οι δυο συγγραφείς μας θυμίζουν τι συγκλονιστικούς αγώνες έχουμε δώσει καθημερινά την τελευταία εξετασία, τι προχωρήματα έχει κάνει το εργατικό κίνημα και ταυτόχρονα δίνουν την κατεύθυνση για το πώς μπορούμε να νικήσουμε, να τελειώσουμε με τα Μνημόνια και να ανοίξουμε το δρόμο για ριζικές αλλαγές σε όλη την κοινωνία.

Νεκτάριος Δαργαλίδης

Η μεγαλειώδης συγκέντρωση του ταξικού ΟΧΙ, 3/7/2015

Η διαδήλωση ενάντια στο φράχτη στις Καστανιές Έβρου, 24/1/2016

Πανεργατική απεργία 4/2/2016

Ο Τσίπρας με τον Πάπα

“Επιδείξατε φωτογραφίες σεσημασμένων, μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ”

Νέα μεθόδευση στοχοποίησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκ μέρους των νεοναζί της Χρυσής Αυγής και της ΕΛ.ΑΣ προκύπτει από τα στοιχεία της οικογραφίας που βρίσκεται στο στάδιο της ανάκρισης και αφορά μήνυση του υποψήφιου βουλευτή της Χ.Α Κουράκου Αθανάσιου εναντίον της πρώην δημοτικής συμβούλου της Ανυπόταχτης Πετρούπολης, Κατερίνας Πατρικίου.

Εντύπωση προκαλεί επίσης η σπουδή της δικαστικής εξουσίας να προχωρήσει μια, στα όρια του γελοίου, ανυπόστατη υπόθεση την ίδια στιγμή που φάκελοι υποθέσεων όπως της επίθεσης της Χ.Α στο Συνεργείο στην Πετρούπολη ή του πογκρόμ του Μάη του 2011 στο κέντρο της Αθήνας «χάνονται» ή μπαίνουν στο αρχείο.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τη οικογραφία που έφτασε στις 19/2/16 στον εισαγγελέα εφετών Αθηνών έχει ασκηθεί «ποινική δίωξη εναντίον της Κατερίνας Πατρικίου για τα αδικήματα της ηθικής αυτουργίας σε ληστεία και της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, τα οποία φέρεται ότι τέλεσε στις 25/1/2015»!

Ήταν Κυριακή 25 Γενάρη του 2015, και όχι βέβαια η πρώτη φορά, όταν ομάδες τραμπούκων της Χ.Α

και απειλώντας...»

Και ενώ συνέβαιναν όλα αυτά, με βάση αυτές και μόνο τις ανυπόστα-

τες επιχειρούσαν να σπεύρουν τον τρόπο σε εκλογικά κέντρα. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά η καταγγελία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την ίδια μέρα: «Οι φασίστες από το πρωί προσπαθούν να κάνουν επίδειξη δύναμης προπηλακίζοντας και τρομοκρατώντας αντιπροσώπους της Αριστεράς, και κυρίως της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ. Στην Πετρούπολη έσπασαν το περίπτερο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ. Στο Κερατσίνι, από την ώρα που άνοιξαν τα εκλογικά κέντρα, οι υπόδικοι φασίστες της Χρυσής Αυγής γυρνούσαν προκαλώντας

τες μαρτυρίες του Κουράκου, από το αστυνομικό τμήμα Πετρούπολης εστάλη στις 25/1/2015 υπηρεσιακό σημείωμα προς το εγκληματολογικό το οποίο ζητά «επίδειξη φωτογραφιών σεσημασμένων ατόμων, μελών του κόμματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ»! Όπως αναφέρει:

«Παρακαλούμε επιδείξατε φωτογραφίες σεσημασμένων ατόμων, μελών του κόμματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στον Κουράκο Αθανάσιο, κατά του οποίου επιτέθηκαν εξυβρίζοντας, απειλώντας και χτυπώντας τον, περί τους 12 άγνωστοι δράστες, μέλη του ανωτέρου κόμματος τους οποίους προέτρεπε η Πατρικίου Αικατερίνη την 11.45 της 35/01/2015 στην Πετρούπολη Αττικής. Εκτός των φωτογραφιών σεσημασμένων ατόμων παρακαλούμε όπως του επιδείξετε και φωτογραφίες της Πατρικίου Αικατερίνης την οποία κατονόμασε στην κατάθεσή του».

Σε απάντησή του το εγκληματολογικό στις 27/1/15 ενημέρωσε ότι «προσήλθε στην υπηρεσία μας ο Κουράκος Αθανάσιος προκειμένου να του επιδειχθούν φωτογραφίες καθ' έξη και κατ' επάγγελμα εγκληματιών» αλλά «δεν αναγνώρισε» κά-

ποιον από τους επιδειχθέντες.

Έχει αναδειχθεί σε πάγια τακτική των ναζί, ενώ προβαίνουν σε κάθε είδους εγκληματική δράση, στη συνέχεια να θολώνουν τα νερά με βιομηχανία μηνύσεων. Η συγκεκριμένη μεθόδευση στοχοποίησης της Κατερίνας Πατρικίου (που στις 10 Μάη καλείται σε απολογία) και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν πρόκειται να περάσει και όπως και άλλες παρόμοιες μηνύσεις χρυσαυγιτών ασφαλώς θα καταρρεύσει. Η μόνη θέση που αρμόζει σε αυτήν τη οικογραφία είναι να πάει στο αρχείο και να παύσει άμεσα η ποινική δίωξη.

Σε κάθε περίπτωση άμεσης απάντησης χρήζει το ερώτημα: Πραγματικά υπάρχει στο εγκληματολογικό της ασφάλειας λίστα σεσημασμένων μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Γνωρίζουν, επίσης, εκεί στο αστυνομικό τμήμα Πετρούπολης ότι αυτοί που διώκονται για εγκληματική οργάνωση είναι βουλευτές και μέλη της Χ.Α και όχι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Μήπως, πάλι, νομίζουν ότι βρίσκονται σε σταθμό χωροφυλακής του εμφυλίου;

Γιώργος Πίπτας

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ

Όχι στα τοξικά γκέτο και στην απομόνωση

Απέναντι από τα διυλιστήρια πετρελαίου του Σκαρμαγκά, εντός της βιομηχανικής ζώνης στο 15ο χιλιόμετρο της εθνικής οδού Αθηνών- Κορίνθου, απέναντι από την λίμνη Κουμουνδούρου (έναν τοξικό βούρκο) και εντός της στρατιωτικοποιημένης ζώνης μεταφέρθηκαν οι πρόσφυγες, που μέχρι τώρα ήταν στο λιμάνι του Πειραιά. Σε ένα, καθ' ολοκληρία, ΚΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟ, στήθηκε ένας ολόκληρος οικισμός από κοντέινερ, χωρίς δένδρα, καθαρό νερό και αέρα, χωρίς εύκολη πρόσβαση στις δομές της πόλης.

Ένας στενός διάδρομος χωρίζει το ένα λυόμενο σπιτάκι από το άλλο, ένας διάδρομος που δεν αφήνει χώρο για αέρα και την απαραίτητη, για την ψυχική υγεία, ιδιωτικότητα.

Το κύριο χαρακτηριστικό της περιοχής είναι η ρύπανση του χώρου από το κοντινό διυλιστήριο. Η επεξεργασία διύλισης απελευθερώνει διάφορα χημικά στην ατμόσφαιρα και μια σημαντική οσμή στην περιοχή – οσμή που δεν είναι απλά ενοχλητική αλλά είναι κυρίως επικίνδυνη.

Πέρα από την ρύπανση του αέρα, υπάρχουν επίσης ανησυχίες για την διάθεση του απόβλητου νερού, τους κινδύνους βιοχημικών ατυχημάτων, όπως φωτιά και έκρηξη και επιπτώσεις στην υγεία λόγω του βιοχημικού θορύβου. Ο κίνδυνος πυρκαγιάς είναι έντονος και όλοι θυμόμαστε την μεγάλη πυρκαγιά, στις 8/5/15, που είχε τραυματίσει και νεκρούς, λόγω παλαιότητας των μέτρων ασφαλείας στα διυλιστήρια του Ασπρόπυργου που βρίσκονται σε κοντινή απόσταση.

Η επιβάρυνση των υδάτων αλλά και του αέρα από τις δράσεις στην βιομηχανική ζώνη φαίνεται και από τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν μετά από εισήγηση του Σώματος Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέρ-

γιας και Μεταλλείων, το 2015, για παραβάσεις που διαπιστώθηκαν στην διάρκεια ελέγχων σε βιομηχανίες που δραστηριοποιούνται στην περιοχή και αφορούν σε θέματα διαχείρισης επικίνδυνων βιομηχανικών αποβλήτων, υπερβάσεις οριακών τιμών εκπομπής τοξικών ουσιών, λειτουργία δραστηριοτήτων χωρίς περιβαλλοντική άδεια, μη τήρηση των περιβαλλοντικών όρων κ.α. Ενδεικτικά: στην εταιρεία “Ι. ΧΟΥΜΑΣ Α.Ε.ΒΕ”, στην “ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.” (7ο χιλ.), στην “ΕΚΟ Α.Β.Ε.Ε.”

Οξείδιο του αζώτου, αμμωνία, κηροζίνη, πίσσα της ασφάλτου, βενζοπυρένιο, πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες, αλκάνια, θείο, υγραέριο, βενζίνη, νάφθα, καύσιμα έλαια, πετρελαιοειδή οπάνθρακας μολύνουν αέρα, γη και νερό. Προκαλούν οξέα αναπνευστικά προβλήματα, άσθμα, δερματίτιδες, τερατογενέσεις αλλά και καρκίνο. Παθήσεις τόσο οξείες αλλά και άλλες χρόνιες και ανίατες.

Ο θόρυβος προκαλεί νευρολογικές παθήσεις, με διαταραχές ακοής, συγκέντρωσης και υποκινησία κυρίως στα παιδιά. Η γκετοποίηση δημιουργεί κοινωνική απομόνωση, αποξένωση και ακινητοποιεί τον άνθρωπο. Η πρόσβαση των προσφύγων στις δημόσιες δομές υγείας, λόγω της απομόνωσης του στρατοπέδου, είναι δύσκολη έως αδύνατη, την υγεία τους την έχουν αναλάβει εθελοντές ΜΚΟ, χωρίς εμπειρία αλλά και συχνά χωρίς ενσυναίσθηση και υπευθυνότητα για το ιδιαίτερο αντικείμενο. Η παιδεία ανύπαρκτη, καθώς όπως διαφαίνεται η πρόσβαση σε ανοικτά σχολεία θα είναι δύσκολη.

Λέμε λοιπόν όχι στον Σκαρμαγκά, όχι σε στρατόπεδα – γκέτο, όχι στην απομόνωση, όχι στην υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής τους αλλά και της ζωής του ντόπιου πληθυσμού.

Μαρία Ντάσιου

Επισκέψεις δικηγόρων στους πρόσφυγες

Τη Δευτέρα 18 Απριλίου 2016 έγινε η πρώτη συνάντηση του Δίκτυου Εθελοντών Δικηγόρων για θέματα Προσφύγων και Μεταναστών, στην αίθουσα τελετών του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών που γέμισε από κόσμο. Έγινε πλούσια συζήτηση στο τέλος της οποίας αποφασίστηκε να γίνουν επισκέψεις τη Μεγάλη Δευτέρα 25 Απριλίου 2016 σε χώρους συγκέντρωσης προσφύγων. Τέτοιες επισκέψεις πραγματοποιήθηκαν σε Πειραιά, Ελαιώνα, Ελληνικό και Σκαρμαγκά.

Ο Θανάσης Καμπαγιάννης μεταφέρει μια πρώτη εικόνα από την επίσκεψη στον Σκαρμαγκά: «Ο χώρος έχει 334 κοντέινερ που στεγάζουν αυτή τη στιγμή 2.243 άτομα. Τα κοντέινερ διαθέτουν τουαλέτα, ζεστό νερό, ρεύμα και κλιματισμό. Η σίτιση γίνεται από κέτερινγκ. Το προσωπικό που έχει διατεθεί από το Πολεμικό Ναυτικό για τον χώρο είναι 35 άτομα και 35 ναύτες (15 άτομα ανά βάρδια στο σύνολο). Ο χώρος είναι ανοιχτός για τους πρόσφυγες (στη μεγάλη τους πλειοψηφία Σύριοι, Άραβες αλλά και Κούρδοι) και η πρόσβαση είναι ελεγχόμενη (με όνομα, ταυτότητα, κλπ). Δεν υπάρχουν μεταφραστές, η ιατρική περίθαλψη είναι υποτυπώδης, με πάρα πολλά παιδιά, εγκυμονούσες γυναίκες και ηλικιωμένους.

Στη συζήτηση μαζί τους, βγήκαν τα βασικά προβλήματα: το κλείσιμο των συνόρων, η αδυναμία πρόσβασης στις υπηρεσίες ασύλου, η ενημέρωση που είναι ανύπαρκτη. Πολύ συγκινητικό για μας ήταν το πώς ο κόσμος ανοίγε “τα σπίτια του” για να μας κεράσει τσάι και να πιάσει κουβέντα, να μας πει ότι έρχεται από την Παλμύρα, την Ιντλίμπ, τη Δαμασκό, κοκ.

Ξεχωριστή στιγμή η συνάντησή μας με ένα ζευγάρι συναδέλφων δικηγόρων από το Χαλέπι, που είναι εδώ με τα δύο παιδιά τους: κόσμος που πέρασε από τον Πειραιά, βρέθηκε στην Ειδομένη και γύρισε πίσω για να εγκατασταθεί προσωρινά (!) στο Σκαρμαγκά. Άνοιξε η καρδιά τους που μας είδαν, ένας λόγος παραπάνω για το ότι είμαστε συνάδελφοι. Και για μας, η χαρά ήταν τεράστια. Οι ανάγκες για αλληλεγγύη και πολιτική στήριξη είναι τεράστιες. Φεύγοντας τραβήξαμε φωτογραφίες τα κοντέινερ με φόντο τους γερανούς. Και τούς είπαμε ότι θα ξαναγυρίσουμε».

Πανελλαδικό Διήμερο ΕΑΑΚ

Έγινε το πανελλαδικό διήμερο των σχημάτων της ΕΑΑΚ στην Ιατρική το Σαββατοκύριακο 25 και 26 Απριλίου. Το διήμερο σημαδεύτηκε από έντονη πολιτική συζήτηση πάνω σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα της περιόδου. Τοποθετήθηκαν δεκάδες σχήματα από όλη την Ελλάδα. Ιδιαίτερα θετικό το ότι νέα σχήματα, όπως αυτά από το Αγγλικό Θεσσαλονίκης, την Πληροφορική Ιωαννίνων, το Χημικό Ιωαννίνων και άλλα, τοποθετήθηκαν για πρώτη φορά.

Όλα τα σχήματα διαπιστώνουν ότι η οικονομική κρίση βαθιάνει παντού, το ίδιο και η πολιτική αστάθεια. Αυτό ανοίγει δυνατότητες για παρεμβάσεις στις σχολές, κοντράροντας τις αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση και τις επιθέσεις μέσα από την υποχρηματοδότηση και τις επιλογές των μνημονίων. Πολλά σχήματα αναφέρθηκαν στην ανάγκη να μιλήσουμε ξανά για φοιτητικό κίνημα μετωπικής σύγκρουσης με την κυβέρνηση, με καταλήψεις μαζί με τις απεργίες. Το δρόμο δείχνει ξανά η Γαλλία, όπως και το 2006-7. Το σχήμα από την ΑΣΚΤ Αθήνας έβαλε καθαρά αυτόν τον προσανατολισμό.

Πλούσια ήταν και η συζήτηση για τις πολιτικές μάχες, τη μάχη ενάντια στον πόλεμο και το ρατσισμό και τη μάχη για ανοιχτά σύνορα, μια αιχμή που έβαλαν φέτος για πρώτη φορά όλα τα σχήματα. Αυτό αποτελεί προχώρημα για την ΕΑΑΚ σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια και ήταν κεντρικό ζήτημα στην πολιτική μας παρέμβαση σαν ΣΕΚ στις σχολές.

Συνέχεια

Μπήκε επίσης η συνέχεια, το πώς το φοιτητικό κίνημα θα διεκδικήσει άσυλο, σίτιση, στέγαση και εκπαίδευση για όλους. Αυτός ήταν και ο προσανατολισμός που έβαλε η Ιωάννα από το Αγγλικό Θεσ/νίκης: **δεν υπάρχουν στεγανά μεταξύ πολιτικών και οικονομικών αγώνων** κι αυτό το δείχνει η εμπειρία από την κατάληψη της σχολής του Αγγλικού για τους πρόσφυγες, τις κοινές εκδηλώσεις με την ΚΕΕΡΦΑ και τη σύνδεση της κατάληψης με τους υπόλοιπους αγώνες.

Τέλος, η βασική συζήτηση που απασχόλησε τα σχήματα ήταν το ζήτημα της συνεργασίας με την ΑΠΕΝ. Είναι θετικό το ότι τα περισσότερα σχήματα τοποθετήθηκαν υπέρ και αναγνώρισαν ότι είναι κρίσιμο η αντικαπιταλιστική αριστερά να κερδίζει τα κομμάτια που σπάνε από το ρεφορμισμό. Από την πλευρά μας βάλαμε το ενιαίο μέτωπο ως κλειδί γι' αυτή τη διαδικασία αλλά ξεκάθαρα για την ενίσχυση της ΕΑΑΚ και την προβολή του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Δυστυχώς η πλειονότητα αναλώθηκε σε μια μάχη για το πώς θα καταγραφεί η συνεργασία, ενώ το κεντρικό ζήτημα, το πάνω σε ποιο πρόγραμμα θα γίνει η συνεργασία, υποτιμήθηκε. Δυνάμεις που είναι στα ΕΑΑΚ αλλά συμμετέχουν στη ΛΑΕ έκαναν προσπάθεια να μην υπάρχουν τα βασικά σημεία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Η συζήτηση θα συνεχιστεί αλλά μπαίνουμε ταυτόχρονα στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στο ασφαλιστικό, της μάχης ενάντια στο ρατσισμό και της μάχης για δυνατή ΕΑΑΚ στις εκλογές της 18 Μάη.

Ελίζα Κρικώνη, ΑΣΚΤ

Διεθνή

εργατική αλληλεγγυη σελ. 15
4 Μαΐου 2016, Νο 1221

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Lexit, η αριστερή πρόταση εξόδου από την ΕΕ

Ήταν ευχάριστο να παρακολουθεί κανείς την αμνηχανία των δεξιών ευρωσκεπτικιστών μετά την παρέμβαση του Μπαράκ Ομπάμα στη συζήτηση για το Brexit.

Οι Συντηρητικοί αρέσκονται ιδιαίτερα να απεικονίζουν τους εαυτούς τους ως τους πραγματικούς φίλους των Ηνωμένων Πολιτειών στη Βρετανία. Η εναλλακτική τους απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η “Αγγλόσφαιρα” - ένα μπλοκ αγγλόφωνων κρατών της ελεύθερης αγοράς με κέντρο την Ουάσιγκτον. Και τώρα το αντικείμενο της αγάπης τους τούς απέρριψε βάνουσα.

γράφει ο Άλεξ Καλλίνικος

Εκτός από τις απεχθείς αναφορές του **Μπόρις Τζόνσον** στην Κενυάτική καταγωγή του Ομπάμα, οι **Λίαμ Φοξ**, **Νάιτζελ Φάρατζ** και η παρέα τους δείχνουν αφελώς εξοργισμένοι ανακαλύπτοντας ότι ο Αμερικανός πρόεδρος όχι μόνο παρεμβαίνει στα εσωτερικά ζητήματα της βρετανικής πολιτικής σκηνής αλλά και ότι οι ΗΠΑ απαιτούν από τη Βρετανία περιορισμούς στην κυριαρχία της που ποτέ δεν θα δεχόντουσαν για τον εαυτό τους. Μήπως νομίζουν ότι είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο; Πολύς κόσμος στη Λατινική Αμερική και τη Μέση Ανατολή θα μπορούσε να τους πει το αντίθετο.

Η παρέμβαση του Ομπάμα όμως στέλνει επίσης μήνυμα σε όσους στην αριστερά σκέφτονται να ψηφίσουν υπέρ της παραμονής στην ΕΕ. Αυτοί έχουν την τάση να υποστηρίζουν ότι το δημοψήφισμα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια μυστήρια διαφορά στο εσωτερικό της Βρετανικής άρχουσας τάξης και δεν έχει καμιά ευρύτερη σημασία.

Και προφανώς είναι αλήθεια ότι ο **Ντέιβιντ Κάμερον** κάλεσε τον δημοψήφισμα για το Brexit σε μια μάταιη προσπάθεια να ηρεμήσει τις διαμάχες στο εσωτερικό του κόμματός του.

Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η ένταξη της Βρετανίας στην ΕΕ δεν έχει σημασία και για τα κορυφαία καπιταλιστικά κράτη. Η υποστήριξη του Ομπάμα για την παραμονή της Βρετανίας στην ΕΕ έρχεται μετά από μια σειρά άλλες παρόμοιες παρεμβάσεις. Από τους επικεφαλής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του ΝΑΤΟ, από αμερικάνικα, και όχι μόνο, επιχειρηματικά συμφέροντα στη Βρετανία, μέχρι τις κυβερνήσεις της Γερμανίας, της Κίνας, της Αυστραλίας - όλοι απαιτούν από την Βρετανία να παραμείνει στην ΕΕ.

Αυτό επιβεβαιώνει ότι η ΕΕ είναι μια από τις βασικές στρατηγικές επιλογές των δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, πρώτα και κύρια για τις ΗΠΑ, αλλά και για τη Γαλλία, τη Γερμανία, όπως επίσης, ίσως πιο αργά και διστακτικά, και για την ίδια τη Βρετανία. Τώρα αυτή τους η επιλογή είναι κάτω από πρωτοφανή πίεση,

Διαδήλωση γιατρών και εκπαιδευτικών στο Λονδίνο στις 26 Απρίλη

κυρίως ως αποτέλεσμα της κρίσης του ευρώ, μια πίεση που πλέον ενισχύεται και από την προσφυγική κρίση.

Αναταραχή

Πιθανή αποχώρηση της Βρετανίας θα ρίξει την ΕΕ σε ακόμα μεγαλύτερη αναταραχή και θα προκαλέσει περαιτέρω ζημιά στην αξιοπιστία της. Έτσι, οι άρχουσες τάξεις όλου του κόσμου τρέχουν να σπηρίξουν τον Κάμερον και προσπαθούν να τον βγάλουν από το χάος που ο ίδιος έβαλε τον εαυτό του. Ακόμη και η κινέζικη κυβέρνηση αντιπύεται στο Brexit, εν μέρει, χωρίς αμφιβολία, για οικονομικούς λόγους, αλλά πιθανώς και λόγω των μακροχρόνιων ελπίδων του Πεκίνου που, αν και λανθασμένες, συνεχίζουν να πιστεύουν πως η ΕΕ μπορεί να λειτουργήσει ως αντίβαρο στις ΗΠΑ.

Είναι δεδομένο πως η παρέμβαση του Ομπάμα είναι φραγμός σε οποιονδήποτε προποιείται ότι δεν έχει παρατηρήσει πού ευθυγραμμίζονται τα παγκόσμια καπιταλιστικά συμφέροντα. Ο ίδιος ο αυτοκράτορας τόνισε κοφτά πως το Brexit θα βλάψει την αυτοκρατορία του.

Το άλλο επιχείρημα που χρησιμοποιείται από τους αριστερούς υποστηρικτές της παραμονής στην ΕΕ είναι ότι η ψήφος ενάντια στην ΕΕ θα έχει καταστροφικές πολιτικές επιπτώσεις στην εγχώρια σκηνή από την ενίσχυση της δεξιάς.

Ωστόσο στην πράξη αποδεικνύεται ακριβώς το αντίθετο. Οι Συντηρητικοί ορκίζονταν ότι είχαν μάθει το μάθημά τους από την διάσπασή τους πάνω στο ζήτημα της Ευρώπης τη δεκαετία του 1990 και πως αυτή τη φορά θα είχαν πιο συγκρατημένη και φιλική δημόσια αντιπαράθεση.

Στην πραγματικότητα συμβαίνει αυτό που

ήταν το πλέον προβλέψιμο. Η λογική ενός αμφίροπου δημοψηφίσματος έχει οδηγήσει σε αυξανόμενη πώλωση. Η συζήτηση για το Brexit έχει μετατραπεί σε εναρκτήριο γύρο των ενδοκομματικών μαχών για τη διαδοχή στο Κάμερον στους Συντηρητικούς. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο η συζήτηση έχει γίνει τόσο πικρόχολη, με τους **Μάικλ Γκοβ**, **Τζόνσον** και τους υπόλοιπους να κάνουν σκληρές επιθέσεις στην κυβέρνηση, τέτοιες που θα τους στοιχειώνουν αν βρεθούν στο υπουργικό συμβούλιο μετά το δημοψήφισμα.

Επίσης, οι εσωτερικές διαμάχες έχουν εξαναγκάσει την κυβέρνηση σε μια σειρά από υποχωρήσεις μπροστά στο φόβο να βρεθεί με ανταρσίες δικών της βουλευτών. Η πρώτη ήρθε με τον προϋπολογισμό, και την εγκατάλειψη των περικοπών στην κοινωνική πρόνοια που σχεδίαζε ο **Τζορτζ Όσμπορν** μετά και την παραίτησή του **Ίαν Ντάνκαν Σμιθ** από Υπουργού Εργασίας και Ασφάλισης. Τώρα η κυβέρνηση φαίνεται να υποχωρεί και στο άλλο σχέδιο περικοπών που είχε ανακοινώσει ο Όσμπορν στον προϋπολογισμό, τη μετατροπή όλων των δημόσιων σχολείων σε «ακαδημίες».

Έτσι, μια κυβέρνηση που κέρδισε κοινοβουλευτική πλειοψηφία λιγότερο από ένα χρόνο πριν, σήμερα βρίσκεται με συνεχώς αυξανόμενα προβλήματα. Γι' αυτό η εμφάνιση μιας ενωτικής εκστρατείας για μια αριστερή πρόταση εξόδου από την ΕΕ -Lexit- είναι πολύ επίκαιρη. Είναι απαραίτητη τόσο ενάντια σε μια τραυματισμένη ΕΕ όσο και ενάντια σε μια ετοιμόρροπη κυβέρνηση. Αντί - όπως κάνουν οι Εργατικοί - να τρέξουμε να τις σώσουμε, θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε την κρίση τους.

Μεγαλύτερες δυνατότητες

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 24 Απρίλη το Πανελλαδικό Συμβούλιο του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στη Νομική Σχολή της Αθήνας. Συμμετείχαν εκατοντάδες εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από τους τοπικούς πυρήνες του κόμματος σε όλη τη χώρα, ενώ έγιναν πάνω από σαράντα παρεμβάσεις.

Η διαδικασία ήταν χωρισμένη σε δύο συζητήσεις. Η πρώτη αφορούσε στις πολιτικές εξελίξεις με κέντρο τα δύο καυτά μέτωπα της περιόδου: τις επιθέσεις του τρίτου μνημόνιου και το προσφυγικό. Την εισήγηση έκανε ο **Πάνος Γκαργκάνας** από την Κεντρική Επιτροπή του ΣΕΚ που στάθηκε στις διαστάσεις που παίρνει η κρίση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και στην εργατική αντίσταση που συνεχίζεται.

Η δεύτερη συζήτηση ήταν αφιερωμένη στο Μαρξισμό, το φεστιβάλ των επαναστατικών ιδεών που οργανώνει το ΣΕΚ από το 1988 και που φέτος θα γίνει από τις 19 έως τις 22 Μάη στην ΑΣΟΕΕ. Εισηγήτρια ήταν η **Μαρία Στύλλου**, επίσης από την Κεντρική Επιτροπή του ΣΕΚ, που στάθηκε στο ρόλο του φεστιβάλ όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα σε τρεις κρίσιμες πολιτικά “φάσεις”. Η Εργατική Αλληλεγγύη θα επανέλθει σε αυτό το θέμα στο επόμενο φύλλο.

Κοινός τόπος των δύο συζητήσεων ήταν οι δυνατότητες που ανοίγονται για την επαναστατική αριστερά να καθορίσει τις πολιτικές εξελίξεις και να κερδίσει τα μαζικά ακροατήρια που απογοητεύονται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συνεχίζουν να παλεύουν τις μνημονιακές επιθέσεις.

“Όλος ο κόσμος που είχε τις ελπίδες του στο ΣΥΡΙΖΑ και τώρα τις βλέπει να διαφεύδονται, δεν μένει με σταυρωμένα τα χέρια” κατέληγε η εισήγηση της πρώτης κουβέντας, “Είναι διατεθειμένος να παλέψει και αυτό το βλέπουμε όταν κάποιος παίρνει τις πρωτοβουλίες. Πρώτα απ’ όλα, τις πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Όλο αυτό το διάστημα οι πρωτοβουλίες της ΚΕΕΡΦΑ έχουν βρει ανταπόκριση μεγαλύτερη από οποιαδήποτε στιγμή. Έχει φτάσει μια ατζέντα που ήταν περιθωριακή κάποτε -όχι μόνο όταν ξεκίνησε η ΚΕΕΡΦΑ πριν επτά χρόνια αλλά και πιο πρόσφατα- να γίνεται πλειοψηφική. Το να μιλάς δηλαδή για ανοιχτά σύνορα, για στέγη και άσυλο σε όλους, για δουλειά σε όλους, δεν ήταν πράγματα που συναντούσαν ενθουσιαστικό ναι. Τώρα βρίσκουν. Κομμάτια ολόκληρα ενός αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος, γιατί αυτά προβάλλει η ΚΕΕΡΦΑ, γίνονται μαζικό κτήμα του κόσμου. Η εκδήλωση στον Πειραιά προχτές το έδειξε. Ήταν ο πρόεδρος του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών Κορυδαλλού που πρότεινε το σύνθημα “open the borders” να συμπληρωθεί με το “open the cities”.

Γέφυρα

Το προσφυγικό είναι δεμένο με τις μάχες ενάντια στο μνημόνιο. Δομές στήριξης για τους πρόσφυγες σημαίνει προσλήψεις και χρηματοδότηση που είναι γέφυρα με τη μάχη ενάντια στα μνημόνια. Κανένα κομμάτι εργαζόμενων δεν έχει παρατηθεί από τον αγώνα παρά τις πιέσεις από την κυβέρνηση, από τα δεξιά, από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Όλοι έχουν πέσει να σταματήσουν τον κόσμο. Μπορεί να έχουν καταφέρει να καθυστερήσουν την 48ωρη πανεργατική, αλλά το σταμάτημα του κόσμου δεν το έχουν κερδίσει. Παντού συνεχίζονται οι κόντρες, και σε σχέση με το ασφαλιστικό και με όλα. Η απεργία στα ΜΜΕ είναι τρανταχτή επιβεβαίωση.

Το ίδιο στο μέτωπο των ιδιωτικοποιήσεων. Έκαναν τη φιάστα με την COSCO αλλά αναγκάστηκαν να έχουν τα ΜΑΤ απ’ έξω να κρατήσουν τους απεργούς και στη συνέχεια, όταν πήγε να συνεδριάσει το ΔΣ του ΟΛΠ, οι λιμενεργάτες το διέλυσαν. Ακόμα και να ψηφίσει η Βουλή τα μέτρα, ανοίγουν μέτωπα, όπως οι προσλήψεις. Ήταν από την αρχή ένα βασικό αίτημα αλλά είναι τώρα που παίρνει μεγάλες διαστάσεις σε σύνδεση με το προσφυγικό.

Η σύνδεση ανάμεσα στις δύο καμπάνιες βοηθά τα πολιτικά προχωρήματα. Είναι το υπόβαθρο για την πολιτική γενίκευση με την έννοια της στρατηγικής. Γιατί κατάντησε έτσι ο Τσίπρας; Γιατί οι επιλογές της ευρωπαϊκής στρατηγικής απέτυχαν; Γιατί ο κοινοβουλευτικός δρόμος απέτυχε; Αυτή είναι η μεγάλη πολιτική συζήτηση και δεν πρόκειται να την κάνει κανείς άλλος, είναι αποκλειστικότητα δική μας. Επιδιώκουμε την κοινή δράση με όλους και ταυτόχρονα ανοίγουμε αυτή τη μεγάλη πολιτική συζήτηση με στόχο να κερδίσουμε τα καλύτερα κομμάτια στην επαναστατική στρατηγική. Από τις προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ ενισχυμένη θα βγει η επαναστατική αριστερά και τα σενάρια δεξιάς παλινόρθωσης και ακροδεξιάς αντεπίθεσης θα τα ποδοπατήσουμε”.

Στις διπλανές στήλες δημοσιεύουμε κάποιες από τις παρεμβάσεις συντρόφων και συντροφισσών και στις δύο συζητήσεις.

“Το περασμένο φθινόπωρο, με πρωτοβουλία του συλλόγου δασκάλων, δημιουργήσαμε επιτροπή αναπληρωτών με στόχο μόνιμους διορισμούς”, είπε ο Στέλιος από τα Χανιά, “Κινητοποιηθήκαμε στις απεργίες του Νοέμβρη και του Δεκέμβρη, οργανώσαμε εκδηλώσεις, συσπειρώσαμε συναδέλφους. Εκεί όμως που έγινε η διαφορά ήταν μετά τις γιορτές, που επιμείναμε στη λειτουργία της επιτροπής, να συνεχίσει τις συνεδριάσεις, να συμμετέχει στις κινητοποιήσεις. Έτσι κατέβασε πανό στις 19 Μάρτη και στην αντιπολεμική πορεία στη Σούδα. Η δύναμη της επιτροπής είναι τεράστια κι αυτό φαίνεται τώρα που ανοίγει η μάχη με την επίθεση Φύλη. Η επιτροπή καθορίζει το πώς κινείται ο κλάδος και οι συνδικαλιστές ακολουθούν”.

“Στη Νέα Φιλαδέλφεια με πρωτοβουλία δική μας, της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ έγινε μάζεμα της επιτροπής αγώνα των σωματείων και των συλλογικοτήτων της γειτονιάς”, περιέγραψε η **Αλεξάνδρα** από τα Βόρεια Αθήνας, “Το αποτέλεσμα ήταν εκδήλωση στην πλατεία με πάνω από 100 άτομα και απόφαση να πάμε στο δημοτικό συμβούλιο να διεκδικήσουμε χώρους για τους πρόσφυγες, μαζικές προσλήψεις στο δήμο. Αντίστοιχα σε άλλες γειτονιές. Παίξαμε ρόλο για να καλέσει η ΠΟΣΠΕΡΤ σύσκεψη για τους πρόσφυγες στην Αγία Παρασκευή. Η ανταπόκριση ήταν τεράστια, συμμετείχαν σωματεία των δήμων της περιοχής, καθηγητές, η ένωση γονέων, δημοτικά σχήματα με απόφαση για μεγάλη εκδήλωση στις 13 Μάη στην πλατεία Αγίας Παρασκευής, παρεμβάσεις σε όλα τα δημοτικά συμβούλια, κοινές εξορμήσεις στους χώρους. Μπορούμε να συνεργαστούμε με πολλά κομμάτια. Η συγκρότηση και η οργάνωση των πυρήνων, η συζήτηση με όλους τους συντρόφους μας είναι πολύτιμα”.

Μαθήματα από τους πρόσφυγες

“Επισκεφτήκαμε το στρατόπεδο προσφύγων στα Διαβατά πρώτη φορά μία βδομάδα αφού είχαν φτάσει εκεί, λίγες μέρες πριν τις 19 Μάρτη”, είπε ο **Γιάννης** από τη Θεσσαλονίκη, “Με μια προκήρυξη στα αραβικά και χωρίς σχέση με το χώρο, μέσα από μία παρέμβαση μόλις μιας ώρας τριών συντρόφων, δύο μέρες μετά, τέσσερα πούλμαν με πάνω από 150 άτομα ήρθαν και διαδήλωσαν στην πόλη. Ο κόσμος μας έλεγε ότι ήταν η καλύτερη διαδήλωση τα τελευταία χρόνια, γιατί έβλεπαν ότι οι πρόσφυγες δεν είναι τα θύματα που έχουν την ανάγκη της φιλανθρωπίας αλλά αυτοί που διεκδικούν και ζωντανεύουν τη διαδήλωση. Αυτή είναι η διαφορά της ΚΕΕΡΦΑ, ότι τους αντιμετωπίζει σαν κομμάτι της τάξης. Ενάντια στους υπεύθυνους του στρατοπέδου που μας έλεγαν “μην τους βγάξετε έξω γιατί η τοπική κοινωνία αντιδρά”, ο κόσμος χειροκροτούσε και πανηγύριζε μαζί τους. Το αποτέλεσμα ήταν να τους έχουμε σε κάθε πορεία. Τρία πούλμαν ήρθαν στην απεργία της ΑΔΕΔΥ και έκαναν ξανά τη διαφορά.

Πήραμε μαθήματα από τους πρόσφυγες. Οι περισσότεροι Σύριοι είναι ενάντια στον Άσαντ, πήραν μέρος στην αραβική άνοιξη, έχουν συγγενείς φυλακισμένους, έχουν άποψη και εμπειρία από τους αγώνες, οργανώνονται οι ίδιοι. Στα Διαβατά από την πρώτη βδομάδα λειτουργεί τριμελής επιτροπή, με διαδικασίες και συνελεύσεις δικές τους που οργανώνουν όλα τα ζητήματα. Εμπιστεύονται την ΚΕΕΡΦΑ κι έτσι την τελευταία βδομάδα η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ είχε 70 πρόσφυγες να ζωντανεύουν τη κουβέντα. Μπορούμε να κερδίσουμε το πιο πολιτικοποιημένο κομμάτι ότι η λύση είναι πολιτική και είναι η σύνδεσή τους με το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα. Πολύς περισσότερος κόσμος συσπειρώθηκε στην ΚΕΕΡΦΑ και στο ΣΕΚ”.

“Μέσα από τις καμπάνιες μας το τελευταίο διάστημα έχουμε γίνει κέντρο, όχι με οργανωτίστικους όρους να έχουμε τις πλειοψηφίες, αλλά πολιτικά να καθορίζουμε

όλη την αριστερά”, είπε ο **Δημήτρης** από το Βόλο, “Η 19 Μάρτη έπαιξε ρόλο, αλλά δεν είναι μόνο οι κεντρικές καμπάνιες. Το τι κάνουμε με τους πρόσφυγες, τους φοιτητές, μπορούν να είναι οργανωμένα σαν τα κεντρικά με συστηματική παρέμβαση, ενιαιομετωπικά με όλο τον κόσμο. Γι’ αυτό οι εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, πλατείες και σχολές πρέπει να είναι κάθε βδομάδα σε συγκεκριμένη ώρα και μέρος”.

“Από τις 19 Μάρτη μέχρι τώρα έχουμε δύο νέα μέλη στη **ΝΟΠΕ**”, είπε η **Ιριλίνα** από τη σχολή, “Κοινό στοιχείο και των δύο ήταν η επιτακτική ανάγκη για αλλαγή και η σχετική αδράνεια της υπόλοιπης αριστεράς. Μπορούμε να κερδίσουμε κόσμο και θεωρητικά, ότι η λύση δεν είναι κοινοβουλευτική, αλλά και μέσα από τη δράση που προτείνουμε. Οι εξορμήσεις μας στη σχολή και στα εργατικά είναι το καλύτερο πολεμοφόδιο. Εμείς δε μιλάμε απλά για το εργατικό κίνημα, έχουμε σχέσεις μαζί του. Κάνουν λάθος όσοι εκτιμούν τους αγώνες της νεολαίας και των εργατών, ανθρώπων που στερούνται το μεροκάματό τους, ως κάτι αναιμικό. Η 19 Μάρτη στη ΝΟΠΕ ήταν σταθμός, κατεβάσαμε μπλοκ. Έτσι ξαφνικά όλοι μιλούσαν για το προσφυγικό, τους παρακινήσαμε. Ο Μαρξισμός συνδυάζει τη θεωρία και το εναλλακτικό σχέδιο για το τώρα. Θέλουμε όλοι να έρθουν εκεί”.

“Όπως στους εκπαιδευτικούς, έτσι και στα νοσοκομεία έχει ανοίξει η μάχη των προσλήψεων”, ενημέρωσε ο **Κώστας** από τον Άγιο Σάββα, “Ενάντια στην απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ να προσλάβει τους εργαζόμενους των ιδιωτικών συνεργείων, που δουλεύουν είκοσι χρόνια τώρα, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ελαστική σχέση εργασίας, πήραμε την πρωτοβουλία στον Άγιο Σάββα και ανοίξαμε το ζήτημα να μονιμοποιηθούν όλοι. Φτάσαμε μαζί με το Αττικό και τον Ευαγγελισμό σε μαζική συγκέντρωση στο υπουργείο. Κάναμε περιοδεία με τους εργαζόμενους στη φύλαξη που είναι απλήρωτοι τέσσερις μήνες και ξεσηκώσαμε όλο το νοσοκομείο. Το επόμενο βήμα είναι απεργίες για αυτά τα ζητήματα. Η δουλειά των πυρήνων είναι κομβική. Ότι στους Αμπελόκηπους υπάρχει πρωτοβουλία με τον Άγιο Σάββα και την Β ΕΛΜΕ που ανοίγει αυτές τις μάχες είναι μεγάλο βήμα”.

“Από τις 7 Απρίλη και μετά, και με την κινητοποίηση των αναπληρωτών, η συζήτηση που ανοίγει παντού ξεκινά από την 48ωρη πανεργατική και καταλήγει στο ποια αριστερά χρειάζεται αυτή την περίοδο”, είπε η **Αρετή** από τα Γιάννενα, “Ο κόσμος θέλει να συζητήσει για την εναλλακτική. Στις δύο τελευταίες πλατείες, έχει ανέβει ο αριθμός των

Οι πρόσφυγες στην απεργιακή συγκέντρωση 7 Απρίλη, Γιάννενα

για την επαναστατική αριστερά

Εκδήλωση
αλληλεγγύης
στους πρόσφυγες,
Πειραιάς 20/4

εφημερίδων που δίνουμε με κόσμο να έρχεται μόνος του να πάρει να διαβάσει. Στο νοσοκομείο χρειάζεται να μπορούμε πιο δυναμικά να δυναμώσουμε τη δική μας αριστερά, οι εργαζόμενοι θέλουν να βοηθήσουν τους πρόσφυγες και να απεργήσουν ενάντια στα μέτρα. Αντίστοιχα, στις σχολές, εν όψει φοιτητικών εκλογών, θα κατέβουμε σε πέντε σχολές και έχουμε κάνει άνοιγμα σε άλλες τρεις”.

“Μετά τις 19 Μάρτη, ήρθαμε αντιμέτωποι με τη συμφωνία του αίσχους”, συμπλήρωσε ο Άρης από τα Γιάννενα, “Τρεις χώροι προσφύγων υπάρχουν στα Γιάννενα, ο ένας είναι στο Κατοικά. Το αίσχος αυτού του χώρου είναι γνωστό πανελλαδικά. Τραγικός χώρος με 1200 άτομα. Αλλά μέσα είναι κόσμος δυναμικός, της αραβικής άνοιξης, με τρεις μεγάλες κινητοποιήσεις-διαδηλώσεις στο κέντρο του χωριού που έδειξαν τη διάθεση να μην σταματήσουν και να μην απομονωθούν. Αυτή τη μάχη δώσαμε με την ΚΕΕΡΦΑ, να συνδέσουμε τη μάχη ενάντια στη λιτότητα με τη μάχη ενάντια στη ρατσιστική συμφωνία. Αφετηρία ήταν η απεργία στις 7 Απρίλη, πήραμε αποφάσεις από σχολές ότι συμμετέχουμε μαζί με τους πρόσφυγες. Φτιάξαμε πανό μαζί τους, με τα αιτήματά τους να ανοίξουν τα σύνορα και να μεταφερθούν από εκεί σε ανθρώπινους χώρους. Προωθητικό ήταν ότι τραβήξαμε σε αυτά την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα ΕΑΑΚ”.

“Πέρσι κατεβήκαμε πρώτη φορά στις φοιτητικές εκλογές στο Αγγλικό, χτίσαμε σχήμα ΕΑΑΚ που δεν υπήρχε και έβγαλε δύο έδρες”, είπε η Ιωάννα από τη Θεσσαλονίκη, “Κάναμε συνεχώς παρεμβάσεις με την εφημερίδα και την ΚΕΕΡΦΑ, εκδηλώσεις για τα ανοιχτά σύνορα με μεγάλη απήχηση. Το Νοέμβρη, πατώντας πάνω στα ζητήματα της σχολής και συνδέοντάς τα με το προσφυγικό κερδίσαμε μια βδομάδα κατάληψη, η μόνη σχολή στην πόλη. Ακόμα κι ένας ΣΕΚίτης σε ένα χώρο παίζει ρόλο. Έχουμε τρία νέα μέλη στις σχολές κι αυτό μας δίνει μεγαλύτερες δυνατότητες. Περνάει κρίση ο ρεφορμισμός στα μάτια των φοιτητών και ο Μαρξισμός είναι τεράστιο εργαλείο”.

“Μεγάλη επιτυχία για μας ήταν η εκδήλωση για το προσφυγικό που έγινε στις 16/3 στο δήμο”, τόνισε η Ρούλα από το δήμο Βριλησίων, “Μία εκδήλωση που ψηφίστηκε από την πλειοψηφία του ΔΣ του Σωματείου μετά από πρόταση δική μας, αλλά την οργανώσαμε μόνοι μας, ούτε χώρο δε μας παραχωρούσαν. Όμως η εκδήλωση έγινε σε πολύ καλό κλίμα και συμμετοχή συναδέλφων από το δήμο, παρότι και η δημοτική αρχή και μέλη του ΔΣ του Σωματείου κυκλοφόρησαν ότι ήταν “κομματική”. Δύο φορές καταθέσαμε αντιρατσιστικό ψήφισμα στο ΔΣ του Σωματείου αλλά δεν πέρασε από το υπόλοιπο ΔΣ, με δικαιολογίες είτε ότι “εννοείται ότι είμαστε με τους πρόσφυγες” είτε ότι “δεν υπήρχε η λέξη καπιταλισμός”. Πολλοί συνάδελφοι είναι έτοιμοι να κάνουν ένα βήμα παραπάνω γιατί έχουν ένα σωματείο με πλειοψηφία ΠΑΜΕ που επισκέπτεται τους χώρους αλλά στο διά ταύτα δε φτάνει ποτέ, π.χ για τα απλήρωτα και πώς θα τα πάρουμε. Έτσι πολλοί λένε να πάμε σε κατάληψη και απεργία διαρκείας. Η δική μας δουλειά είναι να κερδίσουμε όλους αυτούς τους συναδέλφους με

συχνές και ανοιχτές συναντήσεις της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας μπορούμε να το καταφέρουμε”.

Ο κόσμος προχωράει

“Ο κόσμος προχωράει αριστερά κι αυτό φαίνεται στις εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και πλατείες”, είπε η Σοφία από την Κυψέλη, “Δική μας δουλειά είναι η οργάνωσή του με πρώτο σταθμό την Πανεργατική. Το πώς το κάνουμε έχει σχέση με το πόσο εμείς είμαστε διατεθειμένοι. Δεν είναι ο κόσμος που μια φορά είναι “καλός” και την άλλη είναι “κακός”, είναι εμείς πώς απευθυνόμαστε σε αυτόν. Κάνουμε σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ στην Κυψέλη για το προσφυγικό με πολύ κόσμο, βγάλαμε ψήφισμα που διεκδικούμε από το δήμο της Αθήνας να ανοίξει σχολεία, νοσοκομεία, κτίρια με προσλήψεις εργαζομένων για να υλοποιηθεί το άνοιγμα των πόλεων στους πρόσφυγες. Θέλουμε η εργατική τάξη να παλέψει γι αυτά”.

“Είμαι νέο μέλος στο κόμμα”, ξεκίνησε την παρέμβασή της η Αναστασία από το Βόλο, “Σε κάθε συζήτηση έχουμε νέο κόσμο, στις πλατείες και στα εργατικά. Ούτε τα μίντια ούτε η εκπαίδευση που έχουμε, μας έχουν δώσει ιδέα για το σύστημα και πώς το αντιμετωπίζεις. Η δράση μας είναι πολύ σημαντική. Έχουμε προσκληθεί από την ΕΡΑ να μιλήσουμε για το Μαρξισμό. Το τελευταίο διάστημα έχουμε κινηθεί με την ΚΕΕΡΦΑ για τους πρόσφυγες στο Βόλο και τη Λάρισα. Στην Λάρισα συναντήσαμε απόλυτη εξαθλίωση και απελπισία αλλά και δυναμικό πνεύμα που μας επέτρεψε να διαδηλώσουμε μαζί τους. Στο Βόλο οι περισσότεροι είναι Σύριοι και έχουν μια άψογη οργάνωση που μας άφησε με το στόμα ανοιχτό. Χαμογε-

λούσαν όταν τους λέγαμε ότι παλεύουμε για τα δικαιώματά τους. Η σύνδεση του κινήματός μας με τους πρόσφυγες μπορεί να πολλαπλασιάσει τη δύναμή μας. Καταλαβαίνουν ότι χρειάζεται οργάνωση. Έτσι γίνεσαι έμπιστος”.

“Τα ανοίγματά μας το τελευταίο διάστημα είναι πολλά”, είπε ο Τάσος από το Ηράκλειο, “Ένα από αυτά ήταν η δίκη των 12 φοιτητών του Φυσικού. Πήραμε απόφαση να συμμετέχουμε σε μια πρωτοβουλία συμπαραστάσης και να την καθορίσουμε με την τακτική του ενιαίου μετώπου. Κι αυτό πέτυχε, έγινε μία από τις πιο μαζικές κινητοποιήσεις, ίσως η μοναδική που έκαναν οι φοιτητικοί σύλλογοι του Ηρακλείου το τελευταίο διάστημα. Η παρέμβαση μας στις σχολές έχει γίνει επίσης πιο οργανωμένη, με σταθερή χρέωση της εφημερίδας. Οι κεντρικές καμπάνιες της ΚΕΕΡΦΑ με τον Έβρο και τις 19 Μάρτη, αλλά και την πορεία στη Σούδα μας έχουν βάλει στο κέντρο αυτής της μάχης. Όλα αυτά χρειάζονται κόμμα που λειτουργεί ρολόι”.

“Οι δυνατότητες να έρθει στο Μαρξισμό κόσμος από τις σχολές και τη νεολαία είναι μεγαλύτερες από ποτέ”, είπε ο Γιώργος από το Γαλάτσι, “Προχτές έγινε συναυλία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στο Γκάζι που την οργάνωνε μια ομάδα από μουσικούς. Συμμετείχε δεκαπέντε χιλιάδες κόσμος, όλη η νεολαία της Αθήνας, όχι μόνο της οργανωμένης αριστεράς. Άλλο προνομιακό κομμάτι είναι οι χώροι εργασίας. Είμαστε σε καμπή και ο κόσμος έχει δίψα για κουβέντα. Στο τεσσαρακοστό λύκειο στο Γαλάτσι που πάμε συχνά και έχουμε κάνει και συζητήσεις με το σύλλογο καθηγητών στο παρελθόν, σε μία μόλις εξόρμησή μας δύο καθηγητές δήλωσαν συμμετοχή. Το τρίτο κομμά-

τι είναι οι αλληλέγγυοι. Το ότι χρειάζεται πολιτική σε αυτά τα θέματα γίνεται όλο και περισσότερο κτήμα σε αυτόν τον κόσμο”.

“Η περιοχή μας -Κεραμεικός, Κολωνός, Σεπόλια- είναι πολύ μεγάλη” περιέγραψε ο Αντρέας, “Η 19 Μάρτη μας έδωσε τη δυνατότητα να κάνουμε αντιρατσιστική εκδήλωση με πάνω από τριάντα άτομα. Τώρα εννιά με δέκα άτομα παρακολουθούν κάθε βδομάδα τον πυρήνα. Παρεμβαίνουμε σε δύο εργατικούς χώρους επίσης πολύ μεγάλους. Η ΔΟΥ έχει οχτώ ορόφους και το γκαράζ του δήμου έχει πέντε σωματεία με πάνω από 1400 εργαζόμενους. Το τελευταίο καιρό έχουμε φτάσει να διπλασιάσουμε τις εφημερίδες που πουλάμε. Ο Μαρξισμός είναι για όλους μας πολύ σημαντικός. Ήδη έχουν κόψει την αίτησή τους εργαζόμενοι από την εφορία και θα είναι ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία αν γίνει αυτό και στο γκαράζ”.

“Ο Μαρξισμός είναι ό,τι καλύτερο οργανώνει το κόμμα μας”, είπε η Φύλλια από τη Θεσσαλονίκη, “Χρειάζεται να τον οργανώσουμε με το ίδιο θάρρος που παίρνουμε τις κινηματικές μας πρωτοβουλίες. Και τα ανοίγματά μας και η πολιτική συζήτηση που είναι τόσο προχωρημένη μας το επιτρέπουν. Στη Θεσσαλονίκη έχουμε δυνατότητα να ανοίξουμε το φεστιβάλ στις σχολές και να δημιουργήσουμε ένα δίκτυο ανθρώπων που θα έρθουν και θα φέρουν κι άλλους. Το γεγονός ότι υπάρχουν ομιλητές και από Θεσσαλονίκη βοηθάει. Δεν πρέπει να βάζουμε στάδια, ότι κάποιος είναι μόνο στην ΚΕΕΡΦΑ και μόνο γι’ αυτό. Τις μάχες τις δίνουμε μαζί και έτσι τις κερδίζουμε”.

Επιμέλεια: Λένα Βερδός

Προτάσεις για διάβασμα από το περιοδικό

«1916, 1936, 2016- ένας αιώνας εξεγέρσεων και επαναστάσεων» Είναι ο τίτλος του πρώτου θεματικού κύκλου του Μαρξισμού 2016, που περιλαμβάνει τις συζητήσεις: Ιρλανδία 1916, η «εξέγερση του Πάσχα». Ο κόκκινος Οκτώβρης του 17 και η στρατηγική του Λένιν. 1936: Θεσσαλονίκη, Γαλλία, Ισπανία- η εργατική αντεπίθεση. Η αντεπανάσταση στη Ρωσία του Στάλιν- η ανάλυση του Τόνι Κλιφ για τις ρίζες του κρατικού καπιταλισμού. Ο Μάης του 1968.

Σχετικά άρθρα:

Ιρλανδία 1916. Η εξέγερση του Πάσχα, Σωτήρης Κοντογιάννης τεύχος, Νο115
Ρώσικη επανάσταση Ο Φλεβάρης του '17, Νίκος Λούντος, Νο61
Ο Απρίλης του '17, Νο62
Οι μέρες του Ιούλη, Λ. Μπόλαρης, Νο63
Το πραξικόπημα Κορνίλωφ, ο Λένιν διδάσκει ενιαίο μέτωπο, Νίκος Λούντος, Νο64
Οκτώβρης 1917, Νο65.
Τόνι Κλιφ «Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία», Νο56
Τόνι Κλιφ, Η παράδοση του Σοσιαλισμού από τα κάτω, Πάνος Γκαργκάνας, Νο75
Ουγγαρία '56 - επαναστατικές ρωγμές στον σταλινισμό, Κώστας Πίττας, Νο21
Κρατικός καπιταλισμός και σοσιαλισμός από τα κάτω, Ν. Λούντος, Νο100
20 χρόνια από το 1989, η εκδίκηση της Ιστορίας, Μαρία Στύλλου, Νο73
Ο Μάης του 1936 στην Ελλάδα Δημήτρης Λιβιεράτος, Νο89
Ισπανία'36: Η επανάσταση ενάντια στον φασισμό", Νο17
Ιούνης '36 - Γαλλία: οι καταλήψεις των εργοστασίων, Νο2.
Μάης '68, Κρις Χάρμαν, Πάνος Γκαργκάνας, Μαρία Στύλλου, Νο27
'68 Από τις ζούγκλες του Βιετνάμ στα εργοστάσια του Νιτρόιτ, Κώστας Βλασσόπουλος, Νο68
'68 Γαλλία-Ιταλία, στα δυνατά χέρια των εργατών,Σεραφείμ Ρίζος, Νο68
'68 Μαρτυρίες, εργοστάσιο της Ρενώ Μισέλ Σερτανό, Νο68
'68 Οι επαναστατικές ιδέες του Μάν, Μ. Στύλλου, Νο68
'68 Ο Μάης στην Ανατολή, Γιώργος Τσιρώνης, Νο68
'68 Η κρίση του ρεφορμισμού: Τα ΚΚ ανάμεσα στη Μόσχα και τον Ευρωκομμουνισμό, Λέανδρος Μπόλαρης, Νο68
'68 Η Κίνα του Μάο από την «πολιτιστική» στον Νίξον, Ν. Λούντος, Νο68.

Πάνω από 50 συζητήσεις περιλαμβάνει το πρόγραμμα του φετινού Μαρξισμού χωρισμένες σε 10 κύκλους. Μια καλή ευκαιρία για προετοιμασία αποτελεί η δυνατότητα πλθόν να διαβάσει κανείς στο διαδίκτυο όλη τα άρθρα του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Επιλέξαμε κάποια από αυτά και σας τα προτείνουμε σε αυτές τις δύο σελίδες. Το ΣαΚ

«Αριστερά και επανάσταση στον 21ο αιώνα». Είναι ο τίτλος του δεύτερου κύκλου που περιλαμβάνει τις συζητήσεις: Κράτος και επανάσταση σήμερα. Ρόζα Λούξεμπουργκ- σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα. Πόσο επίκαιρη είναι η διαρκής επανάσταση του Τρότσκι; Η λενινιστική παράδοση και η πάλη για το επαναστατικό κόμμα. Μαρξισμός και αναρχία. Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός; Η Αριστερά μετά την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Η “Κυβέρνηση της Αριστεράς” και το εργατικό κίνημα.

Σχετικά άρθρα:

Λένιν: “Κράτος και επανάσταση”, Νο10
Κράτος και Αριστερά, Μπάμπης Κουρουνδής, Νο108
Κράτος, Κοινοβούλιο και εργατικά συμβούλια, Λ. Μπόλαρης, Νο99
Κοινοβούλιο ή άμεση εργατική δημοκρατία; Κ. Σαρής, Νο14.
Ρόζα, η επαναστάτρια που ξεκίνησε τη ρήξη με το ρεφορμισμό, Θ. Καμπαγιάννης, Νο72
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Η φωνή του ηφαιστείου, Νο99
Διαρκής Επανάσταση, Ε. Τερζοπούλου, Νο20
Τόνι Κλιφ: “Διαρκής Επανάσταση και Τρίτος Κόσμος” Νο9.
Κόμμα και Ταξη, (Κρις Χάρμαν, Νο78
110 χρόνια «Τι να κάνουμε;» Αργυρή Ερωτοκρίτου, Νο96
Το επαναστατικό κόμμα στον 21ο αιώνα, Θ. Καμπαγιάννης, Νο100
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν, Π. Γκαργκάνας, Νο106
Η εργατική τάξη και η επαναστατική εφημερίδα σήμερα, Λ. Μπόλαρης, Νο108
Αναρχισμός ή Μαρξισμός; Ν. Λούντος, Νο 40

Βιβλιοκριτική: Τζον Μολινό: Αναρχισμός, μια μαρξιστική κριτική, Νεκτάριος Δαργάκης, Νο91.
Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός, Κ. Βλασσόπουλος, Νο116
Σοσιαλδημοκρατία και εργατική τάξη, Μ. Στύλλου, Νο35
Αντιεοφιλελεύθερη ή αντικαπιταλιστική αριστερά; Μ. Στύλλου, Νο72
Δύο δρόμοι για την Αριστερά, Μ. Στύλλου, Νο114
Ποδέμος, Μπλόκο, Σιν Φέιν. Η Αριστερά στην Ευρώπη, Ν. Λούντος, Νο114
Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ρεφορμιστικό κόμμα; Λ. Μπόλαρης, Νο113
Οι αντινομίες του ρεφορμισμού, Π. Γκαργκάνας, Νο111
Κυβερνήσεις της Αριστεράς, Λ. Μπόλαρης, Νο86
Η Αριστερά και το μεταβατικό πρόγραμμα, Νο110
Ποιος μπορεί να σταματήσει τη λιτότητα στην Ευρώπη; Σ. Κοντογιάννης, Νο112
Η Αριστερά στην κυβέρνηση, οι εργάτες στους δρόμους, Μ. Στύλλου, Νο109.
Εννιά αντικαπιταλιστικές θέσεις, Α. Καλλίνικος, Νο37
Η Αριστερά και το αντικαπιταλιστικό κίνημα, Κ. Χάρμαν, Νο38.

Τι είναι η διαλεκτική; Ιστορικός υλισμός. Πώς (δεν) δουλεύει ο καπιταλισμός. Εκμετάλλευση και Αλλοτρίωση. Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις. Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο. Αυτά είναι τα θέματα του 3ου κύκλου συζητήσεων με τίτλο Μαρξισμός, θεωρία και πράξη.

Σχετικά άρθρα:

Φ.Ενγκελς: “Η διαλεκτική της φύσης”, Νο2
Για τη Διαλεκτική και τη Μέθοδο, Κώστας Σκορδούλης, Νο93
Ιστορία, Μύθος και Μαρξισμός Κ. Χάρμαν, Νο78
Πέρυ Αντερσον: “Θεωρίες για το τέλος της ιστορίας”, Νο13
Ποιος έφτιαξε τον άνθρωπο; Γ. Σηφακάκης, Νο17
Ε.Χ. Καρ «Τι είναι Ιστορία», Νο40
Οι τάξεις δεν υπήρχαν πάντα, Γ. Σηφακάκης, Νο13.
Φρίντριχ Ένγκελς: Ο ρόλος της εργασίας στην εξάνθρωση του πιθήκου, 1876 και Κρις Χάρμαν: Ο Ένγκελς και η καταγωγή της ανθρώπινης κοινωνίας, 1994, Κ. Τορπουζίδης, Νο86.
Πως θα είναι η σοσιαλιστική κοινωνία; Αλεξ Καλλίνικος, Νο7
Μπορεί να δώσει λύση ο σοσιαλισμός;, Π.Γκαργκάνας, Νο69
Η ιδέα του Κομμουνισμού, Αλεξ Καλίνικος, Νο79.
Από πού βγαίνει το κέρδος, Νάστια Καλλινίκου, Νο69
Είναι η αλλοτρίωση εμπόδιο; Σ. Κοντογιάννης, Νο16
Γιατί ο Μαρξισμός;, Κ. Βλασσόπουλος, Νο109
Οι εργατικές επαναστάσεις, Π. Γκαργκάνας, Νο86
Πολιτική κρίση-κοινωνικά αίτια και επαναστατικές απαντήσεις, Νο91
Από τα χαρακώματα στην επανάσταση, Σ. Κοντογιάννης, Νο105.

κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1992 και έχει μια πορεία παράλληλη με τις εκδηλώσεις του Μαρξισμού που ξεκίνησαν το 1988. Και τα δυο βοήθησαν την Αριστερά να απαντάει στις προκλήσεις του νεοφιλελευθερισμού μετά το σοκ της κατάρρευσης του “Υπαρκτού Σοσιαλισμού” και να συνδεθεί με τη νέα αντικαπιταλιστική πολιτικοποίηση μετά το Σηάτη και τη Γένοβα.

Ο Μαρξ και το Κεφάλαιο, Η κρίση σήμερα, Υπάρχει εναλλακτική; Διεθνιστικό ΟΧΙ στην ΕΕ είναι τα θέματα του κύκλου Καπιταλισμός-ξόμπι.

Σχετικά άρθρα:

Μαρξ ξανά επίκαιρος, Α. Καλλίνικος, Νο30
Καρλ Μαρξ: Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας, Αποστόλης Λυκούργος, Νο86
Μαρξ και Κεύνς, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νο71
Καρλ Μαρξ: Οι αυξήσεις στα μεροκάματα και τα κέρδη, Π. Γκαργκάνας, Νο18
Η κρίση, το δολάριο, ο Κέυνς και ο Μαρξ, Π. Γκαργκάνας, Νο67
Η κρίση στην καρδιά του συστήματος, Κρις Χάρμαν Νο40
Το Κραχ του '29, Α. Καλλίνικος Νο27
Κρις Χάρμαν: “Η Οικονομία του τρελοκομείου”, Νο19.
Η ανάκαμψη της κρίσης, Π. Γκαργκάνας, Νο115
Κρίση χρέους, έτος οκτώ, Π. Γκαργκάνας, Νο110
Η αποσύνθεση της ευρωπαϊκής στρατηγικής, Μ.Στύλλου, Νο115
Κίνα, στην αιχμή της κρίσης, Σ.Κοντογιάννης, Νο113
Grexit: απειλή ή ευκαιρία;, Νο110
Κρατικοποίηση των τραπεζών!, Νο94
Τι είναι ο εργατικός έλεγχος, Λ. Μπόλαρης, Νο73
Η αριστερά και η ΕΕ, Μ.Στύλλου, Νο102
Η στρατηγική του εργατικού ελέγχου, Π. Γκαργκάνας, Νο90.

«Η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο;» Είναι ο τίτλος του κύκλου που περιέχει τις συζητήσεις: Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθάφτης»; Τάξη και ταξική συνείδηση, Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι. Το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο. Τα συνδικάτα ανήκουν στους εργάτες.

Σχετικά άρθρα:

Μετράνε οι τάξεις σήμερα;, Γ. Σηφακάκης, Νο21
Η εργατική τάξη σήμερα, Λ. Μπόλαρης Νο66
Ο Αντόνιο Γκράμσι και η επανάσταση στη δύση, Κ. Τορπουζίδης, Νο62
Η Αριστερά και η συνείδηση της τάξης, Λ. Μπόλαρης, Νο75
Γκέοργκ Λούκατς “Η σκέψη του Λένιν», Νο28.
Ενιαίο ή Λαϊκό Μέτωπο;, Π. Κωνσταντίνου, Νο87
Η Γ΄Διεθνής, Κ. Θωΐδου, Νο76
Γιατί χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο, Λ. Μπόλαρης, Νο112
Εργατική τάξη συνδικάτα, Σ. Κοντογιάννης, Νο64.

“Σοσιαλισμός από τα κάτω”

«Το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα» τον τελευταίο αιώνα περιλαμβάνουν οι συζητήσεις αυτού του κύκλου: Παντελής Πουλιόπουλος- οι επαναστατικές ρίζες. Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε. Από τον Εμφύλιο στα Ιουλιανά. 1973-76, η έκρηξη της Μεταπολίτευσης. Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια.

Σχετικά άρθρα:

Αβραάμ Μπεναρόγια: Η πρώτη σταδιοδρομία του ελληνικού προλεταριάτου, Νο9
Η επαναστατική περίοδος του ΣΕΚΕ-ΚΚΕ, Δ. Λιβιεράτος, Νο27
Η ίδρυση της ΓΣΕΕ, Δ. Λιβιεράτος, Νο66
Δημήτρης Λιβιεράτος: “Κοινωνικοί Αγώνες στην Ελλάδα;”, Νο5
90 χρόνια ΣΕΚΕ, οι κρίσιμες μάχες του μεσοπολέμου, Λ. Μπόλαρης, Νο70
Παντελής Πουλιόπουλος- ένας διεθνιστής επαναστάτης συνέντευξη με τον Δ. Λιβιεράτο, Νο2
Παντελής Πουλιόπουλος: “Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα;”, Νο3
Δεκέμβρης 1944, Λ. Μπόλαρης, Νο107
1944, Η Απελευθέρωση, Ιάσοντας Χανδρινός, Νο106
70 χρόνια Άρης, Ιάσοντας Χανδρινός, Νο111.
Ιουλιανά 1965, Δ. Λιβιεράτος, Νο16
Φώντας Λάδης: “Ιουλιανά 1965, 100 μέρες που συγκλόνισαν την Ελλάδα”, Νο14
50 χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, Μ. Στύλλου, Νο98
Τα πρώτα βήματα μιας νέας επαναστατικής αριστεράς, Νο101 αφιέρωμα Πολυτεχνείο
Πολυτεχνείο και επαναστατική Αριστερά, Ιάσοντας Χανδρινός, Νο101
Η εξέγερση, Λ. Μπόλαρης, Νο101 αφιέρωμα Πολυτεχνείο
Η Εργατική Μεταπολίτευση, Κ. Πίττας, Νο111
Μεταπολίτευση: Το κίνημα που ανέτρεψε τη Χούντα, Μ. Στύλλου, Νο105.
Το μήνυμα της ΕΡΤ: «Δώστε μας τα κλειδιά και φύγετε», Συνέντευξη εργαζόμενων της ΕΡΤ στη Λ. Βερδέ, Νο99
Πως μπορούν οι απεργίες να νικάνε., Τ.Αναστασιάδης, Νο101
Μια 20ετία εργατικής αντίστασης και ριζοσπαστικοποίησης, Λ.Μπόλαρης, Νο100
Εργατικοί αγώνες: για την κλιμάκωση και τον συντονισμό, Τ. Αναστασιάδης, Νο106.

«Ιμπεριαλισμός, πόλεμος, εθνικισμός, προσφυγιά». Είναι ο περιεκτικός τίτλος αυτού του κύκλου που περιλαμβάνει τις συζητήσεις: Ο ιμπεριαλισμός από το 1916 στο 2016. Μέση Ανατολή- μπορεί να επιστρέψει η αραβική άνοιξη; Δημοκρατία της Μακεδονίας- μια ανύπαρκτη χώρα; Ο εθνικισμός στην εκπαίδευση και τα «απαγορευμένα βιβλία». Εργάτες ενωμένοι- και στην Κύπρο; Ισλαμοφοβία, ο σύγχρονος ρατσισμός. Η προσφυγιά από το 1922 στο σήμερα. Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά.

Σχετικά άρθρα:

Ιμπεριαλισμός και πόλεμος – Η διεθνιστική απάντηση, Π. Γκαργκάνας Νο32
Λένιν-Μπουχάριν-Κάουτσκι, ποιος είχε δίκιο;, Κρις Χάρμαν, Νο69
Θεωρίες για τον ιμπεριαλισμό, Μ. Στύλλου, Νο 58
Εκατό χρόνια Ιμπεριαλισμός, Λ.Μπόλαρης, Νο115
Ν. Μπουχάριν-Ιμπεριαλισμός και Παγκόσμια Οικονομία, Νο49
Το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση, Κ. Χάρμαν, Νο32
Ούτε Ουάσιγκτον, ούτε Μόσχα, Σ. Κοντογιάννης, Νο103
Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα, Ά. Καλλίνικος, Νο93
Η κρίση του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, Μ. Στύλλου, Νο86
Γαλλικός ιμπεριαλισμός, Λ. Μπόλαρης, Νο114.
1922, Δ. Λιβιεράτος, Νο 44
Νίκου Ψυρούκη: “Η Μικρασιατική εκστρατεία”, Νο5
1912-1922 Η διεθνιστική παράδοση, Νο31
1912-1922 Βαλκανικοί Πόλεμοι και Μικρασιατική, Π. Γκαργκάνας, Νο1.
Μακεδονία όπως Βοσνία; Σ. Κοντογιάννης, Νο51
Η δίκη της ΟΣΕ, Νο4
Η κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η Εργατική Τάξη, Νο18
Μακεδονικό – τα αδιέξοδα του εθνικισμού, Νο5

Ο κύκλος «Καπιταλισμός και καταπίεση» περιλαμβάνει τις εξής συζητήσεις: Ο Ένγκελς και η καταγωγή της οικογένειας. Σεξισμός

Σχετικά άρθρα:

Γυναίκες και καταπίεση- πως δεν θα μας γυρίσουν πίσω, Μ. Στύλλου, Νο97
Γυναίκες ενάντια στον καπιταλισμό, Νο91
Τα θέλουμε όλα και μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, Μ. Στύλλου, Νο79
Πώς παλεύουμε το σεξισμό., Νο65
Οι γυναίκες στην Ρώσικη Επανάσταση, Ε.Τερζοπούλου Νο12
Η βία στην Οικογένεια: ποιος φταίει., Β. Φωτοπούλου Νο14

Το Μακεδονικό και η Αριστερά, Νο2
Το έγκλημα του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια, Κ. Πίττας, Νο73
Η διεθνιστή παράδοση στα Βαλκάνια, Λ. Μπόλαρης, Νο67
Βαλκάνια: Το ελντοράντο των ελληνικών τραπεζών Κ. Σαρρήs, Νο67.
Κυπριακό: Τα αδιέξοδα της “εθνικής κάθαρσης”, Νο2
Κύπρος Υπάρχει δίκαιη λύση; Π. Γκαργκάνας, Νο 45
Ο άξονας ντροπής Ελλάδα-Ισραήλ, Δ. Κυρίλλου, Νο112
Οι ανταγωνισμοί πίσω από τις «Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες», Σ. Κοντογιάννης, Νο108
Η Αριστερά στην Κύπρο, Ντίνος Αγιωματίτης, Νο98
Η κρίση στην Τουρκία, Κ. Βλασόπουλος, Νο112
Το πραξικόπημα της Χούντας στην Κύπρο, Νίκος Λούντος, Νο105.
Εθνικισμός και ιστορία, Κ. Βλασόπουλος, Νο107
Βιβλιοκριτική: Χάρης Αθανασιάδης: Τα αποσυρθέντα βιβλία. Έθνος και σχολική ιστορία στην Ελλάδα, 1858-2008, Κ. Βλασόπουλος, Νο114
Οι μύθοι της αιώνιας ελληνικότητας, Π. Γκαργκάνας, Νο6
Τάσος Κωστόπουλος «Η Αυτολογοκρίμενη Μνήμη», Νο54
Πώς θα μάθουν τα παιδιά Ιστορία; Σεραφείμ Ρίζος, Νο62 ,

Οι γυναίκες στα συνδικάτα, Νο18
Γυναίκες και Επανάσταση, Μ. Στύλλου, Νο26
Το σώμα μας, μας ανήκει, Κ. Θωίδου, Νο35
Γυναίκες και Πόλεμος, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Νο103.
Ομοφυλόφιλοι-ανοιχτά και περήφανα, Κ. Τορπουζίδης, Νο69
Σύμφωνο συμβίωσης, Δ.Κυρίλλου, Νο115
Η πάλη για την σεξουαλική απελευθέρωση σήμερα, Δ. Κυρίλλου, Νο103

Τι είναι η πατρίδα μας;
Α.Φραγκουδάκη-Θ.Δραγώνα, Νο24
Εθνοκεντρισμός στην εκπαίδευση, Νο24
Η αιγυπτιακή επανάσταση, Επαναστάτες Σοσιαλιστές, Νο90
Οι επαναστάσεις στη Μέση Ανατολή και η απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Ν. Λούντος, Νο89
Ο πόλεμος στη Συρία, Σ. Κοντογιάννης, Νο114
Το ISIS και η αντεπανάσταση στη Μέση Ανατολή, Π. Γκαργκάνας, Νο114
Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Αίγυπτο, Συνέντευξη με τον Ουασίμ Ουαγκντί, Νο110
Η περίοδος Νάσερ στη Μέση Ανατολή, Ν. Λούντος Νο43.
Μπολσεβίκοι και Ισλάμ, Λ. Μπόλαρης, Νο59
Επιστημονικά αντίδοτα στην ισλαμοφοβία, Π. Γκαργκάνας, Νο88
Θρησκεία και Κινήματα, Ν. Λούντος, Νο75
Ο πόλεμος κατά των φτωχών και των προσφύγων, Γιώργος Τσιάκαλος, Νο115
Πρόσφυγες και μετανάστες, Προκόπης Παπαστράτης, Νο114
Ευρώπη Φρούριο. Ο πόλεμος ενάντια στους πρόσφυγες, Θ. Καμπαγιάννης, Νο113
Το νέο κίνημα αντίστασης στην Ευρώπη-Φρούριο Πέτρος Κωνσταντίνου, Νο114
Αλεξ Καλλίνικος: “Ρατσισμός, τι είναι και πως παλεύεται;”, Νο10.

και το ΛΟΑΤ κίνημα. Η νεολαία μαζί με τους εργάτες. Πώς θα φτιάσουμε στην Απελευθέρωση;

Ομοφυλόφιλοι, σεξουαλικότητα και απελευθέρωση Κ. Τορπουζίδης, Νο93
Φοιτητικές καταλήψεις, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Νο108
Καπιταλισμός και Εκπαίδευση Γιάννης. Μαραβελάκης, Νο5
Επανάσταση και Εκπαίδευση Χάνι Ρόζενμπεργκ, Νο23
Ο διάλογος για την Παιδεία, εκσυγχρονισμός και ταξικά κόσκινα, Σεραφείμ Ρίζος, Νο74
Η Εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, Π. Γκαργκάνας, Νο61

Γερμανία 1933- πώς μπορούσαν να σταματήσουν τους Ναζί; Ολοκαύτωμα, τα μεσάνυχτα του αιώνα. Δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Αυτά είναι τα θέματα που περιλαμβάνει ο κύκλος «Η πάλη ενάντια στον φασισμό».

Σχετικά άρθρα:

Η αντίσταση στην ναζιστική Γερμανία, Νο22, Ο Τρότσκι τη δεκαετία του ’30, Λ. Μπόλαρης, Νο74
Τα μαθήματα της Βαϊμάρης, Νο90
Η άνοδος του φασισμού στη Γερμανία, Ν. Δαργάκης, Νο87
Από την επαναστατική ελπίδα στη ναζιστική φρίκη. Η Γερμανία από το 1923 στο 1933, Λ. Μπόλαρης, Νο96
Το Ολοκαύτωμα, Γιώργος Πίττας, Νο111
Βιβλιοκριτική: Ρίκα Μπενβενίστε: Αυτοί που επέζησαν. Αντίσταση, Εκτόπιση, Επιστροφή. Θεσσαλονικείς Εβραίοι στη δεκαετία του 1940, Κ. Τορπουζίδης, Νο111
Γιόμτοβ Γιακοέλ: “Απομνημονεύματα, 1941-43”, Νο11
Ερίκα Αμαράλιο, Αλμπέρτο Ναρ “Προφορικές μαρτυρίες εβραίων της Θεσσαλονίκης”, Νο28
Ερρίκος Σεβίλλιας: “Αθήνα – Αουσβιτς”, Νο16
Ο φασισμός δεν είναι ανίκητος, Κ. Χάρμαν, Νο10
Η πάλη ενάντια στο “νέο” φασισμό, Νο1
Σταματήστε τον Χάιντερ – Η αντίσταση στη Βιέννη, Σ. Κοντογιάννης, Νο34
Φασιστικές δολοφονίες και κρατική εξουσία, Θ. Καμπαγιάννης, Νο115
Δύο χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, Νο112

Ο τελευταίος κύκλος συζητήσεων περιλαμβάνει τα θέματα: Ο Αιν-στάιν και τα βαρυντικά κύματα. Καλλιτέχνες ενάντια στην εμπορευματοποίηση. Τα ΜΜΕ, οι «άδειες» και ο εργατικός έλεγχος.

Σχετικά άρθρα:

Λογοκρισία και ΜΜΕ, Γ. Σηφακάκης Νο6
ΜΜΕ: Δεν λείπουν οι συχνότητες αλλά ο εργατικός έλεγχος, Ν. Μπράτσος, Νο115
ΜΜΕ και επαναστατικός τύπος, Νάσος Μπράτσος, Νο63
Ο ρατσισμός δεν είναι «ελευθερία του λόγου», Ν. Λούντος, Νο95
Λ.Τρότσκι: “Λογοτεχνία και Επανάσταση, Νο9
Μαρξισμός και τέχνη, Γ. Σηφακάκης, Νο5
Μουσική και επανάσταση, Αυγουστίνος Μουστάκας, Νο87
Αϊνστάιν – Η θεωρία της σχετικότητας, Ευτύχης Μπιτσάκης, Νο54
Τζέιμς Γκλέικ: “Χάος – μια νέα επιστήμη”, Νο17
Βιβλιοκριτική: Ευτύχης Μπιτσάκης: Η εξέλιξη των θεωριών της φυσικής, Πάνος Γκαργκάνας, Νο74

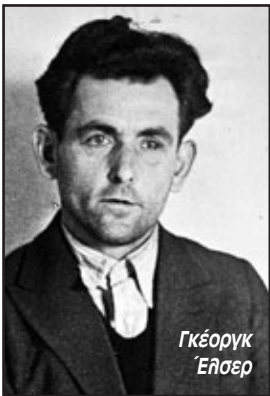
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Τα 13 λεπτά που δεν άλλαξαν την Ιστορία»

Η ταινία του Όλιβερ Χίρσμπιγκελ, δημιουργού της «Πτώσης», επιστρέφει στη ναζιστική Γερμανία, αυτή τη φορά στα 1939 και σε ένα αληθινό περιστατικό που έμεινε για χρόνια θαμμένο στα παραλειπόμενα της ιστορίας. Πρόκειται για την πρώτη απόπειρα εναντίον του Χίτλερ, σε μια μπιραρία στο Μόναχο, όπου ο φύρερ έδινε ομιλία σε οπαδούς του.

Δυστυχώς η αυτοσχέδια βόμβα εξερράγη δεκατρία λεπτά μετά την αναχώρηση του Χίτλερ και αντί για αυτόν σκότωσε οκτώ οπαδούς του. Ανάμεσα στους ύποπτους που οδηγήθηκαν στην ασφάλεια βρισκόταν ένας ρολογάς, ο **Γκέοργκ Έλσερ**, που σύντομα ομολόγησε ότι μόνος του σχεδίασε και εκτέλεσε την όλη απόπειρα. Κάτι τέτοιο δεν ήταν αποδεκτό από τους ναζί, που ήθελαν να αξιοποιήσουν το περιστατικό για προπαγάνδα και για νέους διωγμούς κατά των πολιτικών τους αντιπάλων, βασικά των κομμουνιστών. Στην ανάκριση, τα στελέχη της Γκεστάπο και της Αστυνομίας (Κρίπο) προσπάθησαν με βασανιστήρια και εκβιασμούς να αποσπάσουν μια «χρήσιμη» για το καθεστώς ομολογία. Παράλληλα, με flashbacks στη ζωή του Έλσερ παρακολουθεί κανείς τη Γερμανία να βυθίζεται στο ναζισμό και τον ίδιο να ριζοσπαστικοποιείται σε τέτοιο βαθμό, που αποφάσισε να εκτελέσει τον Χίτλερ.

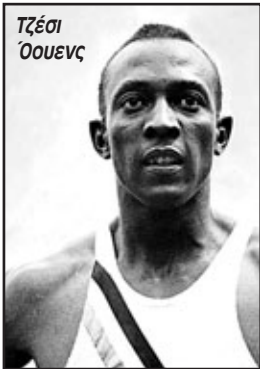
Ο Έλσερ καταγόταν από μια ταπεινή οικογένεια και μεγάλωσε σε ένα χωριό της νότιας Γερμανίας. Τον παρακολουθούμε στη δεκαετία του '20 να απολαμβάνει τη μουσική, τις ερωτικές σχέσεις, τη λεγόμενη «belle époque» και

Γκέοργκ Έλσερ

να αρνείται την κομματική δέσμευση στο Κ.Κ. Γερμανίας, του οποίου ήταν συμπαθών και ψηφοφόρος. Δεν ήταν φιλελεύθερος, ούτε απολίτικος όπως θέλησαν να τον παρουσιάσουν εκ των υστέρων, δεν ήθελε να στρατευτεί. Έζησε την άνοδο του ναζισμού παρακολουθώντας την επαρχιακή κοινωνία όπου ζούσε να γλυστράει στον αντισημιτισμό, τα συνδικάτα να τσακίζονται, τους κομμουνιστές φίλους του να φυλακίζονται. Η ταινία τον παρουσιάζει να αντιδρά δημιουργία στη διαπόμπευση μια εβραίας, να συμμετέχει στο αντιφασιστικό μέτωπο του Κ.Κ. και τελικά να βλέπει τον ναζισμό να κυριαρχεί και την αριστερά να συντρίβεται. Υπάρχει μια δυνατή σκηνή από μια τοπική γιορτή όπου δίνεται αρχικά μια εικόνα θερμής φιλοξενίας μέχρι που εμφανίζονται παντού σβάστικες. Ο Έλσερ οδηγείται στην απόγνωση αλλά είναι απομονωμένος πολιτικά και οργανωτικά κι έτσι καταστρώνει ένα ατομικό σχέδιο που σχεδίασε και εκτέλεσε ολομόναχος. Ακόμα και στα μπουντρούμια της Γκεστάπο υπερασπίστηκε την επιλογή του, αναλύοντας κάθε λεπτομέρεια του σχεδίου που ανήκε αποκλειστικά στον ίδιο. Θεωρίες συννομωσίας που τον φέρουν προβοκάτορα των ναζί δεν μοιάζει να ευσταθούν. Φυλακίστηκε στο Σαξενχάουζεν και το Νταχάου μέχρι την εκτέλεσή του το 1945.

Η ταινία μας θυμίζει ότι μέσα στις χειρότερες συνθήκες απλοί εργάτες σαν τον Έλσερ έκαναν άλματα συνείδησης και πάλεψαν τον ναζισμό ακόμη κι αν δεν τον σταμάτησαν.

Τζέσι Όουενς

«Ο Άνθρωπος που ταπεινώσε τον Χίτλερ» (Race)

Τρία χρόνια πριν την απόπειρα του Έλσερ, ο Χίτλερ υπέστη μια απροσδόκητη ήττα στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου, όταν είδε τον Αφροαμερικανό Τζέσι Όουενς να αποσπά τέσσερα χρυσά μετάλλια κατατροπώνοντας «άριους» αθλητές και χαλώντας τη ρατσιστική φίστα που είχαν στήσει οι ναζί. Η ταινία του Στίβεν Χόπκινς αφηγείται τη ζωή του Όουενς από τις φυτείες της Αλαμπάμα στον αθλητισμό και τον ανοιχτό ρατσισμό που αντιμετώπισε σε όλα τα βήματά του. Στον στίβο βρέθηκε λόγω του αποκλεισμού των μαύρων από τα ομαδικά-επαγγελματικά αθλήματα.

Μεγάλο ενδιαφέρον έχει το παρασκήνιο των Ολυμπιακών του 1936, όταν η αμερικανική ολυμπιακή επιτροπή διαπραγματεύτηκε το μποϊκοτάζ της χιτλερικής διοργάνωσης σαν διαμαρτυρία στους διωγμούς των Εβραίων και ξεπουλήθηκε στον Γκέμπελς, αποσύροντας τελικά τους δυο εβραίους αθλητές της από τον τελικό. Επίσης ξεχωρίζει η στάση του Λουτς Λογκ, ανταγωνιστή του Όουενς στο άλμα εις μήκος που τον στήριξε στη διάρκεια των αγώνων.

Επιστρέφοντας στις ΗΠΑ, δεν τον περίμενε η αναγνώριση, αλλά ρατσισμός και διακρίσεις. Η ταινία κλείνει με την τελετή βράβευσης στο ξενοδοχείο Γουόλντορφ Αστόρια, όπου ο ίδιος και η γυναίκα του υποχρεώθηκαν να μπουν από την είσοδο του προσωπικού ως έγχρωμοι. Πέθανε άγνωστος και πάλι πτωχος. Οι περισσότερες τιμητικές διακρίσεις του αποδόθηκαν μετά θάνατον.

Δύο χρόνια χωρίς την Αναστασία Μουστάκα

Σύντροφοι,

Στις 9 Μάη 2016 κλείνουν δυο χρόνια από τότε που η αγωνίστρια του ΣΕΚ, η συντρόφισσά μας ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ (ΑΣΙΑ) ΜΟΥΣΤΑΚΑ, που αγωνίστηκε με πάθος για τις αξίες τα ιδανικά και τους σκοπούς του κινήματος άφησε την τελευταία της πνοή, δίνοντας σε όλους μας ένα μάθημα δύναμης, θάρρους και στωικότητας στον αγώνα για τη ζωή της.

Όλοι τη θυμόμαστε για την ακεραιότητα, την εργατικότητα, το πείσμα και την αφοσίωσή της.

Στην -πολιτική- κηδεία της δώσατε το αγωνιστικό σας παρόν και τη χαιρετήσατε επάξια, ενώ στη μνήμη της έγραψε και η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ έφυγε τόσο πρόωρα. Μας λείπει τόσο πολύ!

Όμως για μας τους δικούς της ανθρώπους είναι ακόμα δίπλα μας, μας εμπνέει με το παράδειγμά της, με την προσήλωσή της στον αγώνα, με την ακούραστη ψυχή της. ΤΗΝ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ, σε κάθε νέα προκήρυξη, κάθε αγωνιστική συγκέντρωση, κάθε διαδήλωση ...

Εύχομαι καλή συνέχεια στους αγώνες του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ !Με θερμούς συντροφικούς χαιρετισμούς

Κωνσταντίνος Μουστάκας

«**Έ**ννοιες και πρακτικές όπως «αποκλειστικότητα», «κτητικότητα», «μονογαμία», «γάμος», «πίστη», «απιστία», «κεράτωμα» θεωρούνται στις μέρες μας αποδεκτές σαν αυτονόητες. Σαν κάτι μοιραίο που το προκαλεί και το έχει ανάγκη η «φύση» του ανθρώπου. Σαν φυσικός νόμος, κάτι δεδομένο, αναλλοίωτο και αιώνιο. Το ίδιο ισχύει και για την πυρηνική οικογένεια. Το διαζύγιο παραμένει ένα αναγκαίο κακό, ενώ ο γάμος ένα αναγκαίο καλό με κάποιες «μικρές» επιφυλάξεις, που εν τέλει δεν εξετάζονται παρ'όλα αυτά και στο τέλος αγνοούνται...»

Ένα βιβλίο που δηλώνει ότι θέλει να μιλήσει για αυτά τα θέματα είναι σε κάθε περίπτωση ευπρόσδεκτο. Πρόκειται για ζητήματα που ενώ απασχολούν όλο τον κόσμο, υπάρχει αμηχανία στο να συζητηθούν ανοιχτά και ειλικρινά και ακόμα πιο μεγάλη δυσκολία να αντιμετωπιστούν όταν συμβαίνουν. Τι κι αν συμβαίνουν καθημερινά και στις καλύτερες οικογένειες...

Τα ζητήματα φύλου, σεξουαλικότητας, ετεροκανονικότητας, πολυσυντροφικότητας είναι καλά κρυμμένα κάτω από χαλί της αστικής ηθικής. Το κίνημα χειραφέτησης του Μάη του '68 και η αντανάκλασή του στην Ελλάδα της μεταπολίτευσης «άνοιξε το καπάκι» για να αναδειχ-

ΒΙΒΛΙΑ Δώδεκα Ερωτικές Διαδρομές

θούν, αλλά η προσπάθεια έμεινε στη μέση. Δόθηκαν κάποια δικαιώματα (π.χ. ισότητα γυναικών το 1983, σύμφωνο συμβίωσης και επέκτασή του στα ομόφυλα ζευγάρια) αλλά λειψά και πολλά έμειναν στα χαρτιά. Το όραμα της σεξουαλικής επανάστασης παραμένει ανεκπλήρωτο. Η επίσημη αριστερά και τμήματα της «άλλης» αριστεράς ελέγχονται για το ότι δεν βοήθησαν στο να αλλάξει η κατάσταση, υποτιμώντας τα ή παραπέμποντάς τα με μηχανιστικό τρόπο στη μελλοντική κομμουνιστική κοινωνία.

Οι «Δώδεκα Ερωτικές Διαδρομές» πιστεύουμε ότι συμβάλλουν στην επαναδιεκδίκηση του ονειρού θέτοντας όλη την ατζέντα επί τάπητος. Πρόκειται για ένα συλλογικό έργο που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις, Πηγή(2016) και αποτελείται από κείμενα διαφορετικών ανθρώπων που έβαλαν στο χαρτί τις δικές τους εμπειρίες και σκέψεις. Το αποτέλεσμα: Οκτώ αφηγήσεις, τρία δοκίμια κι ένα ευφύες μονόπρακτο θεατρικό έργο. Οι συντελεστές του βιβλίου συναντήθηκαν και γνωρίστηκαν στη διαδικασία του κινήματος των πλατειών το 2011, προέρχονται δηλαδή από το κίνημα και όχι από κάποιο φιλελεύθερο κύκλο, γεγονός που διακρίνεται και κατά την ανάγνωση των κειμένων.

Μέσα από τις προσωπικές καταθέσεις (αφηγήσεις) εμπλουτίζεται η εικόνα των επιθυμιών και ερωτικών συμπεριφορών που δεν είναι πανεπιστημιακές ασκήσεις αλλά γεγονότα της καθημερινής ζωής πραγματικών ανθρώπων που δεν χωρούν στα ασφυκτικά πλαίσια της αστικής ηθικής και διαρκώς προσπαθούν να διαφύγουν διαψεύδοντας ηχηρά τα στερεότυπα περί ανθρωπίνης φύσης. Το κάνουν με πικρία, με αγανάκτηση, με χιούμορ. Γυναίκες που καταθέτουν χωρίς ενοχικότητα τις πολλαπλές ερωτικές τους εμπειρίες, ένας γκέι που παίζει ένα παράξενο παιχνίδι με τον ψυχαναλυτή του, μια καθηγήτρια που επιθυμεί τον μαθητή της.

Τα δοκίμια επιχειρούν να γενικεύσουν και να θεωρητικοποιήσουν, στοιχείο σεβαστό, το οποίο εισάγει ενδιαφέρουσες προσεγγίσεις αλλά επισείει συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Όταν η πατριαρχία -ή ήττα του γυναικείου φύλου- ορίζεται σαν πηγή της καταπίεσης, όχι μόνο της σεξουαλικής επιθυμίας αλλά ολόκληρου του κοινωνικού γίνεσθαι, όλες οι σφαίρες της ζωής ανάγονται σε αυτήν, από την εργασία, την εκπαίδευση, τη φύση ως την οικογένεια. Είναι θεμιτό να επιχειρείται συνολική ερμηνεία, όμως αν η ρίζα είναι η πατριαρχία,

τότε οι ωφελημένοι από τις αρνητικές της παρενέργειες θα έπρεπε να είναι οι άντρες, οι οποίοι πιο κάτω (ορθά) περιγράφονται σαν εκμεταλλευόμενη και αλλοτριωμένη πλειοψηφία. Έτσι, ενώ η περιγραφή των όψεων της καταπίεσης είναι αρκετά πλούσια και εύστοχη και συμφωνούμε στην απόπειρα συσχέτισής τους με το κυρίαρχο σύστημα, ο καπιταλισμός και η αστική τάξη απουσιάζουν πλήρως από την πάλη που χρειάζεται να γίνει και προβάλλονται οι ομάδες διεκδίκησης και η ατομική αλλαγή συμπεριφοράς και συνείδησης, σαν πιο άμεση και ρεαλιστική σε σύγκριση με τους στόχους της επανάστασης και της εργατικής εξουσίας.

Στον αντίποδα, το δοκίμιο για την πολυσυντροφικότητα εισάγει αυτή την προοπτική κάνοντας τις αναγκαίες συνδέσεις και αναζητώντας κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες με κατάληξη: «.. κι αν το κίνημα των δεκαετιών '60-'70 δεν νίκησε, όμως κατάφερε ν'αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα του. Σήμερα μας δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία. Μέσα στη γενικότερη κρίση του συστήματος, τα κυρίαρχα ιδεολογήματα τίθενται υπό αμφισβήτηση, ενώ γεννιούνται νέες ιδέες και οράματα».

Δήμητρα Κυρίλλου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 στέκι Ρήξης και Ανατροπής 7μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Παναγιώτης Πόλκας

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ Οργανώνουμε τη 48ωρη απεργία Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ White Rabbit 7.30μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελλοπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό; Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ Γιατί ο μαρξισμός; Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Κοσμικόν 7.30μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7.30μμ Το σύμφωνο συμβίωσης Ομιλητής: Νίκος Μάνος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ ΜΜΕ: Δεν λείπουν οι συχνότητες αλλά ο εργατικός έλεγχος Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Κοκορίκο 7μμ ΜΜΕ: Δεν λείπουν οι συχνότητες αλλά ο εργατικός έλεγχος Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Ποέτα 7.30μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Άνεμος 7.30μμ Ο Μάης του ’68 Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη ΤΕΤΑΡΤΗ 11/5 καφέ Άνεμος 7.30μμ Τόνυ Κλιφ: Ρόζα Λούξεμπουργκ Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Φιλοίστρο 8μμ Η αναγκαιότητα του μαρξισμού Ομιλητής: Άδερ Χουσεΐνκο

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 στοά Σάρκα (Α΄ κτίριο, Β΄ ορ.) 7μμ Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ Ομιλήτρια: Λουΐζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ Το σύμφωνο συμβίωσης Ομιλητής: Φώτης Ταμπακόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Νότος 7μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 πλατεία Μερκούρη 7μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Κυκλική ή συστημική κρίση του καπιταλισμού; Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Ο Λένιν και ο ιμπεριαλισμός Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΓ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Mr. Coffee (Σισσύφου 4) 7μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς ΤΕΤΑΡΤΗ 11/5 καφέ Mr. Coffee (Σισσύφου 4) 7μμ Το σύμφωνο συμβίωσης και τα LGBT δικαιώματα Ομιλητής: Παναγιώτης Δημητρόπουλος

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5 καφέ Μαγαζί 6μμ Ιρλανδία 1916 – η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 Στέκι (Ρήγα Φεραίου) 5μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Ηλίας Γιαννόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 Δημαρχείο Νίκαιας 7μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Λεωνίδας Κοντουδάκης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Δολίχη 8μμ Γιατί ο μαρξισμός; Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Σαμπίρ 7.30μμ Η οικονομία του τρελοκομείου

Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Γαρδένια 8μμ Ένας χρόνος δίκη της Χρυσής Αυγής Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη ΤΕΤΑΡΤΗ 11/5 καφέ Βαβέλ 8μμ Πώς χάθηκαν οι επαναστάσεις

ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Φασιστικές δολοφονίες και κρατική εξουσία Ομιλήτρια: Ελίζα Κρικώνη ΠΕΜΠΤΗ 12/5 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Quiz 7μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλητής: Νίκος Φούρλας

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Munches 7μμ ΜΜΕ: Δεν λείπουν οι συχνότητες αλλά ο εργατικός έλεγχος Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Υγεινό 6.30μμ Ιρλανδία 1916 – Η εξέγερση του Πάσχα Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Γιώτης 8μμ Η εξέγερση του Πάσχα - Ιρλανδία 1916 Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας ΤΕΤΑΡΤΗ 11/5 καφέ Γιώτης 8μμ Η αναγκαιότητα του μαρξισμού Ομιλητής: Γιάννης Μήτζιας ΤΕΤΑΡΤΗ 18/5 καφέ Γιώτης 8μμ Εκατό χρόνια ιμπεριαλισμός Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Κύτταρο 7.30μμ Πώς οργανώνουμε τη 48ωρη απεργία Ομιλητής: Γιώργος Μποτσίδης

ΗΡΑΚΛΕΘ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5 καφέ Τσίου 7.30μμ Πώς οργανώνουμε τη 48ωρη απεργία Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/5 καφέ Σκατζόχοιρος 6.30μμ Ένας χρόνος δίκη της Χρυσής Αυγής Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Στις σχολές

ΑΘΕ (ΠΑΤΡΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/5 ΑΘΕ 2 (πίσω από το επίκεντρο) 2μμ Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση Ομιλήτρια: Γαρυφαλένα Κατσιγιάννη

Εξορμήσεις για την προετοιμασία της Πρωτομαγιάς και της 48ωρης Γενικής Απεργιάς

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5

Πράσινο Δ. Κερατσινίου, 6.30πμ Δημαρχείο Κερατσινίου, 9πμ Κρατικό Νίκαιας, 10πμ Τζάνειο, 10πμ Δικαστήρια Ευελπίδων, 10πμ ΕΡΤ, 1μμ Δήμος Βριλησσιων, 9πμ Εφορία Καλλιθέας, Εφορία Θησείου, 9πμ Περιφέρεια (Ομόνοια) 9πμ

ΠΕΜΠΤΗ 5/5

Δήμος Νίκαιας, 10πμ Μεταξά, 10πμ Τεχνικοί ΟΛΠ, 7.30πμ Αγ. Σάββας, 7.30πμ ΜΕΤΡΟ Σεπόλια, 10.30πμ ΥΠΕΧΩΔΕ Γκαράζ Δ. Ν. Φιλαδέλφειας, 6.30πμ Δημαρχείο Ν. Φιλαδέλφειας, 9πμ Δημαρχείο Καλλιθέας, 9πμ Δήμος Ν. Ηρακλείου, 8πμ Δήμος Χαλανδρίου, 9πμ Γεννηματάς, 12μερ ΙΚΑ Κυψέλης Εφορία Κυψέλης ΕΦ. ΣΥΝ, 5.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/5

Υπ. Εμπορίου, 9πμ Δήμος Κορυδαλλού, 10πμ Δημαρχείο Περάματος, 8πμ Δημαρχείο Πειραιά, 10πμ ΙΚΑ Ταύρου, 8.30πμ 9.84, 11.30πμ Αγ. Κυριακού, 10.30πμ Αγ. Σοφία, 10.30πμ ΕΘΝΟΣ, 5μμ Δήμος Ν. Ιωνίας, 8.30πμ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/5

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/5

ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 6.30μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 6μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30πμ ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ ΒΟΛΟΣ Ερμού και Τόπαλη 6μμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/5

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30πμ ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου κ Γαλασιού 11.30πμ ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 11.30πμ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 11.30πμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11πμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 11πμ ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody’s πλατεία 11.30πμ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 11.30πμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 11.30πμ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΜΕΤΡΟ Σεπόλια 11.30πμ ΙΛΙΟΝ πλατεία 12μ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι», πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 12μ ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πλ. Αγ. Ιερόθεου 12μ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ κεντρική πλατεία 12μ ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζ. Μικράς Ασίας 12μ ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ Μετρό Δούκ. Πλακεντίας 11.30πμ ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11.30πμ ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 11.30πμ ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 11πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης Σπαθής, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμίκη
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ - σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ - λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι - σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια - νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και **όχι ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ - πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά - τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ - ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι - προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ **όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα - νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε - στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο -

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη - τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι - κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια - λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεουλ και από το Λονδί - νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα - τισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί - ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά -

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο - νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ - νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ - τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ - μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα - ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα - στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα - σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ Λιτότητα, διαφθορά και εργατική αντίσταση και στα δύο

Η διαδικασία δίωξης της βραζιλιάνας προέδρου, Ντίλμα Ρουσέφ, ξεκίνησε και επίσημως πλέον, με το κοινοβούλιο να δίνει 367 ναι έναντι 137 όχι. Η διαδικασία ήταν ένα ρεσιτάλ δεξιάς αντίδρασης. Οι βουλευτές της Δεξιάς έκαναν το σταυρό τους, επικαλούνταν το Θεό, “για τους ευαγγελιστές”, “για τους στρατιωτικούς του 1964” (τους χουντικούς), και ψήφισαν με τα δύο χέρια κατά της Ρουσέφ. Ένας από αυτούς ψήφισε στη μνήμη του αρχιβασανιστή της χούντας, από τα μπουντρούμια της οποίας είχε περάσει η Ρουσέφ όταν ήταν φοιτήτρια. Πέρα από τις μανιές τους, οι περισσότεροι έλεγαν καθαρά γιατί θέλουν να διωχθεί η πρόεδρος: “Κάτω η Ντίλμα”, “Κάτω ο Λούλα”, “Κάτω το Κόμμα των Εργαζομένων (PT)”.

Η συγκεκριμένη κατηγορία που βαραίνει την Ρουσέφ είναι απλώς η αφορμή, και η Δεξιά δεν το κρύβει. Επί της ουσίας, το όλο σκηνικό ήταν μια παρωδία. Η βουλή της Βραζιλίας είναι μια φωλιά διεφθαρμένων. Μόνο στο σκάνδαλο **Πετρομπράς**, με τις μίζες που μοιράζονταν από τον πετρελαϊκό κολοσσό της χώρας, εμπλέκονται καμιά διακοσαριά άτομα, μεταξύ τους πολλοί βουλευτές και γερουσιαστές.

Το σκάνδαλο αφορά μίζες που ανέρχονται σε δισεκατομμύρια ευρώ. Στο σκάνδαλο των **Panama Papers** που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα, εμφανίζονται πολιτικοί από επτά πολιτικά κόμματα, με πρώτο το PMDB, που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της εκστρατείας κατά της Ρουσέφ. Κανένας πολιτικός του κυβερνώντος PT δεν εμφανίστηκε στις λίστες του Παναμά. Ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου **Κούνια** είναι μπλεγμένος στο σκάνδαλο, αλλά και στις οφσώρ του Παναμά. Η Ρουσέφ δεν διώκεται για το σκάνδαλο της Πετρομπράς, γιατί παρότι βρισκόταν στη διοίκηση τον καιρό των σκανδάλων, κανείς δεν την κατηγορεί ότι έβαλε κάτι στην τσέπη της. Μέσα σε όλο αυτό το χορό δισεκατομμυρίων, η Ρουσέφ τώρα διώκεται και μπορεί να καθαιρεθεί από την προεδρία, για πιθανά τεχνικά μαγειρέματα στον προϋπολογισμό της χώρας.

Αυτή είναι η μία εξωφρενική πλευρά: οι βουτηγμένοι στη διαφθορά κουνάνε το δάχτυλο. Ακόμη και το περιοδικό **Εκόνομιστ** αναγκάζεται να γράψει “*Το ανησυχητικό είναι ότι αυτοί που εργάζονται για την απομάκρυνση της Ρουσέφ είναι*

Διαδήλωση εκπαιδευτικών στη Βραζιλία.
Το πανό γράφει “Περισσότερη δημοκρατία και παιδεία”

από πολλές απόψεις χειρότεροι”. Ή άλλη πλευρά όμως είναι εξίσου παράλογη. Το PMDB και οι πιο φανατικοί από τους διώκτες της Ρουσέφ, δεν είναι η παραδοσιακή δεξιά της χώρας. Εκλέχθηκαν σε συμμαχία με την Ρουσέφ και μέχρι πρόσφατα ήταν σύμμαχοί της. Ο **Τέμερ**, που περιμένει στη γωνία για να γίνει πρόεδρος της χώρας και να σχηματίσει κυβέρνηση, κατέβηκε μαζί με τη Ρουσέφ στις εκλογές, ως αντιπρόεδρός της.

Περικοπές

Αυτός είναι ένας από τους λόγους που το PT μέχρι στιγμής δεν μπορεί να κινητοποιήσει τη βάση του ενάντια σε αυτό που αποκαλεί “πραξικόπημα”. Η Ρουσέφ εκλέχτηκε το 2014 για να προχωρήσει σε δεύτερη θητεία, υποσχόμενη ότι παρά την κρίση δεν θα προχωρούσε σε περικοπές, αλλά θα συνέχιζε με μέτρα θέρμανσης της οικονομίας και της ζήτησης. Το βάθος της κρίσης έκανε την ηγεσία του PT να αλλάξει γνώμη, και η Ρουσέφ άρχισε να οργανώνει ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής με χτύπημα σε όλες τις δημόσιες δαπάνες.

Στο μεταξύ, η συρρίκνωση της οικονομίας υπολογίζεται να φτάσει αθροιστικά 9% στα τέλη της χρονιάς, από το δεύτερο τρίμηνο του 2014 όταν η Βραζιλία μπήκε σε ύφεση. Η επιβράδυνση της Κίνας, που μετατράπηκε σε προνομιακό προσορισμό για τις πρώτες ύλες της Βραζιλίας, έχει αποδιοργανώσει την βραζιλιάνικη οικονομία, ενώ

ο πληθωρισμός και η ανεργία έχουν φτάσει το 10%.

Η αποσταθεροποίηση της Βραζιλίας είναι σημαντικό ζήτημα για τον παγκόσμιο καπιταλισμό. Είναι η πέμπτη σε πληθυσμό χώρα του κόσμου και μέσα στην πρώτη δεκάδα με το μεγαλύτερο ΑΕΠ. Η διακυβέρνηση του Λούλα και της Ρουσέφ μπορεί να είχε τα σημεία τριβής, αλλά είχε εξασφαλίσει σταθερότητα και απροβλημάτιστη ελευθερία κινήσεων για τα διεθνή κεφάλαια. Υπάρχουν πολλές και τεράστιες μπιζνες σε εξέλιξη, που εξαρτώνται από τα δίκτυα που έχουν χτίσει οι κυβερνήσεις του PT εδώ και 13 χρόνια. Ενώ έρχονται και οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Ρίο τον Αύγουστο. Αν η Γερουσία παραπέμψει την Ρουσέφ, θα χρειαστεί να αφήσει την προεδρία για ένα εξάμηνο τουλάχιστον, στη διάρκεια του ειδικού δικαστηρίου. Οι Αγώνες σε αυτή την περίπτωση θα γίνουν με κυβέρνηση του αντιπροέδρου.

Μια πιθανή κυβέρνηση Τέμερ με τη στήριξη της σκληρής δεξιάς, από τη μια μεριά θα θέλει να περάσει τα μέτρα λιτότητας σε ακόμη πιο άγρια μορφή από ό,τι η Ρουσέφ, ενώ από την άλλη πολιτικά μπορεί να είναι πολύ πιο αδύναμη. Σε ένα βαθμό, αυτό εξαρτάται από το τι θα κάνει το PT το επόμενο διάστημα. Ο εκπρόσωπός του στη Βουλή μετά την ήττα στην ψηφοφορία είπε ότι τώρα ο αγώνας θα περάσει στο δρόμο, στα δικαστήρια και στη Γερουσία. Το PT συνδέεται οργανικά με την μεγαλύτε-

ρη ομοσπονδία συνδικάτων (CUT), ενώ έχει παραδοσιακούς δεσμούς και με το κίνημα των ακτημόνων.

Το ζήτημα είναι ότι κανείς δεν μπορεί πειστικά να διαχωρίσει τον αγώνα ενάντια στην εκδικητική δεξιά από τον αγώνα ενάντια στα μέτρα λιτότητας που πέρασε η ίδια η Ρουσέφ. Αυτό προσπαθεί να κάνει η ηγεσία του PT αλλά και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Στο μεταξύ, υπάρχουν σημαντικοί αγώνες που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Στο Ρίο οι καθηγητές των σχολείων βρίσκονται σε απεργίες εδώ και ενάμισι μήνα και έχουν γίνει κέντρο αναφοράς για ολόκληρο τον κόσμο της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα για τους μαθητές οι οποίοι ξεκίνησαν καταλήψεις πάνω από 150 γυμνασίων και λυκείων. Πιάνουν το νήμα από τους μαθητές του Σάο Πάολο που οργάνωσαν καταλήψεις τον περασμένο Δεκέμβρη κόντρα στις μεταρρυθμίσεις του κυβερνήτη, ο οποίος ανήκει στο δεξιό κόμμα, το λεγόμενο “σοσιαλδημοκρατικό” **PSDB**. Και μαζί συνδέονται με τους αγώνες της νεολαίας που τον Ιούνιο του 2013 δημιούργησε ένα κίνημα εκατομμυρίων για το δικαίωμα στη δωρεάν μετακίνηση με τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Πέφτει το καθήκον στην Αριστερά να οργανώσει για να συνδέσει αυτούς τους αγώνες με την αντίσταση απέναντι στις απάτες της Δεξιάς, χωρίς κανένα συγχωροχάρτι στην ηγεσία του PT που τους άνοιξε διάπλατα το δρόμο.

Νίκος Λούντος

ΧΙΛΣΜΠΟΡΟ Δικαίωση 27 χρόνια μετά

Η δικαίωση άργησε 27 ολόκληρα χρόνια, αλλά ήρθε! Σε δάκρυα χαράς ξέσπασαν την Τρίτη 26 Απρίλη οι συγγενείς και οι φίλοι των θυμάτων της τραγωδίας του Χίλσμπορο αφού το πόρισμα που έβγαλε το δικαστήριο του Ουόριγκτον αναφέρει ότι οι αστυνομικές αρχές και τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας ήταν αυτά που οδήγησαν στο θάνατο των 96 αδικοχαμένων οπαδών της Λίβερπουλ.

Η απόφαση αυτή είναι ιστορική και δικαιώνει όχι μόνο τα θύματα, αλλά και τις οικογένειές τους που τόσα χρόνια έδιναν αγώνα για να αποκατασταθεί η αλήθεια. Η έρευνα έδειξε ότι υπήρχε εξ’ αρχής προσπάθεια συγκάλυψης των πραγματικών γεγονότων από την Αστυνομία. Η προσπάθεια αυτή δεν περιορίστηκε στην αλλοίωση των καταθέσεων, αλλά συμπεριλάμβανε και το ιατροδικαστικό πόρισμα.

Η εφημερίδα **Socialist Worker**, αδελφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης, αφιέρωσε το πρωτοσέλιδό της στους 96 οπαδούς που είχαν πάει να παρακολουθήσουν τον ημιτελικό κυπέλλου Αγγλίας στις 15 Απρίλη του 1989 στην πόλη του Σέφιλντ και το γήπεδο Χίλσμπορο.

Στο ρεπορτάζ της θυμίζει ότι η κυβέρνηση των Τόρηδων με προεξάρχουσα την πρωθυπουργό Μάργκαρετ Θάτσερ είχε αποκρύψει τις ευθύνες της αστυνομίας, ξεπληρώνοντας το «χρέος» της προς την αστυνομία του Νότιου Γιορκσάιρ για την καταστολή των απεργών ανθρακωρύχων στη «Μάχη του Όργκριβ» το Ιούνιο του 1984. Το ρεπορτάζ θυμίζει και το βρώμικο ρόλο που είχε παίξει η εφημερίδα Sun. Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο: tinyurl.com/gr9yod5

Η μάχη για την τελική δικαίωση των 96 του Χίλσμπορο δεν έχει τελειώσει, αλλά έγινε ένα μεγάλο βήμα για να αποκαλυφθεί όλη η αλήθεια και να τιμωρηθούν οι ένοχοι.

Νεκτάριος Δαργάκης

Η Γενική Απεργία τον Μάη του 1926 είναι η μεγαλύτερη ταξική αναμέτρηση στη Βρετανία τον 20ο αιώνα και μια από τις μεγαλύτερες και πιο ξεχασμένες, στην ιστορία του εργατικού κινήματος διεθνώς.

Στο υπόβαθρό της είχε δυο παράγοντες. Την προσπάθεια της άρχουσας τάξης της Βρετανίας να διατηρήσει τη θέση της στη κορυφή του παγκόσμιου καπιταλισμού. Είχε βγει λαβωμένη από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και καταχρεωμένη στις ΗΠΑ. Κομμάτι του σχεδίου ήταν η ενίσχυση της λίρας και ο «εξορθολογισμός» της οικονομίας.

Ο δεύτερος παράγοντας ήταν η άνοδος του εργατικού κινήματος. Το 1919 ήταν μια επαναστατική χρονιά για την Βρετανία. Το 1921 το κίνημα είχε υποστεί μια προσωρινή ήττα και από το 1924 είχε αρχίσει την αντεπίθεσή του.

Ο άξονας που περιστρεφόταν αυτή η αναμέτρηση ήταν τα ανθρακωρυχεία. Εκείνη την εποχή ο άνθρακας έπαιζε τον κύριο ρόλο στην οικονομία. Επίσης, το 1,2 εκατομμύριο των ανθρακωρύχων, ήταν το πιο έμπειρο, καλοπληρωμένο και οργανωμένο τμήμα του εργατικού κινήματος. Οι επιθέσεις της άρχουσας τάξης ξεκινάνε πάντα από τις «ναυαρχίδες» του κινήματος.

Η «Κόκκινη Παρασκευή»

«Όλοι οι εργάτες της χώρας πρέπει να αποδεχτούν μείωση των μισθών τους για να ορθοποδήσει η οικονομία». Αυτά ήταν τα λόγια του Βρετανού πρωθυπουργού Μπάλντουιν στην ανηπρωσπεία της Ομοσπονδίας των Ανθρακωρύχων τον Ιούλη του 1925. Οι ιδιοκτήτες των ανθρακωρυχείων είχαν απαιτήσει μείωση των μισθών των ανθρακωρύχων και επέκταση του ωραρίου στις διαπραγματεύσεις με την Ομοσπονδία.

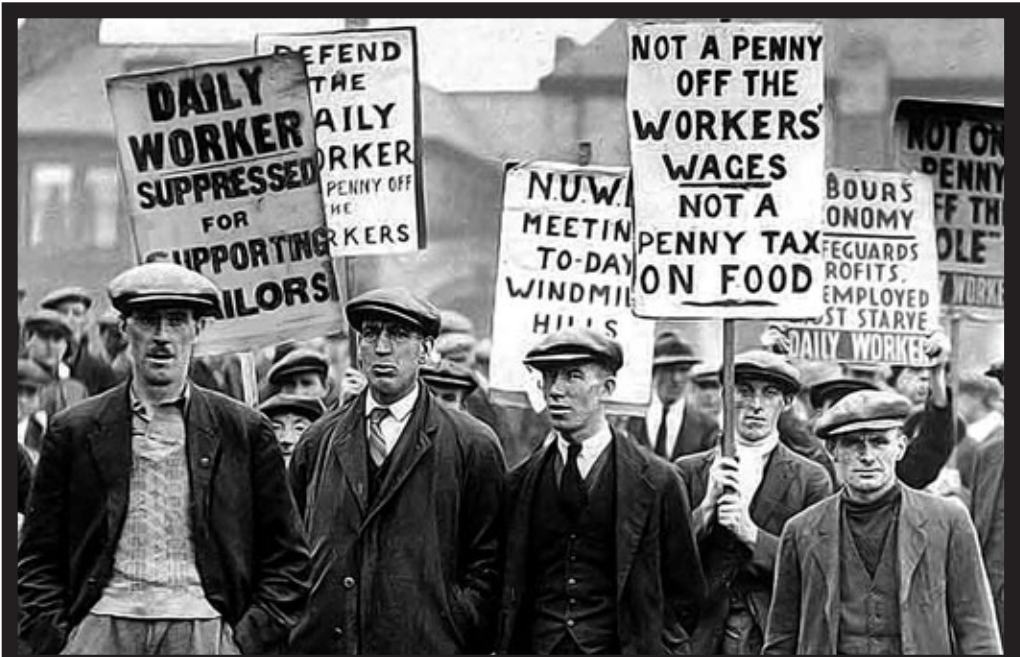
Η ηγεσία του TUC (της βρετανικής ΓΣΕΕ) ήταν αναγκασμένη να κάνει μια κίνηση. Αυτό που κρινόταν ήταν η δυνατότητά της να διαπραγματεύεται με τους εργοδότες και το κράτος. Επίσης, το κλίμα στη βάση των συνδικάτων ήταν μαχητικό και πίεζε προς την κατεύθυνση της σύγκρουσης. Σε μια συνάντηση της κεντρικής ηγεσίας με την ηγεσία των συνδικάτων στις μεταφορές αποφασίστηκε ότι αν οι εργοδότες προχωρούσαν σε λοκ-αουτ, τότε οι εργαζόμενοι στις μεταφορές δεν θα μετέφεραν άνθρακα.

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να κάνει πίσω στις 31 Ιούλη 1925, μέρα Παρασκευή -η «κόκκινη Παρασκευή» όπως ονομάστηκε πανηγυρικά. Δέχτηκε να δώσει επιχορηγήσεις στα αφεντικά των ανθρακωρυχείων για να κρατηθούν οι μισθοί στο επίπεδο της συμφωνίας του 1924. Ανακοίνωσε την συγκρότηση μιας «ανεξάρτητης» επιτροπής, που θα εξέταζε συνολικά την κατάσταση του κλάδου και θα έκανε προτάσεις. Ο αστικός τύπος άστραψε και βρόντηξε για την υποτιθέμενη συνθηκολόγηση στους «εκβιασμούς» και τη «βία» των συνδικάτων.

Μεθοδικά

Η κυβέρνηση έκανε αυτό το βήμα πίσω γιατί όπως δήλωσε αργότερα ο Μπάλντουιν «δεν ήμασταν έτοιμοι». Τα αποθέματα του άνθρακα ήταν σε πολύ χαμηλό επίπεδο, για παράδειγμα και η οικονομία θα παρέλυε σε λίγες μέρες. Όμως, από την επόμενη μέρα της υποχώρησης, ο κρατικός μηχανισμός άρχισε να ετοιμάζεται μεθοδικά για την σύγκρουση.

Οι προετοιμασίες για την εφαρμογή των σχεδίων ξεκίνησαν από την επόμενη μέρα της Κόκ-

1926 Γενική Απεργία στη Βρετανία

“Ούτε μία πένα περικοπή στους μισθούς, ούτε μία πένα φόρο στα τρόφιμα”, γράφει το πλκάτ των διαδηλωτών

κινης Παρασκευής. Η χώρα χωρίστηκε σε δέκα περιφέρειες, με επικεφαλής έναν επίτροπο που περιβαλλόταν από επιτροπές για τις συγκοινωνίες, την ενέργεια, το συντονισμό με την αστυνομία, τη στρατολόγηση απεργοσπαστών. Μια «ανεπίσημη» οργάνωση, ο Οργανισμός Διατήρησης Μεταφορών (OMS) στρατολόγησε εκατό χιλιάδες «νομοταγείς πολίτες» που θα κρατούσαν εν λειτουργία βασικές υπηρεσίες.

Τον Σεπτέμβρη του 1925 το TUC έκανε το συνέδριό του. Οι αποφάσεις ήταν γεμάτες φλογερές φράσεις για την ανατροπή του «συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς». Στο τέλος η ηγεσία, από τις πιο δεξιές μέχρι τις πιο αριστερές τάσεις, τραγουδίσαν αγκαλιασμένοι τη «Κόκκινη Σημαία», τον ύμνο του εργατικού κινήματος στη Βρετανία. Δάκρυσαν, έσφιξαν τις γροθιές και μετά αποσύρθηκαν στη ρουτίνα τους χωρίς να κάνουν τίποτα για να προετοιμάσουν την σύγκρουση που όλοι γνώριζαν ότι θα 'ρθει στα τέλη του Απριλίου του 1926. Τότε θα τέλειωνε η «ανακωχή».

Οι εννιά μέρες

Το Γενικό Συμβούλιο της TUC αναγκάστηκε τελικά να κηρύξει την απεργία για τις 4 Μάη του 1926. Μέχρι τελευταία στιγμή αναζητούσε μια συμβιβαστική φόρμουλα. Ακόμα και ο τρόπος που οργάνωσε την απεργία έδειχνε αυτή τη διάθεση: οι οδηγίες της πρόβλεπαν ότι η απεργία θα εκτυλισσόταν σε τρεις φάσεις, κάθε φορά η ηγεσία θα καλούσε αυτή τους κλάδους που έπρεπε να απεργήσουν. Αλλά η κυβέρνηση ήταν αποφασισμένη να δώσει ένα «μάθημα» στην εργατική τάξη.

Όμως, η ανταπόκριση των εργατών στο κάλεσμα για την απεργία αιφνιδίασε και την κυβέρνηση και την συνδικαλιστική ηγεσία. Από την πρώτη μέρα η συμμετοχή στην απεργία ήταν απόλυτη. Όταν ξεκίνησε η απεργία συμμετείχαν 1,5 εκατομμύριο απεργοί, πέρα από το 1 εκατομμύριο των ανθρακωρύχων που οι εργοδότες τους είχαν κηρύξει λοκ-αουτ. Τις επόμενες μέ-

ρες προστέθηκαν ακόμα 1 εκατομμύριο απεργοί. Και όσο περνούσαν οι μέρες, ο αριθμός μεγάλωνε, και η απεργία δεν έσπαγε πουθενά.

Το «πρόβλημα» που είχε να αντιμετωπίσει η ηγεσία δεν ήταν να πείσει τους εργάτες και τις εργάτριες να απεργήσουν, αλλά να συγκρατήσει τα τμήματα που έβγαιναν σε απεργία χωρίς «εξουσιοδότηση».

Ένα από τα πιο ελπιδοφόρα χαρακτηριστικά ήταν η συμμετοχή των ασυνδικαλιστών εργατών στην απεργία. Εκείνη την εποχή τα 2/3 των εργαζόμενων στην Βρετανία δεν ανήκαν στα συνδικάτα. Κι όμως, αυτή η μεγάλη ταξική αναμέτρηση τους ενέπνευσε. Καταλάβαιναν πολύ καλά ότι αν χάσουν οι «προνομιούχοι», αυτοί θα ήταν ακόμα πιο αδύναμοι. Σε πολλά σημεία πρώτα κατέβαιναν στην απεργία και μετά γράφονταν στο συνδικάτο για να είναι «καλυμμένοι».

Στις περιφέρειες τα Trade Councils (παρόμοια με τα Εργατικά Κέντρα) ήταν υπεύθυνα για την εφαρμογή των οδηγιών του Γενικού Συμβουλίου του TUC από τα τοπικά παραρτήματα των συνδικάτων. Πολλά από αυτά συγκρότησαν Συμβούλια Δράσης που τα αποτελούσαν αντιπρόσωποι από τα βασικά συνδικάτα και άλλες εργατικές οργανώσεις. Όσο πιο «χαμηλά» κατέβαινε η οργάνωση της απεργίας, τόσο πιο μαχητική γινόταν. Οργανώνονταν μαζικές συγκεντρώσεις, εκδίδονταν απεργιακά δελτία ενημέρωσης, συγκροτούνταν καλά οργανωμένες απεργιακές φρουρές που σε κάποια σημεία πήραν μεγάλες διαστάσεις, όπως στο Φάιφ στη Σκωτία, όπου το Σώμα Εργατικής Αμυνας είχε επιβάλλει την εξαφάνιση της αστυνομίας από τους δρόμους.

Στις περιοχές που τα συμβούλια δράσης ερμήνευσαν μαχητικά την οδηγία να μην δίνονται άδειες μετακίνησης προϊόντων, παρά μόνο σε απόλυτη ανάγκη, διαδραματίστηκαν απολαυστικές σκηνές. Ένας απεργός περιέγραφε πως τα αφεντικά κατέφταναν στο αρχηγείο της απεργιακής επιτροπής, και ζητούσαν με τεμενάδες από τους «κυρίους» ή τους «τζέντλεμαν» απερ-

γούς να επιτρέψουν τη μια ή την άλλη μετακίνηση. «Είχαν μια ταπεινωτική εμπειρία» θυμάται ένας απεργός «τους δώσαμε να καταλάβουν ότι εμείς είμαστε το ‘αλάτι της γης’ κι όχι αυτοί».

Προδοσία

Όσες τυχόν ελπίδες είχε η κυβέρνηση ότι οι «νομοταγείς πολίτες» θα έσπαγαν την απεργία με την κινητοποίησή τους έγιναν καπνός από τις πρώτες ώρες. Ο OMS ήταν καλός ως προπαγάνδα, αλλά η «χρυσή νεολαία» και οι καθώς πρέπει μεσοαστοί που τον επάνδρωναν δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν ούτε τα λιμάνια, ούτε τα τρένα. Ούτε λόγος βέβαια για το «αξιόμαχό» τους απέναντι σε μια απεργιακή φρουρά εργατών.

Η απεργία δεν τσακίστηκε από την υπέρτερη δύναμη των καπιταλιστών και του κράτους τους. Προδόθηκε από την ηγεσία της. Στις 12 Μάη το Γενικό Συμβούλιο του TUC πήγε στην πρωθυπουργική κατοικία για να ανακοινώσει ότι αποδέχεται τις προτάσεις της «ανεξάρτητης» επιτροπής, τερματίζει την απεργία, με την παράκληση να μην υπάρχουν αντίποινα, δηλαδή απολύσεις για τους απεργούς.

Φυσικά, ούτε η κυβέρνηση ούτε οι εργοδότες είχαν καμιά διάθεση να φερθούν μεγάλοψυχα. Από την επόμενη μέρα, ξεκίνησαν οι μαζικές απολύσεις. Οι ανθρακωρύχοι πάλεψαν για ένα μήνα ακόμα μόνοι, και τελικά γύρισαν ηττημένοι στις στοές.

Η δικαιολογία της ηγεσίας ήταν ότι η Απεργία έχανε σε ορμή και κινδύνευε να σπάσει. Ας κάνουμε οικονομία δυνάμεων έλεγαν. Στην πραγματικότητα, αυτό που φοβόταν ήταν ότι θα χάσει τον έλεγχο. Ο Τόμας, ο πρόεδρος του TUC το είπε ξεκάθαρα: «Αυτό που φοβόμουν με αυτή την απεργία ήταν τούτο: Ότι ίσως ξέφευγε από τον έλεγχο εκείνων που ήξεραν να ασκούν κάποιον έλεγχο...». Και ένας άλλος γραφειοκράτης δήλωσε: «Κάθε μέρα που διαρκούσε η απεργία, ο έλεγχος και το κύρος περνούσε από τα χέρια των υπεύθυνων διοικήσεων στα χέρια ανεύθυνων ανθρώπων».

Αυτά τα «ανεύθυνα στοιχεία» είχαν ονοματεπώνυμο. Ήταν τα μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ήταν μια πολύ μικρή οργάνωση σε σχέση με τα εκατομμύρια των απεργών, το 1926 το κόμμα είχε μόλις πέντε χιλιάδες μέλη. Βρέθηκαν στη πρώτη γραμμή της μάχης. Ανάμεσα στο 1922 και το 1926 τα μέλη του πρωτοστάτησαν στην προσπάθεια να ξαναστηθούν τα συνδικάτα στα πόδια τους, να αποκτήσουν ρίζες μέσα από το «Εθνικό Κίνημα Μειοψηφίας» που συσπειρώνε σε μια αριστερή πλατφόρμα συνδικαλιστές και αγωνιστές της βάσης.

Όμως, σε αυτή την προσπάθεια υπήρχε μια Αχίλλειος πτέρνα. Η αυταπάτη ότι η κατάκτηση των υψηλών αξιωμαίων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας από αριστερούς συνδικαλιστές αρκούσε για να εξασφαλίσει την συνεπή στάση στις αναμετρήσεις που έρχονταν.

Οι προσανατολισμοί της σταλινικής πολιτικής έπαιξαν επίσης το ρόλο τους: Οι «αριστεροί» γραφειοκράτες συμμετείχαν στην «Αγγλο-Ρωσική Επιτροπή Ενότητας» με τα ρώσικα συνδικάτα. Για τον Στάλιν αυτή η επιτροπή ήταν το κανάλι για την εξομάλυνση των σχέσεων με την Βρετανία. Κάθε κριτική στις συνδικαλιστικές ηγεσίες έπρεπε να μπει κάτω από το τραπέζι. Το ΚΚ μπήκε στην Γενική Απεργία με το σύνθημα «Όλη η εξουσία στο Γενικό Συμβούλιο», δηλαδή το όργανο που ξεπούλησε τον αγώνα.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΓΑΛΛΙΑ Γενική Απεργία

Οι δυναμικές κινητοποιήσεις των εργατικών και φοιτητικών χώρων την εβδομάδα πριν τη γενική απεργία της 28 Απρίλη έδειξαν ποιο θα είναι το επόμενο βήμα στη μάχη εναντίον του νόμου Ελ Χομρί (δηλαδή της εργατικής μεταρρύθμισης που θα επιτρέπει στους εργοδότες να αυξάνουν κατά το δοκούν τις ώρες εργασίας και να απολύουν ευκολότερα): η σύνδεση των αγώνων.

Το συντονιστικό φοιτητών της Γαλλίας, που συνεδρίασε για 4η φορά ενάντια στο νέο αντεργατικό νόμο στις 16 και 17 Απριλίου αποφάσισε μια σειρά από δράσεις στο πλάι των εργαζόμενων που παλεύουν ήδη το τελευταίο διάστημα για τα δικαιώματά τους, όπως οι εργαζόμενοι στους σιδηρόδρομους, οι επισφαλώς εργαζόμενοι στα φαστ-φουντ, οι καλλιτέχνες που εργάζονται εποχιακά.

Οι τελευταίοι μάλιστα προχώρησαν σε μαζικές καταλήψεις θεάτρων την περασμένη εβδομάδα. Με αρχή το Οdeon στο Παρίσι, δεκάδες θέατρα σε ολόκληρη τη χώρα τέλεσαν υπό κατάληψη τις παραμονές της μεγάλης απεργίας της 28 Απρίλη. Οι επισφαλώς εργαζόμενοι στα φαστ-φουντάδικα του βόρειου Παρισιού κατέβηκαν σε απεργία στις 17 Απρίλη και την επόμενη βγήκαν για να συναντηθούν και να ευχαριστήσουν φοιτητές και μαθητές που στήριξαν τον αγώνα τους με κινητοποίηση έξω από τα καταστήματα. Παράλληλα στις 26 Απρίλη κατέβηκαν σε απεργία οι εργαζόμενοι των σιδηροδρόμων, εκφράζοντας βέβαια δυσανεξία για την επιλογή της ηγεσίας της CGT σιδηροδρόμων να απομονώσει την απεργία σε μια ημέρα και να μην τη συνδέσει με την απεργία της 28 Απρίλη.

Επτά συνδικάτα και φοιτητικές ενώσεις (CGT, FO, Solidaires, FSU, Unef, Unl, Fidl), συνεδρίασαν από κοινού στις 25 Απρίλη, αποφασίζοντας να καλέσουν στην απεργία της 28 Απρίλη, στην εργατική Πρωτομαγιά και σε νέα κινητοποίηση στις 3 Μάη, ημερομηνία έναρξης της

Παρίσι, 28 Απρίλη

συζήτησης για το νέο εργατικό νόμο στην Εθνοσυνέλευση (Βουλή).

Πάνω από μισό εκατομμύριο διαδήλωσαν και πάλι σε δεκάδες γαλικές πόλεις τη μέρα της μεγάλης απεργίας. Τις διαδηλώσεις της απεργίας ακολούθησαν συνελεύσεις πλατειών. Η Ολονυκτία της πλατείας Δημοκρατίας (Nuit Debout) είχε απευθύνει κάλεσμα στα συνδικάτα, για να τοποθετηθούν σε σχέση με το διακύβευμα της σύνδεσης των αγώνων. Ο Γενικός Γραμματέας της GCT Φιλίπ Μαρτινές αναρωτήθηκε μπροστά στο πλήθος πώς μπορούμε να συνεχίσουμε και οι υπεκφυγές του για το ότι η απεργία δεν είναι ένα απλό κάλεσμα αλλά μια ολόκληρη υλοποίηση για την οποία “μπορούμε να βασιστούμε στη CGT” και για την αναγκαιότητα πρώτα να “πειστούν οι εργάτες” απαντήθηκαν δυναμικά από την απαίτηση: “Γενική απεργία!” και “Δεν αρκεί η συζήτηση εδώ στην πλατεία, κάντε το κάλεσμα”. Οι ηγεσίες των συνδικάτων που ήταν παρούσες δεν προχώρησαν σε αποφάσεις, παρά το κλίμα που επικρατούσε στην πλατεία αλλά και σε ολόκληρο τον εργατικό και φοιτητικό κόσμο της Γαλλίας τον τελευ-

ταίο 1,5 μήνα.

Με ακραία αστυνομική καταστολή, έγιναν πάνω από 45 συλλήψεις στο Παρίσι (μεταξύ των συλληφθέντων και μαθητές), διαλύθηκε η κατάληψη του θεάτρου Od on και εκκενώθηκαν πλατείες. Από όλες τις πόλεις οι διαδηλωτές και οι συμμετέχοντες στις Ολονυκτίες βγάζουν καταγγελίες για την αστυνομική βία. Στη Ρεν ένας διαδηλωτής έχασε το μάτι του εξ αιτίας μιας πλαστικής σφαίρας.

Λασπολογία

Την ίδια στιγμή αρθρογράφοι χωρίς σχέση με το κίνημα, κυρίαρχα MME, μέλη της κυβέρνησης και βουλευτές προσπαθούν να λασπολογήσουν σε βάρος των διαδηλωτών. Από άρθρα που μιλούν για ένα “πλήθος ομοιογενές”, αποτελούμενο από “νεαρούς γεμάτους προνόμια” που “προφανώς δεν εργάζονται το πρωί και έχουν την πολυτέλεια να συζητούν το βράδυ” και άρα “δεν αντιλαμβάνονται τις πραγματικές αγωνίες των εργατών”.

Η λάσπη φτάνει μέχρι το σημείο η Υπουργός εργασίας Μυριάμ Ελ Χομρί να δηλώνει πως λυπάται που ο κόσμος της πλατείας γίνεται ένας “επιθετικός όχλος”, ο πρωθυπουργός Βαλς να εξυμνεί τον επαγγελματισμό των MAT και να αναφέρεται σε “μειοψηφία που βανδαλίζει”, ο Σαρκοζί και οι δεξιοί βουλευτές να ζητάνε αποκάλυπτα την απαγόρευση των διαδηλώσεων. Η βία της αστυνομίας και η λάσπη ωστόσο δεν κατάφεραν να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις, και ο κόσμος ξαναβγήκε στους δρόμους την Πρωτομαγιά και στις 3 Μάη σε πολλές πόλεις. Η αστυνομική καταστολή συ-

νεχίστηκε και αυτές τις δύο μέρες.

Ο νέος εργατικός νόμος θα συζητηθεί στην Εθνοσυνέλευση τις επόμενες δύο εβδομάδες. Οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Γαλλίας έχουν πολύ φρέσκιες τις εμπειρίες των τελευταίων ετών, επί προεδρίας Ολάντ και πρωθυπουργίας Βαλς. Έχουν διαδηλώσει για την Παλαιστήνη παρά τις απαγορεύσεις, έχουν κάνει καταλήψεις σχολείων ενάντια στις απελάσεις μαθητών Ρομά, έχουν διαδηλώσει κατά της ακροδεξιάς μετά τις φασιστικές δολοφονίες του Κλεμάν Μερικ και του Παύλου Φύσσα, έχουν αντιμετωπίσει άγρια καταστολή, συλλήψεις και αστυνομική αυθαιρεσία στις πορείες που έγιναν τις πρώτες μέρες του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και συνεχίζουν να παλεύουν με αυτήν την καταστολή στον 1.5 μήνα κινητοποιήσεων ενάντια στον εργατικό νόμο. Έχουν, τέλος, δείξει αλληλεγγύη στα κινήματα κατά της λιτότητας, με πιο πρόσφατο δείγμα τη συμπαράσταση στο ΟΧΙ του δημοψηφίσματος στην Ελλάδα.

Αυτό που αναδεικνύεται σαν αναγκαιότητα από το κίνημα στη Γαλλία, τόσο στις πλατείες όσο και στους χώρους εργασίας και στις σχολές, δηλαδή η σύνδεση των αγώνων, είναι και αυτό που θα καθορίσει τη συνέχεια. Οι νέοι και οι εργαζόμενοι της Γαλλίας βλέπουν ότι η εργασιακή επισφάλεια (και μαζί της η λιτότητα, η ακροδεξιά, ο ρατσισμός και όλη η ρητορική και η ανάλυση που τα συνοδεύουν) δεν είναι ζήτημα ενός κλάδου, η των “προβληματικών” χωρών του νότου, αλλά η κατεύθυνση ενός ολόκληρου συστήματος το οποίο πρέπει να παλέψουμε συνολικά.

Αφροδίτη Φράγκου

Ενάντια στο νόμο λαιμητόμο

Ο νόμος Ελ Χομρί προβλέπει μια σειρά ελαστικοποιήσεις στα μέχρι πρότινος σαφώς ορισμένα ωράρια εργασίας που προστάτευαν σε ένα βαθμό τον προσωπικό χρόνο του εργαζόμενου. Επίσης καταργεί τα αυστηρά κριτήρια που έπρεπε να πληρεί μια απόλυση και περιορίζει τις συνέπειες μιας απόλυσης για την εταιρία.

Το ανώτερο όριο εργασίας των 10 ωρών ημερησίως και 48 ωρών εβδομαδιαίως μπορεί να ξεπεραστεί “εάν το απαιτούν εξαιρετικές συνθήκες” και για όσο διάστημα “το απαιτούν” και να φτάσει τις 12 και 60 ώρες αντίστοιχα. Παράλληλα, ενώ μέχρι τώρα (επειδή το ωράριο πλήρους απασχόλησης είναι 35 ώρες) οι βδομάδες με 48 ώρες εργασίας έπρεπε να ισοσταθμίζονται μέσα στο μήνα, στο νομοσχέδιο Ελ Χομρί αυτό παύει να ισχύει και προβλέπεται ότι οι εργαζόμενοι θα υποχρεώνονται να “συμφωνήσουν” με σύμβαση εργασίας 46 ωρών τη βδομάδα για έως και 4 συνεχόμενους μήνες χωρίς ισοστάθμιση.

Σε σχέση με τις απολύσεις, στα κίνητρα που θα επιτρέπει ο νέος νόμος στα αφεντικά να επικαλεστούν περιλαμβάνονται πλέον και οικονομικά όπως “πτώση ζήτησης ή τζίρου για πολλά συνεχόμενα τρίμηνα”, “πτώση κέρδους για συνεχόμενους μήνες”, “σημαντική μείωση αποθέματος”, αλλά και αλλαγές στη διάρθρωση, για παράδειγμα “τεχνολογική αναβάθμιση” και “αναδιάρθρωση προσωπικού απαραίτητη για τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητας”!

Πέρα από τις δύο αυτές μεγάλες επιθέσεις στα εργασιακά δικαιώματα, ο νόμος Ελ Χομρί εισάγει ευκολίες για τους εργοδότες προκειμένου να αλλάζουν τη σχέση εργασίας κατά το δοκούν και χωρίς την υπογραφή συλλογικής σύμβασης καθώς και τη δυνατότητα υπογραφής κλαδικών συλλογικών συμβάσεων που να προβλέπουν χαμηλότερο ποσοστό πληρωμής υπερωριών από αυτό που ορίζει μέχρι τώρα ο νόμος σε περίπτωση απουσίας συλλογικής σύμβασης.

Κατάληψη στο θέατρο Odeon στο Παρίσι

